

A13 5 61

~~C. S.~~
Syn. B. 52. 42

Concilio prologus de con-
tione super donacionem dona-
tionis.

Evangelica cl
amat historiam.
Sine intermissione orate.
hoc est. semper quidem oratio
qui semper bene agit. Un-
de non desinit nisi oratio
te nisi desinat iustus esse.

Ordo est pius mentis affectus in deum di-
rectus. Iste affectus desiderium est. affectus
qui est oculo in deum dicat dirigi ad modum
nuncit. Est enim velut nucis ab homine ab-
deum missus. Ad deum namque intitat et man-
datum pagat quo caro puenire nequit.
Oratio si pura si casta fuerit celos pen-
trans. vacua non credibit. Odeo quidem
deum dngit. lacrima pungit. Quando ergo
quisque sanctior et sancti desiderio plenus
tanto sit etius in oratione fletus ibidem.

3.1.

Orationis virtus facyla subiungunt simili-
ci. Qui viciozū tēptamētis exestuat re-
medio oratiōis utatur. ut quoties quo-
libet tangit vicio totiens ad orationem
subeat: quia frequēs oratio viciozū ipu-
gnationē extinguit. Tam pseuerāter in-
tendere oportet animū nūm orādo atq; pul-
sando quo usq; i poztunas desideriorū car-
naliū suggestiōes q; nūfis obstrepūt sensi-
bus. fortissima intentiōe superem⁹: actā
diu insisterē/ quo usq; plistēdo vincam⁹.
Nā negligētes orōnes nec ab ipso hoīe
imperate valet qđ volūt. Qñi quisq; or-
at: sc̄tiñ ad se sp̄m aduocat. At ubi vene-
rint cōfessim tēptamēta de moniorū / que
se mentib⁹ humanis īmergunt/ p̄sentiā
ei⁹ t̄re non sustinēte effugiūt Oratio co-
dis est: nō labiorū. Necq; enim solūmodo
vba deprecātis de⁹ itendit. sed orāt⁹ co-
aspicit. Qz si co⁹ tacite orat et vox sileat
quicq; hoīes lateat. deū latere non potest:
qui cōscientie p̄sens est. Melius est au-
tem cum silentio orare co⁹ de sine sono.

eis q̄ solis verbis: et intitu mentis hos
tes secretissimas apud aures dei non fa-
ciunt verba nostra / sed desideria. Eterna
vitam si ore petim⁹ / nec tamen corde de-
sideram⁹ clamantes tacem⁹. Si vero de-
sideram⁹ ex corde: etiā cū ore cōtūscim⁹
facentes clamam⁹. Ideo qualiter mens
se in oratione offert: taliter post orationē
cōseruet. Tū ergo veraciter oram⁹: q̄ si
altunde nō cogitam⁹ Nam te vera tunc
impetrāda diluta munera credim⁹ quā-
do simplici affectu assistim⁹ cum oram⁹.
Quādo aut̄ stam⁹ ad orationē: vigilare
et incubere ad preces toto corde debem⁹
ut cogitatio oīs carnalis et secularis ab-
scedat: & ne q̄cōq̄ tūc alio anim⁹ q̄ id solū
cogitet qđ p̄cat̄ Libeti⁹ sacrificiū ofonis
accipit̄ qđ i⁹ aspectu misericordis iudicis
xpi dilectionē 2dit̄. Qđ tūc veraciter q̄sq̄ cu-
mulat: si hoc etiā p̄ aduersariis sp̄endat.
Tāt⁹ deb̄z eē orat̄ erga deū affect⁹ ut nō
desperet p̄cis effectū. Inanit aut̄ oram⁹
a sp̄ci fiduciā nō habemus. D̄ret autem

a. ii.

dit apostol⁹ bniusq⁹ utq⁹ in fide nichil ho-
bitans. Et dñs. om̄e inquit quodq⁹ petis
titis in oratiōe credentes. accipietis. Ab
oipotēte igitur si petitis aliquid magni
petite: quia diues est in oēs qui inuocāt
illum Non petam⁹ quod nobiscū desint
esse. immo ppter qđ nō possum⁹ semp̄ es-
se nō deficiam⁹ in oratione: quia ille qđ
cōcessur⁹ est. & si differt non aufert Sem-
p̄ igit̄ rogem⁹ in fide & accipiem⁹. & si nō
modo: accipiem⁹ tamē. Non leuitate vti-
tur qui pmisit: nō facile de sententia mo-
uetur. Qđ pmisit fixū est. fallere non po-
test: habet vnde faciat. Nūqd fallere po-
test veritas. Seruiem⁹ nos fidem: & ille
seruabit pollicitationē. Ecce quō oratio
grandis est munitio anime. ¶ Et nota-
dum: qđ sicut carnalibus escis alitur ho-
mo exterior: sic deuotis orationib⁹ homo
pascitur & nutrit interior. Ergo o deuo-
te si vis tolerate patiēter aduersa: sis or-
rans. Si vis tribulatiōes & temptationes
superare: sis orans. Si prauas vis affe-

ctiones cōculcare: sis orans. Si vis astu-
tias sathanae cognoscere et eius fallacias
bitare: sis orans. Si vis letat̄er vivere
in opere dei et labore: sis orans. Si vis
vanas muscas cogitationū effugare/ et
animā tuam sanctis ac bonis cogitatio-
nib⁹ desideretis feruozib⁹ et deuotionib⁹
impinguare: sis orans. Si vis cor tuū vi-
tili spū et cōstanti pposito in dei b̄splici
to stabilire et vicia extirpare/ stutibusq;
imbuit: sis orans In ea enī recipit sancti
spūs b̄nctio: que de oib⁹ mētem docet.
Item si vis ad contemplationē ascendere/
et frui spōsi aniplexib⁹: sis orans. Si vis
celestem dulcedinē degustare/ et alia dei
magnalia que sentiri possunt sed dici ne-
queūt: sis orans. Ad eam namq; cōtem-
plationē et celestī degustationē per ora-
tionis exercitiū deuenit. Vides o deuote
q; magne potētie ac virtutis sit oīo. Ad
quoq; omniū cōfirmationē/ omissis scri-
pturarū probationib⁹/ hoc tibi sit p̄ effi-
caci pbatione qd audiuim⁹ et videmus

per experientiam cotidie illiteratas personas
et simplices predicta qualia plura maiora
per virtutem orationis fuisse adeptos. Igittu
multum ari debet ad orationem deis q[uod] p[ro]p[ter]a
finitare desiderat. et principue religiosi quibus
maior debet esse vacandi copia. Et quia
intentio est compilatoris huius tractatus secundu[m]
ordinem donati grammaticalis p[ro]sequitur
quatum potest. Ideo orationis parte octo
sunt partes. quas consequenter inserere cu
pit p[ro] deuotorum virorum p[re]cipue religioso
rum continuo exercitio quatinus in scola det
per exordium huius donati orationis ascende
re tunc valeat ad cacumen summe p[er]fectio
nis in amore. Et ut diligenter scrutetur huius
donati spiritualis forma et inspiciatur. sciant
q[uod] p[ro] materiis ibi faciliter iueniendis. et fa
stidio lectoris alleuiando presentem tracta
tum p[ro] triginta tria capta p[ro] modulo suo cen
suit distinguendum. Unicuique parti sua ca
pta tribuendo. Verum ea que in hoc opere ex
peritia sua minima et grue scripserit non se
quedo ut debuit aliorum sicut dicta: cuius

Ilibet discreti sctē deuotiois amici bensuo
le correctioi se submittere nō recusat. Et
hunc si placet q̄ hec ofonis 2mēdatio stet
phui tractat⁹ seq̄ntis plogo & pheimio

Capta p̄se part⁹ ofonis scz deuotiois
Primū caplī. Quid est deuotio & de
sex accidētib⁹ deuotioi de quib⁹ puritas
est p̄zia pticula. & quō puritas ē b̄ptita.

Secundū caplī. Particula.ii. q̄ accidit
deuotioi est hylatitas mentis Cui⁹ par
ticule tres sūt grad⁹ cōparatiōts & q̄ du
plic accipit̄ mētis hylatitas in deuot⁹

Particula.iii. que accidit deuotioi est
trāquillitas cui⁹ pticule.iiii. sūt ḡna.

Particula quarta q̄ accidit deuotioni
est taciturnitas cui⁹ particule duo sunt
numeri et q̄ cōseruatozū trāq̄llitatis in
oratiōe est taciturnitas in tēpoze

Particula q̄nta q̄ accidit deuotioi ē ma
turitas & de maturitate s̄plici & 2posita

Particula sēcta que accidit deuotioi est
humilitas & de sex casib⁹ humilitatis. et
De quinq̄ declinationsib⁹ eiusdem.

CDeuotio quid est: & de sex accidentib^s deuotioni. De quib^s puritas est prima particula.

Dartes orationis quot sunt: Octo
Que: Deuotto lacrime. Dulcedo.

Incendio. Ascensio. Meditatio. Extensis
platio. et Languor. **C**Deuotio quid est?
Pars orationis cum teneritudine cordis
qua quis in lacrimas facile resoluitur.
CVel sic pars orationis cum fervore bo-
ne voluntatis: qua mens se cohibere non
valens certe manifestat indicis. **C**Vel
sic. Pars orationis cum medulla holocau-
storum: sine qua holocausta sunt arida.
CDeuotioni quot accidunt? **S**er. Quae
purtitas. metis hilaritas. tranquillitas.
taciturnitas. maturitas et humilitas.
Cpuritas deuotionis in quo est: Bipar-
tita est. Quo modo? Est eni puritas cordis
et est puritas affectus. **C**Purificandum
igitur et mutandum est cor aen ofonem de-
uotionis / more oculi qui est organum bi-
sus a duobus videlicet a puluere vanita-
tis. quod fit per fidem. & a noxio amore can-
nalis affectu. quod fit per purum amorem ca-
ritatis. **H**ec enim duo vanitas scilicet que re-
fertur ad amorem mundi. & voluptas que re-
fertur ad amorem carnis deuotione oratio

nis impedit. **M**udem primum & purifi-
cēm' cor aī deuotionē in oratiōe ab amo-
re huius mīdi p' fidē. q' fides mūdatua
est scdm illud. fide purificās cor da eozū.
Non fugat fantasmata errorū ac heresū.
Act. xvii. A cordib⁹ deuotor⁹ solitacis ut
nētiū. **P**urificat etiā fides cor a fatal-
matib⁹ vanitatis istoz temporaliū que de-
uotos corde infantinat. **T**hi in descri-
ptiōe ciuitatis ecclie ponit iohānes in a-
pocalipſi iaspidē fundamētū dices. **P**ri-
mū fundamētū iaspis est. Iaspis enī bi-
tidis coloris oculos exoritat. & fantasma
fugat: id est fugieda & exēphēda indicat.
Ostēdit enī iaspis fidei p' vano sūt que ē
hoc sclo diligūt: totū illusionē reputās &
fantasma. **S**ic igit̄ fides purgatiua ē cor-
dis a vano & illusorio amore frenoz. et
ad visionē celestiū disponit p' purā deuo-
tionē q' visio est tota merces spūaliū. ut
dicit scriptura. **H**ec est vita etna ut co-
gnoscāt te vez deū & quē misisti iesū xp̄z
Joh. ii. **S**ecō mādādū est cor & purgan-

Dū caritatem affiduotionē in oratione: q̄ caritas ita purgat cor: et affinat ab amore carnalī sicut aurum a argētū cū purgāt ab oī mixtura: et hoc utile ignis. **C**ū dicit Greg. Non clarescit anima in fuligine deuotionis quo ad etiā beatitudinem. nisi prīus purgata fuerit in formace caritatis. **P**ur autem pure seu finalis uerbi fontes xp̄s ppositiōē nobis in exemplar ex ipso b̄ho euāgetū dicitur. **C**ū dilexisset suos si sine dilexit eos si sine dilexit eos. s̄ in eodē scriptū nobis ut diligamus iuicem sicut xp̄s dilexit nos. **C**um enī amor finalis est q̄n in deuotione et ante deuotionē a corruptione carnalitatē purgatur. Non enim finalis amor est. si in corde orātis sp̄us fornicationis requeſcit Sp̄us fornicatiōē appellat̄ oīs disperātia carnalis affect⁹ tpe oīonis. Ex pcedētib⁹ ergo p̄ quō tā fides & caritas purgāt oīlū cordis. fides a vanitate & caritas a voluptate: et sic cordis oculū ad deuotionē oīonis disponit. Habeat ergo deuoti i oratione fidē discipliatā

et caritatis bsi regulata. qz fides intelle-
ctum disciplinatū in deuotioe efficit ip-
sum captiuādo: & in seruitutē redigēdo:
in obsequiū xp̄i. Et caritas bene regula-
ta vinculū pfectiōis ab aplo appellatur
quia caritas est vinculū ligans & unitens
in deuotioe deū cordi et cor deo. Vide-
mus igitur in deuotioe tpe oratiōis nfe/
quid cordi nfo ligatū habemus. Anima
enī alicui rei ligari nō possit nisi p affe-
ctionē. Affectus enī vinculū est quo liga-
tur amans ad rem amatā. Si bonū dili-
git tpe orationis: laudabile est vinculus
Si vero malū diligit: tūc vinculū est de-
testabile. Caritas igit in deū directa cor
ligat: et dat vitam. Dicit enī Augustin⁹
q vita cordis amor est. Sic deniq per si
dcm et verā caritatē oculus cordis pur-
gat. & ad verā deuotionē in oratione cor
disponit. Quā dispositionē nob̄ cedat
qui viuit & regnat deus p oia secula secu-
lorum. Amen.
¶ Particula secūda que accidit deuotio-

nt: est hylaritas in exitis cuius particule. Iii.
sunt gradus coparationis & quod duplex accipit
mentis hylaritas in deuotione. ii. Epim.

Hylaritas deuotionis quid est. Re-
spondet Bernardus in quadam epistola ita
dicens. Illud solum et verum est gaudium
quod non de creatura sed de creatore co-
cipitur. cui coparata omnis altitudo iocundit
tas siue hylaritas meroz est. omnis suauit
tas doloz est / omne dulce amarum / oem po-
stremo quodcumque aliud delectare potest
molestum est. **C**oparationis gradus hy-
laritatis in deuotione quot sunt? Tres.
Quae? Est hylaritas conscientie in deuotio-
ne ofonis. de recordatione tractante virtu-
tis. quo ad resistentiam vicioz. quam ex do-
no dei misericordie habent & habuerunt deuo-
ti. Est etiam hylaritas conscientie in deuotio-
ne orationis de exhibitione presentis que-
tis. quam ex diutina largitione per virtutem
dona sentiunt. Et est etiam hylaritas conser-
vacione future presumptionis quam ex dei me-

lifluā nīla p̄egustāt. Ex puritate igitur
mētis gignitur hylaritas cordis: q̄z co^r
mūdū est cor iocundū. Huiusmōt hylari-
tas et iocunditas data est homini in deuo-
tiōe oīonis. vt tūc gauderet i deo / & i spe
eternoꝝ bonoꝝ & intuitu bñficioꝝ dei. et
cōgauderet primo in bonis et? & delecta-
ret in laude dei & bonis opib?: et fastid-
ret oīa vanā & iutilia. & iocundareſ in ope-
rib? diuiniſ. & p hoc efficereſ alaceret a-
gilis ad seruitutē dei. Spūalis enī iocū-
ditas ſiue in deuotiōe hylaritas dupli-
ter accipit. ſpecialiter et gñaliter. Si ſpeciali-
ter tūc est modus spūalis gaudii in ſpū-
ſancto ex intuitu bñficioꝝ dei. et future
glorie et bonitatis diuine. Si vero gene-
raliter ſumat tūc est quedā mentis hyla-
ritas a bona cōfidētia ad deū et bone cō-
ſciētie teſtatione. reddēs hoīez bentiuolū &
deuotū ad oīa agēda et ſufferēda p deo
et oīa q̄ dei ſunt diligenda et pmoueda.
Ideo bis dicit apls ad philip. Gaudete in dño ſemper itex. Dico gaudete. p̄r̄io gñia

itter. sc̄bo sp̄aſt. ſp̄ualis etiā locūditas
in deuotioне ōrationis dicit p̄bit gaudī qđli
bet qđ a ſp̄u ſctō infundit. quo gaudet et
hylare ſtit animi? cū deo ſtue p̄ percepto
diuīnis bñficiis vel p̄missis. Huiusmo-
di ſp̄ualis totūditas ſiue hylaritas caret
dissolutioň leuitate. Aug. Cū quis gau-
det in dñō gaudet i ſclo. Vincat gaudiū
in dñō donec finiat gaudiū in ſclo. Gau-
diū in dñō ſemp augeat: gaudiū in ſclo
ſemp minuat donec finiat. Idei in co-
fessionib⁹. Et gaudiū qđ nō dač impiis
ſed eis qui te grat⁹ colūt dñe. quoꝝ gau-
diū tuipſe es: & iſpa eſt beata vita gaude-
re ad te/de te/ppter te/ipsa eſt & nō eſt al-
tera. Regnū dei nō eſta esca & pot⁹: ſi iu-
ſicia & par & gaudiū in ſp̄u ſctō. Finis ē iu-
ſicia fatere circa emūdationē 2ſcie tue:
et tūr pacem inquirere & eam pſequi. vt
conſciētia ſit trāquilla. et ſic demum ap-
prehendere gaudiū et hylaritatē in
deuotione orationis. Tunc non dubiuꝝ
quin talis comprehendet finalitā gaudiū

supple eterno. Ecce qualiter deuotio habet
gaudium in spiritu sancto. Non quidem gau-
dium carnale / non gaudium seculare / non
gaudium cuius extrema luctus occupat:
sed in quod magis tristitia vertitur. Sed
denique gaudium eorum qui letantur cum ina-
le fecerint. et exultatio quis in rebus pes-
simis est: sed gaudium in spiritu sancto. futu-
rum est quando tale gaudium erit plenum et
purum. tunc ut non modo in spiritu. sed de
ipso quoque spiritu gaudebitur. ubi tunc
erunt omnes tales hylasses et iocundi. docibi-
les dei: et gaudebunt et hylassescent in me-
lodia purificata: et laudabunt creatorum
omnium in re et non sicut modo in speciebus in
summa amenitate ac suavi felicitate se-
ne anxietae et fastidio. Amen.

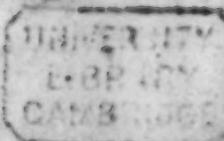
CParticula tertia que accedit deuotio est
tranquillitas Cuius particule quatuor sunt genera.

Tranquillitas in deuotione oza-
tionis secundum descriptionem stuc-
ethimologiam nostris dicitur qua transuenda

qui es. Et per partitatem conscientie et habitationem
spiritus suus fructus et beatitudines sunt
igit conscientie tranquillitas in deuotione
orationis. Laborat et requiescit alia dum
orat. Sed huiusmodi tranquille conscientie
quattuor sunt genera. Quia secundum Ber-
nardum. Conscientia alia est bona et non tranquilla
alia tranquilla et non bona. alia nec tranquilla
nec bona. et alia bona et tranquilla.

Bona et non tranquilla est conscientia
eorum qui iam conuersi ad dominum. recognitam an-
nos suos in amaritudine. Tranquilla
non bona est conscientia eorum qui peccat et
dicunt in corde suo quod deus non requirit.
et ista maxime est adolescentium. Nec ho-
na nec tranquilla conscientia est eorum qui
multitudinem peccatorum desperant. Bona et
triquilla conscientia est eorum qui carnem spiri-
tui obedire faciunt: qui cum spiritu qui obe-
dit pacem pacifici sunt. hic est locus afer-
ti quo requiebat aies. Conscientia bona
et non tranquilla ad deuotionem est apta.
Sed tranquilla et non bona. et nec tranquilla

b.i.

la uer bona: utrāq; ad deuotionē est sūp;
da. Illa vero vltima cōscientia tā bona
q̄ trāquilla est ad deuotionē aptissima:
q; talis trāq;llā cōscientia est beata/ q̄ est
in pace firmata. Cum bella patiſ exteri⁹
par interi⁹ non turbat. Nuecūq; mole-
ste foris pſtrepūt/ vſq; ad silētiū superne
quietis nō irrūpūt. qm̄ gustu deuotiois
tacta tota est per desideriū int⁹ collecta.
nec foris tā enor̄miter carnis voluptate
dissoluit. quin totū int⁹ possideat i quo
tpe deuotiois delectet. Atq; in semetiā
trāq;lle pacificata dū nil est qd ſo:is ap-
petat: tota int⁹ i amore deuotiois requi-
escit. Tale aliam sic trāq;llā frequēter vi-
litat & honorat ſcti angelī: utpote dei te-
plū & ſcti ſpūs habitaculū. Anima cui
deū habens in ſe templū dei eft: et diui-
na mifteria in eo celebrant. Porro aia q̄
nō ſtudet tpe orationis in ſe deuote cōfiffe-
re. p oculos & aures aliosq; corporis ſen-
sus: foras egredit atq; in exteriorib⁹ de-
lectat. Sed cū inuenierit eo tpe portas

itas etiamas. tunc redies ad se et b. sedens
se sine deo sola et nudam perturbat et horro-
re contutit. nec tranquillitate in se poterit ha-
bere: quia illa reliquit si quo habitare et re-
quiescere debuit. Reuertat igitur deuotus
esse cupiens ad conscientie tranquillitatem et tunc ex
disparte pacem habebit conscientia. Imo et ipsum
in conscientia: quoniam ipsa conscientia non turbat
memoria preteritorum. nec inquietat desig-
natio fututorum: nec aduersis frangit nec
prosperis eleuat. Aptissima est autem talis
ad deuotionem. Tamen deuote orationis aliqui
laborat in conscientia. aliqui quiescit: quod trans-
quillitas deuote conscientie non excludit
seper labores videlicet actionum et turbatio-
num. Absit ut apostolus exclusus fuisse et
tranquillitate tempore sue deuote orationis. qui
sicut ipse scribit in laboribus fuit plurimis
in carcerebus habundatus / in plagiis supra-
modum. in mortibus frequenter. in fame et siti in ie-
funtiis multis. in frigore et nuditate. Si et
go talia patimur multa non querendum per hoc
nos amississe tranquillitatem et pacem: quod talia

b. iii.

In tempore orationis continxunt. Sed dicendum
est de conflictu victor. videlicet de occupa-
scencia carnis contra spiritum et spiritus contra car-
nem. Si in huiusmodi temptationib⁹ exer-
cetur tempore orationis nō desistamus orare
quia quis iusipida sit nobis: tñ sapida
est deo oratio talib⁹ temptationib⁹ exercita-
ta. Sed enim spugnatiōes carnis senseris
o deuote xp̄i miles. nō te dicas statim tra-
quillitatē amississe. imo te i huiusmodi co-
nflictu proutuose exerceri. Nam ad exercita-
tionē virtutis in deuotis sunt huiusmo-
di conflictia. Cōsensus enī cōcupiscētie car-
nis et nō sensus tibi est prohibit⁹. Sed mī-
nus ergo est orandum sed tunc fortiter illi-
stendū: licet tibi videat eo tempore ofo tua
enipida. Insurgūt aliqui tpe orationis/
cogitationes plurime vane & frpte ad tpe
diedā deuotionē tuā/ ad modū quorūdā
latrūculoꝝ: qui frequenter deuotionē tuā
interrupūt. Noli ergo deuote orationē tuā
dimittere. sed vigilāter ad illam intende
et in brevi requescat super te sp̄us dñi quies-

Sicut facit alia, tamen in odore tristitia.

Contra omnia. illis. que accedit deuotione et taciturnitas. Cuius particule duo sunt numeri. Vix collectu et tranquilitate in operatione est taciturnitas in tempore.

Taciturnitas in deuotione orationis necessaria est ut bidelicet custodias tur os non multum loquat quo ad exercita. Que tamen taciturnitas affabilitatis gratia non excludit In hac taciturnitate duo sunt numeri: bidelicet singularis taciturnitas et pluralis. Singularis taciturnitas est censura silentii. hoc est tempore congruo loqui. et congruo tempore tacere. ut non loquaris priusquam interrogetis: nec dicas priusquam audias. Hec est utilis custodia oris. Est etiam pluralis taciturnitas. que affabilitatis gratia non excludit: quod semper tacet. qui semper bene loquitur. Tamen ut deuotio orationis sit fructuosa. non semper a deuotis est sic loquendi. licet semper bene loquant secundum prophetam. **C**ontra omnia et

humili. sū. & s. a bonis. **C**obmuta filii
ab omnibus supfluis. ne per loquacitatem
deuotionem impeditur. et ne sic peccarem pen-
itus tacui. et humiliatus sum. **E**glo. ut
puz intelligas silentium non dolosum. et si
lui a bonis supple annunciantis pponem-
bis et predicabis. Qui taciturnitate ve-
racerat amat a bonis colloctionibz etiam
tacet. ut virtutes ceteras ad tempus facedo
nutriat. et congruo etiam tempore sapienter p-
serat. **T**aciturnitas igit est virtus humi-
litatis et indicium grauitatis. nutrit virtutem.
et custos alacritatis. **C**onservatorum ergo
tranquillitas in oratione est virtus taciturn-
itatis in tempore. **S**i te vituperet hostes.
si te iuste scandalizat. sitibi obloquus. dis-
simula et sile si vis deuotus esse in oratione.
Et tunc dominus iesus adiucat tuus et nouit
mores celestis curie. causam tuam suscipiet
defendendam. sicut suscepit pro taciturna
magdalena. **N**icibil alio precium postulat
a te; nisi tamen et solummodo salariu taciturnita-
tis et silentis. Hoc liquet sane in predicta ta-

citurna magdalena. q̄ dū inter cōsuas
fletit. cōtra symonē mutinurātē & in cor-
de dicentē hic si esset ppheta sciret que &
qualis ista mulier esset q̄ pccatrix est ni
chil r̄fidit: quia p se habuit xpm respōlo
rem/parabolā de duob⁹ debitorib⁹ ppo-
nentē. **I**tem cōtra sozorē cōquerētē
quic satagebat circa frēquēs ministeriū.
sollicita de eo querebat & dicebat. Domi-
ne nō est tibi curē q̄ sozorē mea reliqt m̄
solā ministcare. nō respōdit: sed aduoca-
tus eius causam defendēs statim stulit.
Mattha mar. sollicita es et turba. erga
plurima. Maria op. ptē elegit. **I**tem cō-
tra tudā detrahētē & dicentē de vnguēto
vt q̄ p̄ditio hec potuit ei venūdari m̄sto
& dari pau. nō r̄fidit: s̄ defensoz cause ipe
xps r̄fidit. S̄initte ea. Mā s̄p paupes ha-
bet̄. vobiscū: melasit nō s̄p habebit̄. Ee
ce quid p tacētib⁹ & sustinētib⁹ loq̄t̄ r̄ps.
Noli ergo si vis deuotiōts p̄lguedimē ol-
tpe oīdis recēt h̄c p mutnurationē tuā
ad q̄cūq̄ liuriā tibi factā aut quodcūq̄

consciuī tibi dictū es tāti aduocati & intā
ta causa obstruere. qđ sola tua taciturni-
tate ad tuā defensionē tam utiliter age-
tur. Huiusmodi taciturnitatē obserua-
bat iob in deuotioōe sua. iter ope rōba sua
diceans. Nōne dissimulauit. nōne siluēnō
ne quieui. Dissimulauit dicit p̄tum ad
opera. silui p̄tū ad verba. quieui p̄tū ad
cor. Si vis ergo diutius deuotionē ope-
ratis retinere & corde quiescere. dissimu-
la & sile. et interdū assabilitatē gratia lo-
quere: ut possis eternaliter post hāc vitā
quiete ppetua ḡloueri. Amen.

CParticula quinta que accidit deuotio-
ni est maturitas & de maturitate simpli-
ci et cōposita.

Caplin. v.

Maturitas in deuotioōe oīonts qđ
est: Mēntis deuote defecata san-
ctitas. Qđ sūt sp̄cies maturitatē: Due.
Due: Maturitas simplex: et composita.
Maturitas simplex. dicit. vera sanctitas
Maturitas cōposita dicit similitudinē
Maturitas simplex id est vera sanctitas

offendit exercitū: sicut sentīt' int̄erius.
¶ Nihil igitur simplici maturitate felicē: q̄d
cū innocentia erga alios exhibet: nihil est
qd pati ab aliis formidet. Illū facit hu-
mana deriso deo p̄mū: quē ab hūanis
pranitatib⁹ vite simplex maturitas ser-
uat alienū. Cū mentis maturitas in sim-
plicitate custodit̄. si qua foris ifirma fue-
runt: forti⁹ quādōq; robozāf. Temeſiſm
igit̄ o denote ita ante cōspectū dei oſpo-
tentis te in bonis operib⁹ debeas exerce-
ri. vt inueniri in tua actiōe nequeāt. qd
eodem deo iudice p̄cuti/ vel hōle iuſidiā-
te valeat accusari. Hoc est simplicē in na-
turitate sive in defecata ſctitate eē. igno-
rare illū qui noet: et si circuſcribit̄ ab ali-
quo de omnib⁹ tamen bene iudicat/q̄ ſi-
dem esse in omnib⁹ arbitraf. Beatū vi-
rū efficiunt & in deuotiōe matuz: trandl
litas & ſcientie et ſimplicitas sancte inno-
centie. q̄ Maliciā odiū atq; inuidiā a te re-
pelle omni tēpore: si vis deuot⁹ eſſe i ope-
tione. Neq; manu tñ aut lingua: ſ; co-

de custodi matutā simplicitate. Gaudet
sancta simplicitas & exulta. gaudet inquit
qz vbiqz illesa es vbiqz secura. Si tempta-
ris pfectis. si humiliat̄ exigentis: si pugnas:
vincis. si occideris coronatis. nihil deo-
dignus vel cari eē pot: q̄ ut simplicitas
innocētie in vite maturitate teneat. Li-
cet enī q̄s in aliis operib⁹ deuot⁹ appa-
reat. si simplicitate maturitate non habuerit
frustra sibi blandit̄. Ut sit⁹ / pur⁹ / inno-
cu⁹ in sc̄titate matut⁹. oēs laudat. se sem-
p accusat. vt cōplaceat vniuersis / sibi so-
li displaceat. Simulata vero sc̄titas. id est
maturitas cōposita ypocrisis nolat̄. qz
aliud ostendit exter⁹ id est sc̄titate quā nō
h̄t iteri⁹. Omnes ypocrita sp̄cūqz deuot⁹
appareat vitā iustorū simulat. & iustorū si
bi laudē arripit: & sic alienū pfecto est qd
tollit Grego. Omnes ypocrite dū p matu-
ritat̄ sic cōvoluta bonorū vitam simulat.
imitatione sc̄tē vite hñt: sed veritatis sc̄tē
actiōis nō hñt. Talis iter ypocritis iure
deputat̄. Iheronim⁹. Ficta humiliatē su-

ge et illam sectare quam Christus docuit in qua
nobis superba hypocritis inclusa. Multe eni-
huius virtutis umbram veritatem pueri se-
quuntur. Per facile est aliquem habere besse co-
temptus salutare submissi manus de oscu-
lari sacerdotem. inclinatoque in terram capite
oculisq; detectis humilitate naturam ac man-
uetam polliceri lenta voce tenuique sermo-
ne confingere. suspirare crebitur. et ad orem
verbū petōrem ac miserū se clamare. sed si
vel longi sermonē offenditur fuerit: atnuo ut
debet esse attollere superdictū. levare cœruleum
et deliciatum illum oxis sonū insano clamore
repente mutare. **Sed** actus magis eē stude.
Quod videri: quod nichil prodest estimari quod no-
sis. Et duplicitas petri reatus est: non habere
quod creditur. et quod non habeas simulare.
Bernardus sup can. Intendere quod in deum et
non propter deum: hypocrite plane am-
mone est. Cuius et si una facie decora ut-
detur quod ad deum qualitercunq; inten-
tione respicitur: Ipsa tamen simulatio

omne in ea deo q̄ exhortat. quia si p̄
totū ingredit se dñe. Non dicit p̄p̄diciā
maturitate cōposita. gloria mea testimo-
niū cōscientie mee est. Q̄ et si iudicatio
scdm faciem verbo bratu habitu ut simi-
latoꝝ euadat opinione: sed non erit qui
seruit̄ renes & corda fallit vel euadit iu-
dictū. Ideo si vts esse simplicis figure et
defecate sanctitatis sis scdm Augustinū
in incessu statu habitu et in oīb̄ motib̄
ita matur̄ scdm interiorē hominē. vt n̄t
stat qđ cuiusq̄ offēdat aspectū: sed quod
tuam deceat sanctitate. Quā sanct̄ san-
ctoz̄ tibi cōcedat. vt viaas felicitat̄ in e-
ternum. Amen.

CParticula sexta que accidit deuotioni
est humilitas. & de sex casib̄ humilitatis
et de quinque declinationib̄. Capl̄m. vi.

Humilitas in deuotione q̄ est: Se-
cundū Bernardū est vitt̄ qua ho-
mo verissima cognitioe sui sibimet hile-
scit et eadit vt a deo exalteat. Casas igit̄
humilitatis quo sūt: Ser. Qui. Noia-

Etiam. qdū. dicitur. actus virtus filii est
ntō. q abltus. p̄t̄ hos casus humilitas
veracit cognoscit. Cū enim nolatis sancto
et deuotis. dicas vel latre cogites rā cor
de tō ope humiliter sc̄b̄ Gregorii in mo
ral. Magna q̄ ago/ quasi minima duso:
cū fortior exēpla p̄eso. Sed tūc ap̄b̄ deit̄
scio me crescere per meritū: cum ap̄b̄ me
ipsum p̄ humilitatē decresco. Ita cogita
o deuote et responde: cū aut nolatis vel
vocatis sanct⁹ siue deuot⁹. qz vt̄s siliq
ntō. Si dicar⁹ genitiu⁹ a sanctis vel ab
egregiis patētib⁹: lauda deo in operib⁹
suis. et noli altū sapere. sed te ipsum p̄ hu
militatē descere. et dic. Omnis caro feni
Si tibi datum fuerit a plurib⁹ non san
ctitatis dicas humiliter cum ap̄lo. Omne
datū optimū et omne donū p̄fectū desur
sum est. Nichil tibi ascribas: sed totū deo
humiliter tibi uas. et cōtinuo descendas
in accusatiū casū: vt accuses teipm. et
noli reputari p̄dicari vel vocari sanct⁹
que vocatio siliq est ntō. Tunc quoq̄ in

ab illō casu humilitatis austaret a te deus
dispotens omnī typū et attōis. Quot sunt
declinatiōes hūilis deuotie? Quāq; Que
nam deuot? q̄sq; se hūiliās. Declinat se
in sensu suo. in affectu. in ſōbo. in actiōe.
in habitu. Que eſt agnitio p̄rie declina-
tiōis in sensu? **H**ec eſt. vt oīs iteris sen-
tias et veracit̄ sciat ſe puluerē cinerē pu-
tredinē. et verme. q̄ uis noieris aut p̄re
diceris sanct? aut venerabilis ab oībus.
vt dei electus voce recta. q̄ vniuersi tibi
honorē pſoluāt. Int? tu ſentias et dicas
itra temetip̄. Puluis ſuz ciuis ſuz. ber-
mis et putredo ſuz. et abiectio hoīm. et nō
eures singularit ab aliquo honorati. ſed
poti? desideres cōfundiri exprobriari et hi-
tuperari. et hoc ſape ab amicis. donec elati-
o p̄ tantā declinationē in te penit? ap̄ri-
mat. Per tale sensū nouetis te ad pfectā
humilitatē puenire: q̄ hec eſt vera agni-
tio p̄rie declinatiōis noīis tui. **Q**ue eſt
agnitio ſecunde declinatiōis in affectu?
Hec eſt vt diligētissime caueas in affectu

et desiderio tuo: **P**non in voluntate tua
sit dare alicui intelligere p aliquā iactan-
tiā. q̄ aliquid in te sit cōmendabile. q̄z vix
pot in te esse aliquid laudabile. qm etiā dicit
intelligat: & si tu taces & abscondis pl⁹ pla-
cebis. **S**i p̄dis & cōmendas. irrideberis
et vilesces. **U**ni qui p̄t⁹ edificabāt in te.
despiciēt te. **E**t quis ex genitura te lau-
dāt: teipm sentias i affectu b̄flissimū oīm
creaturaꝝ. **H**ec ē vera agnitiō sc̄de decli-
natiōis genitiū casus. **Q**ue est agni-
tio tertie declinatiōis in verbo. **H**ec est.
vt verba humilia habeas. **C**ū te laudāt
hos i donis dei. & nō deū in donis suis
tunc deo soli referas gl̄am: qui solus es
sentialiter bon⁹ est: et a quo habet oē bo-
nū. **U**nia q̄cquid nobis gl̄ie b̄surpam⁹
de donis dei nobis dat⁹ / a deo furantur
attribuētes nob⁹ qđ nō est n̄m: sicut ine-
retrix mentit̄ se honestā et formosam cū
non sit. **H**ec est vera agnitiō tertie decli-
natiōis datiū casus. **Q**ue est agnitiō
quarte declinationis in actione? **H**ec est.

vit semper accusas te ipsum quamlibet finis
moris boni scientiæ. Et hoc pro certo habeas
quod quidquid sit de altissimis semper debes te in tuis
considerationibus ad nichil suum redigere optum po-
tes. et omnium peccatorum te intimum reputa-
re: et tuam considerationem in accusatione
propriam quo ad actibus tuas dirigere po-
tets per hunc modum. videlicet quod non quod co-
gitare debes aliquem petorem a deo ita
elongatum: quin sepe et si non semper ad eum
se conuertat et in corde. et quoniam dñm suum
tunc intimus recogitat quod tu. et clarus re-
cognoscet et quoniam maioritatem ipso assi-
stat reverentia. et maiorum suorum confusione
habeat peccatorum et humilius se perficit: quoniam
etiam maiorum et ardenter moueat affectu
et in perficiencia tanti boni. Hec est vera et p-
fectissima declinatio quarte declinatio-
nis casus accusatiui. id est tui ipsius accusa-
tionis videlicet omnium actionum tuarum. Quic
est agnitus quite declinationis in habitu?
Hec est. ut auferas a te omnem vestitum et
ornatum superfluum. ita ut sis absolute in ea

su ablativo. ut nō besib⁹ sed mōrib⁹ plā
cere studeas. Longe siat ppositū tuū ab
illis qui vestimenta querāt non solū que
tegant sed etiā que extollunt expetūt. Nō
solū que per molitciē tactū mulceant sed
etiā que p colorē oculos seducāt. Ille ca-
sus ablativ⁹ est verissimū signū humilit-
atis. Qz licet sis humiliis in sensu noia-
tino / i affectu genitiuo / in pbo dtō / actiōe
accusatiuā / voce bulgari vocatiōi & non
fueris habitu ablativo / auferēdo a te pci-
siorē cultū: non es absolute humiliis. Si cu-
pis etiam corā deo pfecte in humiliitate ful-
gere: exerce te in humiliib⁹ operib⁹ vtilib⁹
et despactis officiis. rusticansq; labořib⁹
Stude humili incedere habitu: ut preta-
ctū est. hñiles mores & verba h̄fe. locū no-
mismā eligere: nichil iactātie et ostenta-
tionis pretēdere. Hec et hiis similia cū in-
cōnvetudinē versa fuerit: mentē ad humili-
itatē inclināt. Purus ergo sis in oratiōe
iocundi⁹ / & hylacis / tranquillus taciturn⁹
matris et humiliis: ut tandem exaltari po-

C. I.

teris dei virtute intelis. Amen.

ExPLICIT p̄ia pars ofonis q̄ est deuotio

Iniciūt capla sc̄eptis. Salatimatum

Quid sūt lacrimæ in ofone & deser acci-
dentiis lacrimis de quib⁹ securitas &
p̄ia particula & quō bip̄ita est securitas
in Deuotis : et de quattuor qualitatibus
lacrimarum.

Particula sc̄da q̄ accidit lacrimis ē sa-
turitas. & qđ est sp̄ualis saturitas i lacris
& de ḡsub⁹ lacrimar̄. & de quattuor fonti-
bus lacrimarum.

Secundū cap̄.

Particula tertia q̄ accidit lacrimis est
strēuitas Et q̄ gemia strēuitas de iſu-
siōe lacrimar̄ d̄z ec̄ in deuotis singularis
videlicet et pluralis.

Tercium cap̄m.

Particula quarta que accidit lacrimis
est benignitas. et q̄ benignitas in lacris
est simplex et cohosita.

Quartū cap̄m.

Particula quinta que accidit lacrimis
est largitas. Et q̄ largas lacrimas effū-

Dicitur debet denotus tripliciter quasi ad
tres personas. **Q**uintum capitulum.

Cuncto sunt lacrimae in deuotione et de
ter accidentibus lacrimis de quibus secun-
ditas est prima particula et quomodo bis-
tuta est securitas in deuotis. et de quat-
tuor qualitatibus lacrimatum.

Capitulum primum.

Tercia quod est pars orationis
quae pro deuotione posita tantum
de pene significat. Lacrimis quo acci-
dunt. **Q**uer. Securitas / satutitas /
hrennuitas / benignitas / latritas / et pu-
tas. Securitas lacrimatum in quo est et
bistituta est. Quomodo? Nam lacrimo-
sus in oratione / suspicitiis inhibitis securus
debet esse de peccatorum remissione: et
de interna consolatione. **D**e peccato-
rum remissione. Per presentialem con-
stitutionem / et de interna consolatione.

per speciale securitatem. Unde de noe in aliis
gura penitentis dicitur. Cum factum esset in die
bus noe diluvium: reposita sunt apud eum te-
stameta scribi. Per noe qui interpretat com-
motto alia genita per penitentiam designata.
In cuius diebus fit in aera diluvium lacrima-
tum. pectus sobrie diluentium. In quo diluvio
non solus pectus diluuntur: sed innocentia re-
stituitur. Alio enim suis lacrimis baptisata:
In impudicus deum videt. ut ait Gregorius. Ecce
quod concordat ista securitas cum purita-
te deuotionis: quae pene tantum significat.
Nam in his duobus pectoz ablutio et in-
nocentie restitutio. consistit illa puritas quam
praetacta est in deuotione: quam in lugubri
anima. per diluvium lacrimarum dominus operatur.
Vere ergo lacrima diluvium est. pectus dilu-
ens et animam ad pristinam dignitatem restitu-
ens: iuxta verbum Christi. Spongia pectoz
nostrozum: lacrime non sunt. Gradus sapienti-
tus. Martyres effundunt sanguinem: pecto-
res effundunt lacrimas. Meretrix illa san-
guinem non fudit: sed fontem lacrimarum pectu-

Dicit Petrus amare p̄fudit lacrimas & per
catū suū abscessit: & pristinā dignitatē re
cepit. vere ergo diluuiū lacrima. Hoc est
diluuiū / tpm diabolū p̄cipitāg: & submer
gens exercitū ei⁹. Iqua enī lacrimaz est
quasi mare rubrū in quo pharao inferna
cis scz diabolus submergit cū exercitu bi
liv⁹. Cōtribulasti enī dicit psal. capi
ta draconū in aquis dracones demones
dicūt. quoꝝ capita bicia capitalia. que in
modica aqua lacrimaz tribulant̄. & ex to
to dimerguntur. Ab hac aqua afugit ipse
dyabolus sicut eattus a pluvia. purga
tis igit̄ et expulsis atqz submersis sic vi
tis per fletū lacrimaz. mens sp̄cialit̄ cō
solat̄. qz ad celum eleuat̄: scđm qđ de dilu
vio in dieb⁹ noe scđo legit̄. Multiplicate
sunt aque: et eleuauerūt archam in subli
me. Ique diluuii multiplicant̄: cū doloz
augeſt̄: et sic eleuat̄ archa meut̄ in subli
me cōsolatiōis. Qz secūdū Grego. Cum
anima per fletū affligit̄: libet affici: qz af
flictione sua se ad alta conspicit eleuati.

Et ideo sequitur in auctoritate prefarta.
Reposita sunt apud eū testimonia scī. In
hunc aut̄ noe. i. penitētis dieb̄ sic afflīct
dicit auctoritas ecclastici scī Specie etiā
reposita s̄c̄ testamēta. et dicit psaliter te.
Testamēta p̄p̄t multiformitatē consolatio.
qū/correspōdentiū multiformitati laccia.
rū. sicut dicit psal. Sc̄b̄; multitudinē dos.
loꝝ meoꝝ cōsolatiōes tue leti. a.m. Vero
cōsolatiōis sue testamētu disponit lugēti.
b̄ & flēteb̄. ip̄e merētiū cōsolatoꝝ. Nā si.
cūt diuitib⁹ hic q̄ h̄st̄ cōsolatiōne suā/ ve
dāpnatiōis in euāgelto cōminatut dīcēs
ve vobis diuitib⁹ q̄ hētis hic cōsolatiōne
v̄tam: ita hic suis lugentib⁹ et flētib⁹ q̄
suaz̄ socii passionū extiterūt cōsolatiōne
pollicet p̄ p̄phetā Quō si cui blādiaſ̄ ma
ter. ita cōsolaboꝝ vos. Attēde q̄ materna
cōsolatio erga puulū flētē / duob⁹ modis
fieri cōsuevit. P̄xio . vt si q̄rat m̄t a puulo
puocato quare fleat: eo ip̄o ſpliꝝ puocat̄
ad fletū Sc̄do abſtergēdo eiꝝ lacrimas a
deosculādo Eodēmō dñis p̄ſti causā flet⁹

acordē spūctō reqt̄it. q̄ si ipm p̄ctā pp̄ta
in hui⁹ exili⁹ incolatu ⁊ cetera q̄ ad fletū
inducere possūt cognoscere facit Tali mō
a flente magdalena causā sui flet⁹ q̄stuit
dicens. Mulier quid ploras? Ut ipsa ex
hac q̄stione amplius erūperet ad lamen-
tum. Sic xp̄s in p̄nti lugentes suos con-
solatur beatitudinem consolationis eis
pollicēdo dices Beati q̄ lugēt qm̄ ip̄i q̄so
labnn̄. De sc̄do mō q̄solatiōis dñis suos
lugētes tādē in sinū quietis etne colliget
vbi oēm lactimā ab oclis eoz absterget.
Ubi sine medio veritatē suā itellectut. bo-
nitatē suā affectui pfecto oscula iſepabili
imp̄met. Tūc penitus oēs sui tales hic
lugentes silebūt a fletu. Tūc eis letifica-
bit eos i gāudio cū bultu suo: qñ regē in
decoze suo vīdebūt hui⁹ securitat̄ lacria
rū quatuor: sūt q̄litates ⁊ sp̄es. quas natu-
ra f̄t & tinēt. Sūt qdē lacrie māca huide vt
abluāt sordes p̄ctōz ⁊ restituāt baptismū
qditū p̄ p̄ctim Sūt salse ⁊ amate. vt restri-
gant carnis fluxū: et tēperent dulcedinē

voluptatū. Sunt calide & feruētes contra frigus ifidelitatē. Sunt pure & clare ut a p̄stīnis errore⁹ emūdatos in pura et sancta cōstituat cōuersatione. n. 300
Chātticula scđa que accidit lacrimis est saturitas & qđ est spūalis saturitas in lacrimis & de generib⁹ lacrimar⁹ & de qua tuor⁹ fontib⁹ eaꝝ.

Lpm. li.

Saturitas lacrimarū scđm Grego. est aie pabulū: qz aia luctu suo paſſitur. Hic enī pabulū ſue refectionis recipit. cum emanāt ex intimis p̄cordiis pro peccatis p̄tereritis lacrime doloris. Nonne luctu ſuo paſcebat qui dicebat fuerūt mīthi lacrime mee panes dīe ac nocte? Verbum est penitēt⁹ / lectū ſuū cum lacrimis abluent⁹. Nam ſicut febricitanti bene eſt cum humiditate ſui ſudoris: ſic peccator⁹ penitēti cū lacrimis doloris. Et ſicut ſudor creticus ſiue terminuat⁹ ſignū eſt future curatiōis: ſic ſcdm Greg. Argumen tam eſt ſalutis viſ doloris. Hic eſt ſudor lacrimar⁹ quo veluti pane tuo besci te o-

pozat. sed tētis dīmīa dīctāte. **I**n sado-
re vultus tuus besc̄tis pa. t. **S**udoz vultus
interioris: voloz eſt cor dis. **I**n hoc sado-
re oportet te pane tuo besc̄i. **P**ane bivedez
ilio qui de celo descēdit: qui tibi sub sacra-
mento misericordia in altari. **T**ūc emi i sado-
re vultus tuus pane tuū comedis: q̄fi corde
cōpūcto ad alçare accedis. ut possis dicere
cū iob. **C**ām̄p̄ comedā suspirio. **N**ūia q̄ p̄
lamēta p̄niſ ſe nō humiliat: ſalubriter ci-
bū ſaccālem̄ nō gūstat. **N**ōne ſit paſceba-
tur ſeūg anguſtia: cū dicebat. fluebat la-
crie. q̄ bſi mīchi erat cū illis. **S**ed notā
dū q̄ c̄tuoz ſūt igfia lactiaꝝ ſcōz b̄tſi ber-
nardū ſūt nāq̄ lacrime deuotiōis/ꝝtri-
tionis/ꝝlūſiōis/ꝝpaſſionis. **I**n lacrimis
deuotiōis/nō indulgentia; pctōz. ſed bſi
placitū querit dei p̄n̄s. cum deſcēdit i nos
ſpūs adoptiōis filioz: teſtūbontū phibēs
ſpūt noſtro q̄ filii deſumus. **I**n lacrimis
ꝝtritionis indulgentia acq̄titur pctōzuꝫ.
In lacrimis ꝝlūſionis delen̄t iñ refiſſione
macule pctōz ſicq̄ deſlentur. ut ſlenda nō

mittant. Namq; sic pteritio deplagis. qd
plageda mittete nō desinit. adhuc cōsu-
stionē pictōz in vera pntia h̄c ignorat aut
disunulat. Ecce quo pax distat iter lacci-
mas p̄tritiōis & p̄fusiōis. Szlōge ap̄li⁹ si-
cellūt btrisq; lacticie deuotiss. In lacticis
quoq; p̄passiōis aia ad horā s̄inemoz sūt
ip̄i⁹ ebria esse quadā sc̄ta edictate vide-
tur q; p̄ affectū fratic p̄passiōis pdesū la-
cric in feruore caritatis. Ille qdē lacticie sa-
porē h̄sit vñm imo dei buttute i vñm spūa-
lis leticie querent. Ad fontē ait aq; viue-
curram⁹ fōte qdē fontē mīe vt hauriam⁹
aquas in gaudio de fontib⁹ saluatoris de-
qb⁹ qdūq; biberit nūq; sitiet aut esuriet s̄
saturabit & iebritabit in eternū. Fons iste
iste xp̄s ē in quo lauari potim⁹ & mūdati
fōs iōq; q; nūq; potit exhaūrit. Nō solum
aut sordes abluit: s̄ & sitim extinguit. De
isto p̄ncipali fōte elici poterūt quatuor
fōtes p̄dcūtes veluti de padiso q; xp̄s est.
In quo est fōs mīe & remissiōis fōs dico
p̄tritiōis q; diluit culpā et sordes abluit.

Et etiam in eo fô saturitatis et refectionis
fôs sapie ad potadû sitim nîam. Et sicut i
eo fôs ḡte ad irrigandas bonorum operum plâ
cas fôs ē dico deuotôis / quē fôte necessa
ria h̄sit nouelle oltuaz plâtatiōes: alioquin
mīn⁹ p̄ficiet aut ex toto p̄ibūt nîmita sicci
tate. Querat ergo deuotiōis aquas q̄s q̄s
senſauerit bonorum opū semia . vt irriget
fôte ḡte bone cōuerſatiōis. tūc or̄t⁹ sui co
dis nō exarescet s̄ i ppetuā hiriditatē p̄fi
ciet et bona opera feruore deuotiōis & dul
cedie spiritualē ḡte 2dient̄. Et etiam i eo fôs
aquaꝝ ad coquedos cibos: fôs ē dico fer
uentis emulatiōis. Aqua nimis hui⁹ fon
tis decoquit oēs nîcas aſlectiōes : q̄z facit
eas ebullire de fôte caritat̄. Porro ex his
quatuo de fôtib⁹ tres q̄dē p̄prie quemire
videtur trib⁹ ecclie ordinib⁹: singulis in
gulis. Nā p̄sim⁹ q̄dē oib⁹ c̄is ē in multis
ei offecium⁹ oēs: & necessariū habem⁹ fôte
mie ad diluendas offendionum sordes .
Omnes inq̄ peccauimus et egemus gra
tia dei . et p̄elati et contiuentes / et con

tugati. si dixerimus qz pctiū nō habem⁹
nosmetipos seducim⁹. Quia ergo nein⁹
mundus aſor de necessari⁹ eſt oib⁹ fons
mie: et pari voto debet ad hūc fontē noe
daniel et iob pperare de cetero iob qdem
maxime fontem sapientie querat qm̄ ipse
magis inter medios laq̄os ambulat: ita
vt magnū videat ſi a malo declinet. Da
nieli vero currēndū eſt ad fontes ḡte cui
nimiz penitentie opera/labores peniten
tie/deuotionis ḡta necesse eſt impignari
opz em̄ vt nos marie in hylaritate oia fa
ciamus: qm̄ hylarem datoꝝ diliḡt deus
Fons vero emulationis noe quenit spe
cialius: quia maxime platos decet hic ze
lus Ad fontē ergo mie currere nobis coce
dat altissimus. quo a pctis ablui ⁊ mun
dari possumus in pſiti vt fonte vite eter
ne postmodum potari ⁊ inebriari valea
mus: Amen.

CParticula tertia q̄ accidit lacrimis eſt
ſtrenuitas et q̄ gemia ſtrenuitas de in
fusione lacrimarū videlz singulatiter et

pluraliter debet esse in deuotis.

Strenuitas est vigor ad exercitias
oem negligentiam et ad bona fa-
cienda animam deponens per lacrimatum di-
lanius. Strenue oportet ut fidelis alia la-
ctimas fundat in hac valle lacrimarum
singulariter pro se: et pluraliter pro osb.
Gemina ista lacrimationem necessarius
est habere. Quapropter dum anima eiuslibz
electi ad dei afflictionem vel consideret mala
operum suorum singulariter vel desiderio eter-
ne vite pro se et aliis pluraliter suspirat.
Quatuor autem modis mens iusti tedio sa-
lubriter compungitur. Hoc est. memoria pre-
teritorum lacrimorum. recordatione futurorum
penarum. consideratio peregrinationis sue
in huius vite longinquitate et desiderio
superne patrie: quatinus ad eam contumeliam
valeat punire. Quisque strenuiter peccato-
rum memoria pro se compungit ad lameta: tunc
dei se visitari sciat perfici. Nam ex eo quod
mississe se recolit iterius erubescit: suoque
iudicio penitendo iam se punit. Nam tunc

petr⁹ amare sicut qđ eū xp̄s intus oculis
mīe resperit. Uſi psal. Cōmota est & cōtē
mult̄ tra. Electi vniuersitatis mēs ponit
ante oculos illuc distinctionē iusticie. hinc
meritū culpe. Cōspicit quo supplicio di-
gna sit si parcētis pietas desit; qui p̄ lamē
ta p̄fitia ab eterna eruere pena consueuit
Om̄ps deus mentes carnaltū qui prius
in hūt⁹ mūdi fluctib⁹ vagabātur p̄ sancti
sp̄us aduentū in metore p̄nile strenuiter
affligit ut contrite a supbia salubriter in
huilitate faceat. quas prius in hoc mari
scū alta vanitatis aut p̄speritatis vnda
subleuabat. P̄ predictis ergo quatuor mo-
dis ut supra dictū est sic iusti viri aīo ī la-
crimis beheneter afficit. hoc est cū mala
rū suorū reminiscit̄ considerās ubi fuit. Ju-
dicioꝝ dei sniam metuēs et secū q̄rens co-
gitat ubi erit. Et cū mala vite p̄fatis sol-
lert attēdit: merēs cōsiderat ubi est. Atq;
cū bona supne patric̄ zteplac̄ que qz nec-
dū adipiscit̄ lugens conspicit ubi nō es.
P̄roudeant ī gīc hūi qui p̄ctā suorū operū

deplozat ut ppetrata mala p sc̄tā diluas
lamēta & ne plus astingātur in debito p
petrati operis: soluāc ea i fletibus strēne
satissactiōis. Scriptū q̄ppe est. Mocū ha
bis nobis in latris in niēsura: Ut b̄idel;
vnius cuiusq; mēs tñ penitēdo / spūctio
mīs sue bibat lactas: q̄tū se a deo memit
toxuisse p culpas. Plerūq; mēs iustitiae
qd̄ quiesce se cogisse memit deplozat. iā p̄a
ua acta nō solū dicit: s; amarissimis rūis
lamētis puniit. S; tñ dū eoz q̄ egit īcmi:
scil̄ grant iudicū paurore terretur. Elett;
quisq; iam se perfecte couertit. sed adhuc
se perfecte in securitatē non erigit. q; du;
quanta sit disstictio extremi examinis
pensat int̄ spem et formidinem stren-
nūter et sollicitus trepidat: quia iustus
fudic̄ veniens quid de perpetratis re-
putet / quid ve relaxet ignorat. Nam q̄
prava commiserit meminit. sed hec com-
missa se digne deflece nescit. ac ne cul-
pe immanitas modum penitentie tran-
seat metuit. Et pleiumq; culpam iam

veritas relaxat. sed mēs afflcta / ambo dñe
venia dñi valde sibi est sollicita trepidat
Sctūs ergo hic etiam hīc mīam suscipit
sed suscepisse se nescit. qz petm hōc eis cog-
tigendo & penitēdo deserit. sed tū adhuc
detractū iudicē de eius retributioē pti-
mēsit. Illic igit̄ iust⁹ quilibet mīas dñi
libere in eternitate cātar. ubi iam dubie-
tas de ventia peti nō est. Ubi iam sacra-
mente culpe sue meōzia non addicit. ubi
non sub r̄datu anim⁹ trepidat. sed de ei⁹
indulgentia liber exultat. Ad monēdi sūt
igit̄ timore formidinis oppressi. ut de
mīa quā postulāt p̄sumāt. ne vi frimo-
derate afflictionis intereāt. Neqz eis p̄
dñs aī delinquentiū oculos fienda p̄ca
opponeret si p̄ semetip̄ ea districte fecis-
voluisset. Constat ei qz suo iudicio absco-
dere voluerit. quos miserādo p̄uenies
sibimet ipsos iudicis fecit. Hinc per pau-
lum dñ Si nos met ipsos iudicarem⁹: non
hīc iudicarem⁹. Et iō ut non in extre-
mo iudicio ad penam iudicem⁹ nos pa-

Iamenta strenue hic puniti cedat q̄ vi-
uit & regnat in secula seculorum. Amen
CParticula quarta q̄ accidit lacrimis ē
benignitas & q̄ benignitas in lacrimis ē
simplex et cōposita. Quartū capitulū.

Benignitas lacrimarū est diligere
miam. que est quidā dulcoz aī ex-
cludens dēm nequiciam et abilitās aīaz
ad internaz leticiā. Diligas ergo o deuo-
te benigniter geminā mīam. s. simplices
vt mīa tua p̄io ieiūat simplicit a teipso:
scđm illud. Misericere aīe tue placēs deo.
Scđo hēas mīam cōpositaz. l. tam aīe q̄
corporis. Quia qui sibi neq̄ est cui bon?
erit. Corporis dico. ppter aīaz: vt ambo
in eternū mīam sequātur in celis. Mul-
ti eīi sunt qui sub specie pietatis aut di-
scretionis nūmīū miserētur corpori: pau-
ci aīe. Talis thesaurisāt sibi trā nō mīaz
diuinā. q̄ thesaurū diuine mīe in hac vi-
ta totū sibi totū sic expedūt vt nichil eis
reseruetur de mīa in morte. **S**icut illi q̄
tempus & res t̄pales / vices corporis / ige

dī

nuſi naturale & ſilla ſibi a pte m̄laz ipſa
etia m̄iam expēdit & eis de abutunt. Il-
lis nichil teſeruab in morte. q̄ bona natu-
re & fortune ſibi miſericordit ſpensa tam
iunifericordit in mo rā crudeliter expēdit.
Simplicit ergo & p̄cipaliter miſerē aie tue
Deinde 2poſite aie et corpōri flendo lar-
giter cū benigna miſeratiōe ut dīna nīa
vtrūq; recipiat i c̄na tabernacula. Mūl-
ti lacrīas in deſinēt et fūdūt. b; nō benigni-
ter. q; p̄tā nō deſerūt. Irrisoꝝ eſt & nō ve-
re penitēs: q̄ adhuc agit qđ penitet. Nec
videt deū poſcere ſubdit. ſed ſubſanare
ſupb;. Canis reuertitur ad bonitā & pe-
nitēs ad p̄ctm. Quosdā fūdere lacrīas cer-
nūt et effectū penitētie nō hſetur: q; in
cōſtatia mēt; nō recordatiōe p̄cti lacrīas
fūdūt ut reminiſcēte vſu ea q̄ fleuerit ite-
rādo 2mittūt. Qui ei ita vlt plāgē & actio-
nib; ſclarib; icubate: iſte mūdationē nō
h; q; adhuc agit q̄ peſtētia deflere poſlit
yſa. p̄tōrib; dicit. Lauam̄ mūdi eſtote
Lauat̄ mūd̄ e:q̄ & p̄tita ſtēniter plā-

git allēda iterū nō remittit Lanafꝫ et nō est
mūdꝫ q̄ plāgit q̄ gessit nec deserit: et poss̄
lactias ea q̄ fleuerat repetit. **S**ic deniqꝫ s̄
alibi aīas peitētēs iterū deliquētē. sermo
diuin⁹ icrepat dices. q̄ vilis scā eḡ nimis
iterās vias tuas. **U**nū i eccl. dīz. q̄ baptisa
tur a mortuo et iterū tāgit illū q̄d pdest
lauatio ei⁹? **B**aptisat. s̄ a mortuo q̄ mū-
dat fletibꝫ a pctō: s̄ p⁹ baptismā mortuū
tāgit q̄ culpā post lacrimas repetit.

Particula q̄nta q̄ accidit lacris est lat-
gitas & q̄ largas lacrimas effundere de-
bet deuotus ad tres psonas. **Q**uitū cōp⁹:
Largitas lacriaz acq̄rit pctōꝫ remissio
nē ḡt̄ i fusionē & vñtuū collatiōeꝫ. **I**stā
largitatē lacriaz libet effūdat deuot⁹ ad
vēs nixie ad tres psonas. **U**idelz ad seip⁹
ad caros amicos: ad iimicos. **T**alis quo
ad se. i. ad p̄imā psonā duplū dīz h̄c ge-
mitū. & lamētū. **U**nū. q̄z bonū qđ oportu-
it nō exercuit: alterū q̄z malū qđ non de-
buit fecit. **C**um itaqꝫ homo ad bona ope-
ra nō assurgit. necesse est vt semetiipsam

D 11

Dupliciter desleat quia sc̄ recta nō fecit:
et p̄ sua operatus est Grego. super Job
Unus turtur p̄ pctō alter vero offert in
holocaustū tubēt. Holocaustū totū incē-
sum dī. Unū ergo turturē p̄ pctō offert-
mus: cū p̄o culpa largiter lacrimatum
gemitū dam? De altero vero holocaustū
facimus. tū p̄ eo q̄ bona neglexerimus/
nosmetip̄os fūdit? attēdētes igne dolo-
ris arden?!. Talis ardor p̄nie facit aīaz
et sua facta subtili? discutere: et dona dei
quei?temp̄ sit largitet flendo cōmeōzari.
Nichil aut̄ peius q̄ culpā agnoscere. nec
deslere. Ille aut̄ p̄niām digne agit q̄ rea-
tum suū lacrimatione largifluā plangit
q̄dēpnando sc̄ ac deslendo q̄ gessit tanto
profūdi? : q̄to extitit in peccādo p̄cliuī
Quanto q̄lq̄s sint pctōz et impius . si ad
lacrimabile p̄niām vel gemitū cōuertat
consequi posse veniā minime dubitatur
dicente dñio p̄ p̄phetam . Quacūq̄ hora
pctōz ingenuerit. ac . p̄o seba p̄sona . s.
p̄o caris anicis largiter est lacrimandi

ut conserventur in bono . et preserventur
a malo In gemiscendū est ne dei sectato
et iusto iudicio amicus deseratur a p̄den
dus: in potestate demonū relinquit. Nā
q̄ de⁹ deserit: demones suscipiūt Rotan
dum vero q̄ quidā elector⁹ dicūtur diui
na iusticia incidere in errore peti. & tñ mi
seratiōe eius reducti denuo queruntur.
Reuertentem eñ deus hominem quez deser
uetat rursus affligens visitat: & p̄ larga
lamēta lacrimarū a percatis expurgat.
Job Reuersusq; miserabilitate crucias
Orand⁹ igitur est deus lacrimabiliter p̄
talib⁹ ut si recidiuat citius reuertantur
et per verā penitentiā sequātur benia;
et post hanc vitam gliam sempiternam.
Pro tercia persona . i. p̄ pro inimicis lac
riter est lacrimandū ex affectu et ea dul
cedine erga odientes & p̄ sequentes se affi
ci exemplo dñi n̄i iesu xp̄i q̄ p̄ pro inimicis
orauit in cruce dicens. Pater ignos. eis q̄
nes. &c. & htūs stephanus postq; p̄ semet
ipse orasset dicens. dñe accipe spm meum.

positis genibus p lapidantibꝫ lacrima-
bilit orant dicēs dñe ne sta. illi hoc pec.
CParticula sexta q̄ accidit lacrimis est
pietas Et de sex casibus pietatis in deuo-
tis. **S**extum capitulum.

Dicas scdm aplm ad oia vtilis ē
Primo ergo oīm oīdam⁹ in deuo-
tione pietatē vtile. & xp̄assiuā īmo lacria-
bile ad oēs cas⁹. p̄cipue ad sex cas⁹. v̄z ad
noīatiū / gtm / dtm / actm / vtm / & ablm
Prelati sp̄iales in notio gradū sp̄ealitet
existūt. Pro quoꝫ pietatis casu pie & mi-
sericorditer est dolendū poti⁹ q̄ sup eoꝫ
miseraibili defectu qd̄ notabili errore scti
bedū. Dolendū tñ q̄ sepe ex culpa p̄sidē-
tiū / dektoꝫ fit vita subditay. Sepi⁹ etiaz
ex merito plebiū depēdet vita pastoꝫ flē-
dū & lacrimadū ē p h̄is. qz q̄to grad⁹ al-
tioꝫ tāto cas⁹ grauior. Pro ḡtō etiā pie ē
lacrimandū. p h̄is v̄z q̄ scd̄z aplm pturi-
unt ab ecclia filiali iqt mei quos iterim
pturio. i. cū labore & dolore ad fidē et ad
amorē xp̄i reduco. donec formet xp̄s i vo-

bis. Dolendum est sup subditorum casu à vera
huiusitate etoga platos suos. & lacrimandum
pie p eisdem ut sunt omni creatura subditi propter
deum. Vnde filii petitorum serui dominis militib[us] re
gib[us] non tam bono et in modo. sed etiam. quod omnes potes.
Adeo ac pro casu dicto est etiam pie lacrimandum
propter huiusmodi quod datum sicut et dedicti serviciis
spiritualibus in religione quod invenerunt de penitentia
crucifixi. quod data sicut temporalia ut impediant
spiritualia orationes missas vigilias et ieiunia
ceteraque deuota exercitia quatinus in hoc se
deuote conservet. et nequaquam per cupiditatem
sefluorum a rectitudine sui statim defluat. Nam
deuotio pepit diuinitas: copia rerum sua
sit delicias quod pertinet modo cleps. Randus
etiam ut ipsius sua permaneat stabilitate propo
siti. nec exactioe scelarii confundatur actio re
giosorum. Sed ipi se iungatur auctoritas quod per metu sicut
institutus. Inuicem se foueant inuicem se defendant
& inuicem onera sua portent: quoniam ut
sapiens ait super fratrem adiuuans ambo
consolabuntur. quod si se inuicem quod absit
coherent ac monosiderit. aut defensionib[us]

cōturbauerit timendū eis verbū euāmē
lū om̄e regnū in se diuisū desolabitur. ¶
Ubi em̄ pax et quies nō est. nec ibi Deus
cuius in pace locus est quiescere potest.
Orandum etiā lacrimabiliter et pie p ca-
su accusatiuo p hoc scz q̄ pctis z viciis te-
ptantur tribulationib⁹ molestantur aut
iniuste ab aliis accusant̄. aut etiā p illis
qui seipos & trito corde iuste pro pctis p
priis accusant vt penitentiā dignā agat
et plangentia iterim non querat. ¶ vt sic
peccata diluant q̄ ḡoztes angelice felici-
tatis fiāt p ro vt iō etiā orandum est pie vi-
delicet p h̄is qui vocantur ex dei ḡea ad
mutationē sui status vt in bono pseuera-
re valeat. sed m ḡam fideliter operentur
vt potiora ad ipsi mecentur. ¶ vt p oc-
cultā ḡam ad maiore pficiāt deū exora-
re labarent. Pro ablaciuo pie oram⁹ cuz
fideliter & pie pro defunctis in purgato-
rio existentibus oramus specialius p q̄-
bus viuisq̄s magis se nouerit obligatu
Oras igitur o deuote p benefactorib⁹

spetialibus et generalib⁹. pro amicis sp̄i-
tualib⁹ et carnalib⁹ penitibus sibi⁹ et
sororib⁹ & ceteris benefactoribus nobis
qualitercūq⁹ remedat⁹. ut suffragitis sc̄tē
matris ecclesie adiuti a penis citius libe-
rentur et choris angeloz ac oīm sc̄tōrū
assidentur. Lacrime nāq⁹ sūt balde effi-
caces et magne virtutis. Anna enī p la-
ctimas samuelim a deo prophetam acce-
pit. Multe is peccatricis debita in dono
symonis a r̄po dimissa sunt: q̄z lacrimis
pedes ei⁹ rigabat⁹ crine tergebat⁹ Lacri-
me corā deo fiduciā acq̄runt. sordidas co-
gitationes expellūt nec eas ale p̄ximare
sunt. Dio deum vngit: lacrima pungit.
Diligam⁹ igitur lacrimas et suaves no-
bis sint delectemurq⁹ in illis Tāto p̄om-
ptiores simus ad lamēta: quanto suimus
pni ad culpā. Qualis nobis fuit ad pec-
cādū intentio tanto sint ad penitandū lu-
ctus et deuotio. Dixit quidā senex. Quod
vmbra corporū nōq⁹ ubiq⁹ circūferim⁹
nobiscū. Sic debem⁹ nobiscū & cōpūctio

nem habere vbiestum sum? Nocte igitur
die laboret denot? et vigilas in oculis per-
maneat. Cogitat eoz suum ut producant
oculis lactimam: et sic celeriter producatur dei-
mias. quam nobis procedat thus Christus dominus
qui est benedictus in secula. Amen.

Explicit scda pars octonis. Incipiunt
tertiae partis capitula.

Quid est dulcedo in deuotione. Et de
septem accidentibus dulcedini. De quibus infla-
matio est prima particula. Cuius inflammatio-
nes due sunt qualitates. Primum capitulum.

Particula secunda quod accidit dulcedini est
vinctio et quod per amorem et in amore iugula-
lit vinctus anima. Iiii. determinatio. Sed et p. 2.
Particula terciaria quod accidit dulcedini est
raptus et per fit duobus modis in demotis.

Tertium capitulum.

Particula quarta quod accidit dulcedini est
speculatio et per speculatio consistit in duo
modis. Si intellectu et affectu. Quartum capitulo.

Particula quinta q̄ accidit dulcedini est
gust⁹ q̄ diuine p̄libatiōes poti⁹ deuotos
alliciūt hic q̄ reficiūt. **Quintum c̄p̄m.**
Particula sexta q̄ accidit dulcedi ē q̄ es
q̄ q̄ i q̄ete splēdescit rō/dulcessit 2cupisci
bilis et hylarescit irascibilis. **Sextū c̄p̄z.**
Particula septia q̄ accidit dulcedini ē
gla ⁊ de hoc gradu tuti⁹ est tacedū q̄ lo-
quēdū q̄ nulli viatorī patere pt. vii. c̄p̄z
Quid est dulcedo in deuotione. Et de
septē accidētib⁹ dulcedini de qb⁹ inflāma-
tio est prima particula. **Primum c̄p̄m.**
Latus inflāmatiōis due sūt qualitates.

Dulcedo quid est? Pars ofonis q̄
mētes deuotas etno dulcoze ine-
briat: quas vinculū deifice caritatis in-
dissolubiliter ligat. Dulcedini quot acci-
dūt: **Septē.** **Que:** Inflāatio/ vinctio/
Raptus / Speculatio/ Gustus / Quietis/
et Glorificatio. Qualitas inflāmatiō-
nis dulcedis dei 2sistit in duob⁹. sc. in mō
dilectionis dei. ⁊ i forma dilectionis primi

Modus inflammations dilectionis dicitur
est feruens ignis et vehemens ex camini deu-
eterno supflante spū xp̄i thesu flabellari vultu
Luisenim calor aīam deuoti; cū se aīo
orandū in spū dei effūdit subito eā pluia de a-
do splendore irradians q̄ plurimū ignis oī
at arātes mot⁹ accendit. i. malas zcremā. Qu
et ersufflat teþoz īflāmat/torþoz exp̄ationē
gefacit: atq̄ ipaz aīaz totā velut pinguī p te-
līniū holocaustū diuinozspectui rep̄fitatē n
Unde pōt dicere cū ppheta Lōcaluit corp⁹ tū
meū intra me & in meditatiōe exardescet in fu-
tūis et iterim īflāmatum est corz cōtra g-
me. Multi de igne amoris loquunt̄ q̄ q̄ est la-
sit nescio. Dico tamen nec est corporeus,
nec corporaliter sentitur. Aliā tñ existens
in corpore pōt illū sentire in tempore da-
uotionis et oratiōis: sed nō quo ad aliq̄
sensū corporeū. Licet eīi p opationē hui⁹
ignis in aīa deuota corpus alterari possit
in calorē q̄ eīt calefactū. ppter delectabi-
lem calorē spūs. nō tñ ille ignis est corpo-
reus: q̄ solūmodo zsistit in spūali deside-

atio sp̄i? aie. Istud non est dubium alicui
deuote p̄sonie deuotione cognoscenti et
dulcedinē gustanti. Hac dulcedine amo-
r̄ orare valde placet deo: qz existit in cor-
de affectione. & iō nūq; recedit huiusmo-
di oī vacua sine ipetrazione alicui ḡfe
Qui habet donū istius dulcedinis in ora-
tione frequenter & intense oportet illum
tempore fugere p̄fitiam hoīm. et soluz
ne habeat impedimentum & q; habue-
rit teneat qd̄ su p̄t. qz nō p̄t diū durare
in feruore. Quia si magna sit habudan-
tia ḡfe huiusmodi dulcedinis oīo talis
est laboriosa spiritui. Licet nāq; sit pla-
rens et delectabilis. si cōsumit naturam
corporalē. cū quis ea multū vtitur facit
in corp̄ si ḡfa dulcedis habudāter ve-
nerit moueri ac mutari huc & illuc quasi
homo satu? esset an ebrius et nesciēs qe-
scere. Iste tactus dulcedinis est tante po-
tentie q; homo maxime viciosus & carna-
lis viuens in hoc mundo si semel bene et
potenter tangeretur valde solidus & fir-

mus fieret diu posse ag ab hominatē dēs
voluptates et delectationes carnales et
terrenas in quibus prius maxime delici-
batur. Sicut enim ignis corpore⁹ consumit
et accedit oīa corporeā q̄b⁹ appropiat. Sic
ignis spūalis. i. amor dei in dulcedie ge-
ptus consumit et accedit. oīs voluptates et
delectationes carnales in aīa hūana. Et
replet oīs potētias aīe medīā rōez et vo-
luntatē ḡta spūal⁹. sicut medulla replei-
osla interi⁹ v̄z in aīe virib⁹. nō extensus
in corporeis sensib⁹. Est tñi qñqz intrinse-
cus ita fortis q̄ extrinsec⁹ ī corp⁹ et cūp⁹
et totū corp⁹ tremere facit. Tñi em̄ distat
a natura corporis. et ita incognita est co-
pori talis dulcedo q̄ illā nescit: nec diu illā
potest sustinere sed deficit et decidit for-
re nō sustinēs. Forma dilectionis p̄ i flāma-
tionē dulcedis dei etiā q̄sistit ī amore xp̄i
De cui⁹ amore accipiam⁹ hāc b̄reue doc-
trinā. Unūqueqz hōiem de mādo reputa-
mus nosmetipos. Si hoc in cordib⁹ n̄is
bene ip̄cesserim⁹ nō est dubiu⁹ q̄ bonū al-

terius sicut nōm diligem⁹. qđ ad salutē
suā spectare videm⁹. et sic sicut p nobis
studibim⁹ procurare / oboe / exhortatione /
anmonitione an quo quis mō si poterimus
salutē suā. Et cū eū videm⁹ bonū dicere
vel facere replebitur gaudio / quasi dice
rem⁹ vel facerem⁹ nos ip̄i. q̄ si sciuem⁹
eū eē i aliquo pctō vel defectu spūali b̄t
corporali et nūmūz dolebim⁹. q̄ ip̄i a ma
lo put poterim⁹ conabim⁹ revocare et
inducere ad bonū In hoc igit̄ duob⁹ p̄st̄
sit in flāmatio dulcedinis amoris b̄z in
amore dei et p̄cūi.

Carticla sc̄da q̄ accedit dulcedini ē bu
ctio et quō p amore et i amore riugalt̄ bni
tur aia. iii. deteriatiōib⁹. **S**cđm ep̄m.

Ductio dulcedis in obone ē velut
roseus qđā liquorz q̄ p totā aiam
se effūdens ip̄am exūgit corroborat et co
fortat. deponēs eā suauiter ad p̄tutiscla
titatē suscriptedā. Hac celica vntione p
fusus erat qui dicebat. Unxit me vñctio
ne mie sue. Hec vñctio mulcet mēteni

Spis p[ro]nquaedine p[ro]fundedo quo salubri-
ter peruncta et dinitus illustrata plane
docetur de oibus ut in ea nequaquam patet.
at locus ignoratiae i[nt]e tenebris ubi fulga-
tanti copia fulgoris . p[ro]p[ter]a . Unxit te deus
deus tuus oleo leticie . Et hac sacra bu-
ctione hucusmodi leticie expertuntur q[ui]
dam melodiam spualem . H[ab]ent enim quedam
sensibiles dulcedinis experientie . que de
uotisq[ue] infunduntur et mirabilis fra-
grantie suavitates . talis saporis & melo-
dye . Que cum uere sunt possumus estima-
re q[uod] aut dantur quibusdam nouis et rudi-
bus q[uod] spualia nondum lucide intelligunt
ut saltē p[er] sensibilia consolentur in dñe . q[uod]
virtutē pure spualiū nō cognoscunt in q[uod]
bus maiorib[us] est / & certiorib[us] veritas & fru-
ctuositas p[er]fectus et purior p[er]fectio . Aut
q[uod] id debet etiam perfectiorib[us] in spū
sensibiles solationes p[er]pter redundantia
iterioris dulcedis : ut sicut aīa cōsciat cor-
poris suo qualiter comittit & socio vie passiones
suas ita cōsciat ei solationes suas . Tri-

stante et alia interius: corpus exterus co-
tabescit. Sicut enim corp⁹ collaborat spūe
et copatitur in merito. ita digne ei partic⁹
pat cū remuneratur in premio. non solū
future glorie sed etiā p̄fici ḡte: sicut in eō
utero epulaz dñi secūis suis trāsmittūt
reliquias fcculorum. Scriptū nāqz est
Sicut socii passionum estis. sic eritis et
consolationū. Et hoc est ex secessuenti me-
sura q̄ datut electis. cuius redundancia
ne effusa depereat excipit a corpore: qm̄
particeps fuerat in labore. Sciendo aut̄
q̄ in visionibus et reuelationib⁹ aliquis
seducūtut p̄ntantes esse a deo. qd̄ forte est
fantastica deceptio. Inde putant qdam
aliquid magni. qd̄ in se est nulli⁹ meriti:
et extollunt de talib⁹ apud se. iactantia
quā quasi singlari ḡfa sc̄titat. In vni-
ctione ergo diuine dulcedis magna cau-
tela est adhibenda p̄ donū cōsiliū et sp̄m̄
discretoris: et querendū cōsiliū sapientuz
sed paucorū sup hiis. Et ea sunt studiose
exercenda utpote secura metitoria et fru-

e t.

ctuosa. que sunt: b̄icia ext̄cipare. virtutis
studii fideliter insudare. sacre scripturæ
scđz intellectū scrutari. p̄ ofōnis usuz me-
tent accēdere ad deuotionis affectū. Hec
sunt studia salubria secura & fructuosa.
& q̄to quis in illis se exercuerit tanto hic
maioris meriti & in futuro maioris glorie
apud deuz erit. Et ubi tales dulcedines
hindant in pfectis habitant eos ad flue-
tem amore. si tñ 2silio paucorū sapientiæ
in iphis exptorū exerceant. et talis aia est
vnita & iugali cōtūcta amore extatico
iesu xp̄o dño nostro celesti sponso. ac.

Particula. iii. q̄ accidit dulcedini estra-
ptus. Qui quidem fit duobus modis in
deuoto.

C Tercium capitulum.

Baptus siue extasis in dulcedine ofo-
nis est deserto exteriori hoie supra
le suipius voluptuosa q̄dam eleuatio ad
supintellectualem diuini amoris fontem
mediantibus sursum actiuis virtutibus
se extendens. Virtutes sursum actiuae
dico humilitatem et puritatem. Humili-

tate sit hominis exterioris desertio pri-
vitate interioris hōis sursum actio q̄ us-
q; ad fontalem p̄gens radium ibidē ha-
rit theorici amoxis sanctas inflātiōes
aquařū efficacia ḡatū / posteriorz obli-
tus ad interiora empirei & superdulcissi-
mitab; naculi se extēndit. Notandum q̄
duob; modis fit raptus Uno quidē mo-
do quo quis extra sensuī carnis ita ra-
pitur vt penitus tempore raptus nō sen-
tiat quid de carne aut in carne agat Ta-
lis tamen nō est mortu⁹ sed viu⁹. qz ad-
huc aia viuificat corpus. Hoc mō rapiū
tur sancti et electi ad sui utilitatē et alio
rum instruētione. Sicut sanctus paulus
fuit raptus in terciū eclū. Hoc etiā modo
qdā p̄ctōres rapiūtūr i visione vt videāt
vel gaudiū bonoz vel penas reproboz
p sua & aliorū correctōe sicut de nullis legē
mus. Alio niō d̄z raptus eleuatio mentis
in deū p cōtēplationē. Et hic mod⁹ est in
dib; pfect⁹ amatorib; dei & i nullis aliis
nisi q̄ amāt deū . & recte d̄z rapt⁹ sicut et

alius : quia et quadam violentia fit et
quasi contra naturam. immo vero super
naturale est ut de vili pectore fiat filius
dei. qui spiritu alti gaudio repletus feratur in
deum. Iste modus captus multum desidera-
bilis est et amandus. eorum qui salvatoris
nisi desideriis et seruicis integreretur perfecte
sunt mancipati: quod tales ad cacumine cõte-
plationis valent ascendunt. Illuant quo
que sapientia increata et seruozre lucis cui
pulchritudine rapiuntur. Hec autem accidunt
aie deuote quoniam oes eius cogitationes in di-
uino amore ordinantur velicet mentis ipsius
euagationes in stabilitate trahuntur absque
fluctuacione aut hesitacione sed toto affectu
in unum deducta: sic a magno ardore ad
ipsum anhelat ad ipsum exteta et eidem inten-
ta quasi immediate christo sponso iuncta et
amoris vinculo conglutinata indissolu-
biliter et percessum mentis extra claustrum
corporis euolans haurit poculum primis
cum celis. ad quod nunquam pertingeret nisi
Dei gratta ab infinitis affectionibus rape-

retur in sublimitate spūs substituta. in qua
nimirū salubria recepit dona gratiarum
Istiusmodi raptus est mirabilis et ma-
gnus. Excellit enī bt arbitroꝝ oēs sctās
actiones vte qꝫ quidā p̄gustatio estimat
suavitatis eterne & per eū in via ardētiꝫ
& q̄etius deū amat exqrūt et exposcunt.
Quisqꝫ ad illū eleuatur in magno gau-
dio est & tñnia suavitate refectus: secure
virtutibꝫ & tñnuatis morietur et inter an-
gelicos spūs colloquabit. Q dñobis ānu-
at altissimꝫ q̄ trinus et vnus est deus be-
neditꝫ in s. Amen.

Particula quarta q̄ accidit dulcedint
ē speculatio & q̄ speculatio cōsistit in duo
bus. sc. intellectu et affectu. Quartū cōm
Speculatio est btōrū et sc̄celestium
et soli deo sc̄ibiliū rerū diuinatur;
intellectualis & affectualis inuestigatio
Cōsistit hec speculatio in duobꝫ. sc. in intel-
lectu & affectu. Speculātur ei hui duo: sc̄
longe dissimiliter. Cū em̄ animꝫ speculā-
tis a sensibꝫ spūaliter suspēdit corpora-

lib⁹ et in specula eterna se extendit. apte
intelligentie et principalis affectio parti-
ter feruntur mutuo se in diuino pmoue-
tes intuitu ita speculando et desiderando.
Pecurrente autem intelligentia nec ingre-
di valete ut per speculum videtis et in enig-
mate foris remanet. Affectio vero quod ne-
scia est speculi intras unitur spiritui secundum il-
lud. Qui adheret deo unus spiritus est cum eo
Intermisso quoque intellectu qui ante son-
tu suo ingredi non poterat a superna bo-
nitate deifica suscipit hilariter illa affectio
susceptaque virtutem et unitatem feruide. Impinguo
in se profunde contrahens. tam intelligentie
pclarorum radiorum pulcrissimam claritatem et
fontem splendoris. Pro affectu theorici et su-
perimenti amoris suauiter scientiam desideri-
um nutrientes suavitatem super dulcissima
elatgitur. Postea autem illis sic gustan-
tibus et magis desiderantibus: magis eis
Diuina bonitas immittit et habundanter su-
pfulget. quem summe diligunt ista summa veri-
tatem Hoc est sumum bonum felix nimium. Qui

huius gradus calle attingit hic plane sed angelicus in p̄fici vitā angelicā inchoauit.
Ex cuiusm̄is fuerat q̄ dicebat Ios aut̄ reuelamur facie gloriae dñi speculantes in eadem ymaginem transformamur a claritate in claritatem tanq̄ a dñi sp̄u. Ubi potissime iste diuinus ap̄pus ueritatem expressit speculationis. Quid enim est reuelamur facie speculari. i. nisi remota si ipuritate faciem nostre intelligentie veante gloriam dei et tam ignotā simplicissimā et splendentē eternitatis claritatē / q̄ ineffabilem humanisq̄ mentibus incapessibilem oīm supercelestium substantiarū tranquillissimam pacem pure deuotis et mari. Quid vero est taliter speculantis in cādem ymaginem transformari. nisi q̄ tam superne dulcedines sunt hec que ymaginati sumus. id est ut nos a nobis extractos et in seip̄as absorbes. ita nos torrente voluptatis sue poterat: ut nitantur sic nos de terrenis in celestes De carnalibus in spirituales / de hoībus

quodāmodo in angelos trāsmutare Sit
intellige verbū in eandē ymagine. Ne
ne aut dicit a claritate in claritatē tanq
a dñi spiritu supple pfectum sicut dicit
p prophetā in luce tuo videbimus lumen.
Illud inq lumē quod illuiat oēm hoiez
veni. in hūc mundū iesū xp̄m dñm n̄m.
Qui viuit et regnat in secula.

CParticula quinta q̄ accidit dulcedini
est gustus. & q̄ diuine plibationes poti⁹
deuotos alliciunt q̄ reficiunt. Quicū cpm.

Ollustus est supineffabilis diuine
dulcedinis quedā inclita spōsi pli
batio/excellatio spūsancti in speculato-
rū aias distillata. Prælibatio dico qm̄ pa-
modū valde est qd nobis ex ipa ineffabili
plenitudine diuine dulcedinis tribuit
Et q̄to nos frequētius oīoibus et sc̄tis
meditatiōib⁹ exercem⁹: ardētius ad cu-
mulū huiusmodi plenitudinis āhelam⁹
Plus quoq̄ alliciunt iste diuine plibatiōes
q̄ reficiunt. & nec saturitatē faciunt. Gloriosi
sunt & felices q̄ p virtutē huius gradus

et levati sūt. Errant plane habundantia
eternarū nuptiarū vacāt et vidēt q̄ suā
uis est dñs. Tales aliquāt q̄ inebriati spū
suimet immemores hoīes deo dediti q̄ et
q̄ dulcedinem amorū inherentes. sup̄ oīat
ip̄i⁹ honore ⁊ glām pmoueri ⁊ ei⁹ noti-
cias ad om̄ies dilatari desiderantes. tam
p eoꝝ q̄ p aliorū salute. orant patreꝝ vt
scificationis sue noticiā oīb⁹ manifestet
infideles ad cognitionis sue lumen vo-
cādo p fidem. ⁊ fideles ad iustificationo-
nis sue gratiam conuertendo p amorem
et rebelles q̄ ostensionē sue potentie vt
liter confutando Et quasi nō possint aut
nolint sine aliis celesti bono frui abelant
et satagunt plures secū trahere. orando
docendo p dicādo bono exēplo pcedendo
et quocūq̄ aliomodo honore det et p̄r-
moꝝ salutem et pfectū pmouendo. Et
hoc affectu loquitur ap̄ls dicens. Cristi-
cia est michi magna ⁊ dolor cordi meo. ⁊ c
Optabā ego ip̄e anathema esse a xp̄o p̄
fratrib⁹ meis Itē moyscs aut dimitte eis

inquit hanc noram. aut si non facis dele
me de libro t. q̄ scrip. Non q̄ vellet apls
oīo xpo separari vel moyses dcleri. Sed
quia affectū q̄ ad p̄miorū simile hēbat
evidenti⁹ exprimere non valebant: qua-
si non reputantes sibi esse plenū gaudiū
introduci ad epulas celestes. illis quos
diligebāt ⁊ pro quibus orabant foris fa-
me cruciatis et derelictis Simile oram⁹
cū dicimus Sanctificetur nomen tuu⁹. ut
videlicet nois tui sanctificatio nobis pleni-
us innotescat. quo perfecti⁹ te cognosce-
re amare et reuereri possimus ⁊ scientias
tue similitudinē iudicēdo tibi patri sicut
veri filii cōformemur ⁊ vñ⁹ tecū spūs ef-
ficiamur in tuā transformati claritatem
Suavis est huiusmodi gust⁹ celestiū de-
liciarū honorabilis amicicia dei ⁊ ciuiū
familiaritas supnor⁹. fructuosa caritas
et meritoria sublimiū p̄miorū Omne qđ
est delectabile honorabile et utile iuenit
in hoc fructib⁹ gustuū spūaliū deliciarū
Hic igitur virtutis affect⁹ et sapientie

gust⁹ dñsne suavitatis dulcis est et sus
uis q̄ gl̄ciam letificat. assecurata magni-
ficat quā sic magnificatā in altū eleues
tēsus xp̄s dñs nōster. ac.

Particula sexta q̄ accidit dulcedini est
quies & q̄ in quiete splēdescit ratio. dul-
cescit & cupisciuit & hylarescit irascibilis.
q . . . **S**extum capitnū.

Ques est tot⁹ aie qđā suavis trā
quillitas. p̄ infusa; nobis experti-
entia ōcōis dulcediem cōcreta.
Solis valde spūalib⁹ viris experientiaz
hui⁹ q̄etis cōcedimur quib⁹ datur & sup-
celestes substias & tēplādo inscēde. Sup-
ignota ei boītasip̄i⁹ fumilialit eis seip̄az
imittit. & ip̄os tota v̄tute dilatās imissio-
nes lcti desiderii q̄etas ifūdit. Sicq̄ pu-
ris & tēplatiuoꝝ aīab⁹ & sueto nutrit. adi-
pletꝝ splēdescit eoꝝ rō Dulcessit & cupisci-
bil. & hilarescit irascibil. ex dulcōe quorū/
drifcā istā q̄etē nō abigim⁹ emanare ista
qdē lctā q̄es facit i dulcedie amoris aīa;
druotā i āplexib⁹ spōsi i hitāt ihēre & si-
(tis pota-

tuz nobis vino dulciter facit cōsopite. nō
solū delectabiliter sed etiā tenaciter Deo in-
herendo & quasi vino viuo abstrahit ab
omni visibilium sensu et memoria dormi-
ens inter medios clericos. i. inter medios
terios celi & mūdi. Usq; in canf. Ego dor-
mitio et cor meū viget. Talis est sōpn⁹ vel
q̄es iste sicut illozū q̄ incipiūt dormitare
& tñ videtur sibi ea que circa se fiunt ali-
quo modo sentire et intelligere. Sed p̄re-
sopore nō aduertunt nisi velint sibi vim
facere: vt ad se plenius queratur. Hec est
in hac vita hoī sublimior pfectio. ita vni-
ri deo vt tota aia cū oib⁹ potentiss suis
& viribus in deū collecta. & cōsopita vni-
spūs fiat cū eo. vt nūl meminerit nisi deū
& oēs affectus in amorū gaudio vnit: in
sola conditoris fruitione suater q̄escant.
ymago em̄ dei ī aia in his trib⁹ potētiss
suis expressa existit. vñ in rōe memoria et
volūtate & p̄diu ille nō sūt ex toto deo ī-
presse nō est aia de formis. forma ei aie
de⁹ est. cui debet imprimit sicut signatuz

sigillo. Et hoc nūc sit nisi cum rō pfecte
torta capacitatē suā illuminatur ad cogni-
tionē dei. q̄ est sūma veritas. Voluntas p-
fecte afficitur ad amandū sūmā bonitatē
q̄ memoria plene absorbetur ad intuēdā
tenendā & fouendā sūmā felicitatē. Et qz
in horū gl̄sumatiōis adoptiōe cōstat gl̄ia
būtudis q̄ pficieſ i pattia. liquet q̄ istoꝝ
pfetta inchoatio est pfectio vte i hac vita
¶ Particula septia q̄ accidit dulcedini ē
gl̄ia & q̄ de hoc gradu tutius est tacendū
q̄ loquēdū. qz nulli viatori patere potest

Septimum capitulum

Ordo Lozia qd ē: Nescio. De hoc ei gra-
du tutius cēsui tacendū q̄ loquē-
dum. quia nulli viatori ascensus siue vi-
sio illius gradus patere potuit nisi illi
celico paulo. qui se raptū asseruit & audi-
uit archaia q̄ non licet hoī loq̄. Felix cer-
te sup dulcissima gl̄ia òginitis marie aia
cui hoc datū est in via qd nulli sanctorū
aliquotiens possiderūt. Corpore ei & aia
hāc gl̄iam credimus eē assūptam. q̄ ple-

narse hunc in dia gradū ascenderat p
det cognitionē Quid aut aliud hunc gra
dū cēseam nisi illud q̄ ipm quem peperit
quem lacte virginēo educavit manib⁹ tō
trectauit. s. dñi n̄m iesum xp̄m tam in
tegraliter q̄ fiducialiter priuilegio singu
lari p̄fitem h̄eat. Hanc gl̄iam hoc est seip̄
zcedit et hoc p̄uis dissim̄ valde q̄ gl̄ia; si
naliter querūt in ōconis dulcedine hic in
bia ut ad verā gl̄iam fruitionis assū ba
leant quā ip̄emet pmittit que ip̄e est Nā
q̄cqd promittere seu p̄t p̄ter se nichil est.
nec satiat nec delectat nisi seip̄m p̄nitte
ret. Aug⁹. O dñe pmisiſti michi oīa bo
na si amē te. da te solū et sufficit michi . q̄
es indeficiēs exultatio / torres voluptatis
diuine leticie flumē Acq̄ri potes estimari
nō potes. Tu es celestis festiuitas. gau
dū sine fine. eternitas sine oī labe: sereni
tas sine nube O pulcra et decora ciuitas
q̄ pulchiorē habes cōditore. Homo itaq̄
in illa celesti ih̄lē ciuitate magna. sine
vlo defectu fruetur deo. ex quo bono erit

batas. viuet sine villa egestate Ita semper viuet qd nec mori valeat. Libus ipse erit ne esuriat. potus ne sitat. vita ne illu- senectus dissoluat. Null⁹ intrinsec⁹ moribus. nullus extinsecus met^y. Summa in carne sanitas. i alia tota tranquillitas Ibi de nichil oio triste . nichil inaniter letum ubi verum ex deo & in deo et cum deo est gaudiu^z. Ibi pfecte flagrabit caritas ex corde bono. & conscientia bona Nulla cosurget tibi malicia: nulla carnis miseria: nulla i^z peccandi voluntas. nulla delinquendi potestas sed totaliter firmati et confirmati totum in exultatione possidebunt homines angelis sociati. Ubi certa leticia reliquies secura / iocunditas infinita. Ubi quod semel adipiscitur semper tenebitur nichil gloriosius nichil pulchri⁹ nichil verius / nichil securius. nichil illa abundantia copiosius est . tanta pulchritudinis visione que Christus est et tanto amore dignissimo. D^evidetur igitur unusq^z n^m ultra seruire pcto

quiſb? ſanta pꝫomittūtur in celo. Ubi ha-
cabit? et amabit? In fine ſine finē q̄d
q̄s ali? eſt noster finis et gloria niſi xp̄s. Et
q̄s hoīz in terra dabit hoī? Quis in celo
angelus angelo? Quis angel? hoī? Alte-
dſie petat in te q̄ratur ad te pulſetur: ſic
accipiet ſic inuenietur ſic aperietur. Te
pñtante q̄ vnuis et regnas in ſecula ſecu-
lorum. Amen.

Explicit terceta pars oſonis. Incepit
capitula quarte partis.

Quid est incendium et q̄ tria accidit
incendio de quibus laus eſt p̄zia particu-
la et de ſeptem pli diuine laudis inate-
ria.

Primum capitulū

Particula ſedā q̄ accidit incendio eſt tu-
bilis et quomodo pfect⁹ ex dei ḡta p̄t ſe-
pius iubilare in deo.

Particula tereſia q̄ accidit incendio eſt
liquefactio et quomodo perfectus quiq̄
liqfieri potest in amore dei. Terciu cpm

Incendiu quid est? Pars oboniis
ignis mentem quodammodo igniculo ca-
ritatis & amore moderato cōponit cor de-
noti ad capiendū calorem sup feruidū de-
uni amoris. Incendio quot accidunt?
Tria. Que? Laus iubilus & liquefactio
Laus dei dignissimus ē affectus & nasci-
tur ex consideratione diuine bonitatis &
ex admiratione profunditatis & sapietie dei
et ex stupore altitudinis potentie & imen-
se maiestatis que de ipso vel p doctrinam
fidei intelligim⁹. vel p operum ei⁹ vesti-
gia colligim⁹/vel per illuminationē in-
spirationis interne seu p amorū incēdium
puro mentis intuitu/oratiōis deuote me-
diante cōtemplamur Omnia que de deo
cogitari vel dici sedm veritatem pfit vel
sentiri. nō nisi laus ipsius est. eo q̄ nichil
si deo sit nisi sume laudabile/amabile/ ad-
mirabile/& venerandum. & q̄to pfectius
cognoscitur tanto verius laudatur & at-
dentiū amatur. Diuīns igitur laudib⁹
insistere debent dei serui pcipue religiosi

tam diurnis & nocturnis horis non vo-
ce sola sed intentione pia deum laudan-
tes qz parū prodest sola voce cātare sine
cordis intentione. Deus ei cui non absolu-
ditur qcquid illicitū ppetratur non que-
rit vocis leuitatē. sed cordis puritatem.
Nam sic psallentibus dignāter ad misse-
ri solent sancti angeli. vt eoz preces deo
offerant. ubi sine ita & deceptione man-
putas leuori pspexerint in oratione. Pg.
Preuenierunt prīncipes coniuncti psalle-
tib⁹ in medio iuuēculoꝝ tympanistrax
& alibi. In conspectu angelorū psal. tibi
Dolendū est igit̄ aliquos in sacris vīg-
iliis depremi sōp no nec celi ciues reuere-
ri & tanq̄ mortuos in tantoꝝ prīncipum
psūtia apparet. cū ip̄i psallētiū alacritatē
pmoti suis interesse solēnniis delcere-
tur. Vt eroꝝ ne illoꝝ desidiā qñ abhoia-
tus cū indignatione recedat. Et si sic bo-
ni spūs se elongauerint ipetus maligno-
rū q̄s sustinebit? Eapropter attēdam⁹ frēs
prīncipes n̄tos āgelos dico cū stām⁹ ad

orādū vel psallēdū & stem⁹ cū reverētia
& disciplina. Mīnīzū missi in mīsteriū p
pter nos q̄ hereditatē capiem⁹ salutis de
uotionē n̄cāz i supna ferūt & referūt ḡfaz
Usurpem⁹ ergo officiū quoꝝ sōrtiemur
cōsortiū. laudē cū celi cātorib⁹ in tra dicē
tes vt pote ciues sc̄tōrū & domēstici dei.
Hoc ei bonū est tū ppter reuelādos p̄fit⁹
vite laboꝝes. qui v̄tīq̄ tolerabiliꝝes no
bis fiunt exultatib⁹ in laude dei. tum q̄
nīchil ita p̄prie in terris quēdā rep̄fitat
celestis habitatiōis statū sicut alacritas
laudantiū deum. O si quis hēret oculos
apertos. bideret qua cura/quo ve tripu
dio intersunt cantantib⁹ / assūt orantib⁹
insunt mediantibus/supersunt quiescen
tibus. ordinantib⁹ & procurantibus p̄re
sunt Agnoscūt nīmīrū supne ptātes cōci
ues suos et p̄ his q̄ hereditatē captūt sa
lutiſ solliciti sūt. & gaudēt & fortat/istrūt
ptegunt p̄udentq̄ oīa in oīb⁹. Uſi vos
moueo dulcissimi pure sp ac strēnue diut
nis intesse laudib⁹ Strēnue q̄dē vt sicut

reuerenter ita alacriter dñio assistatis. nō
pigri nō sōpnolenti non oscitātes nō pce-
tes vocibus. non pcedentes verba dñi.
dia: non integra transilientes / nō fractis
et remissis vocibus muliere qddā babba
de nare sonantes. sed virili & dignū est et
sonitu et affectu voces sancti spūs dep̄o-
mentes. P̄ure vero. vt nil aliud dū psal-
litis q̄ quod psallitis cogitets. Nec solas
dico vitandas cogitationes vanas & ocio-
sas. Utinande sunt etiam & ille/illa dūta-
xat hora & illo loco/quas officiales fces p-
cōi necessitate quasi necessario frequēter
admittere cōpelluntur. Sed ne illa q̄de;
pfecto tunc recipere & suluerim que forte
pauloāte in clauistro sedente in codicib;
legeratis. Salubrīa sūt sed mtnime salu-
briter inter psallēdū reuouitis Spūs enī
sc̄tūs illa hora gratū non recipit qcquid
aliud q̄ debes neglecto eo qđ debes ob-
tuleris. Non solum in chozo. sed oī in lo-
co oīq̄ tempore laudandus est deus. Nā
diuine laudis etiam aplissima ē materia

qz tam ipse deus p̄ oīa opera eius . docēt
eū super omnia laudabilem eē. Laudare
deū est ipm laudabile a gnoscere vel ostē
Dece. Unde sancti oēs creaturas non tm̄
rationales sed etiam trationales & insen-
sibiles ad laudē dei inuitant : qz oīa opa
etus ostdūt eū sup laudabilem In se & in
oībus laudabilis agnoscitur eius virtu-
tis potentia prouida sapientia. eius cle-
mens mīa. benigna pacientie ei⁹ tollera-
mur. Justa meritoꝝ retributio : larga re-
muneratio: & in cōprehēsibilis sup oīa ei⁹
dignitatis exaltatio . Sedm ista septem
ptacta intelligat ala incendio amoris in
flāmata septēplicē diuine laudis materi-
am: qua oīa que laudē dei sonāt pfit icla-
di. Primo laudet deū p sua creatiōe In
qua suplaudabilis apparet mira virtu-
tis sue potentia q tam magna tam mul-
ta tam varia tam solida. tam nobilia . tā
bona omni virtute plena potuit sic facile
sic subito sic decenter ex nichilo pducere
et supernaturaliter locare: cum extra mū

Dux nichil sit sup quo mīdi moles quasi
super basim collocetur. Seco laudet deū
aīa incēdī amoris inflāmata p bniuer-
soꝝ gubernatione. In qua euidenter ap-
paret super laudabilis prouida dei sapie-
tia: qz nichil oīm que sunt a maximo usq;
ad minimū latet eius sciaꝝ. H̄ oīz nouit
pprietatis virtutes opationes & singu-
lorum multiplices rōes naturales & cau-
sales. quare singula sunt sicut sunt & nō
aliter. Et hec oīa sic pordiat vt quasi na-
turaꝝ vel causalit videant fieri. & tñ ita
librata sunt in eius pudentia vt nusq;
excedant dispōis eiꝝ limites. & oīa bonis
in bonū cedat p eiꝝ mīe pudentiā: & ma-
lis in malū p eq̄tatis iusticiā. Tercio lau-
det deū p hūani generis redēptione. In
qua spāliter apparet eius clemēs mīa. qz
nīe miseric 2patiens decreuit nīaz natu-
rā assumere & debitū satissactiōis nīe p
pctō nīo mouens exsoluere. & sic de mox-
tis debito eripere & in pristinā restituere
dignitatē. Quid clementius / qd miseri-

cordis suus cogitari potest quod summa dilectionis per hunc
secundo fieri minimū. i. inoccēte se per reo liberā-
do morti tradere per inimicis glorificādis in
gloriam fieri: et ab ipsis etiā per quibus patitur
se occidi permitti. Quarto laude dei per be-
nigna diuine patientie tollerātia. In qua
nimicū suplaudabilis apparet. quod pectores
non solū patienter tolerat. sed benigne a
peccato iustificat et gloriam merendi donat et
occasionses promerendi prouidet. Sacra
menta enim quod basa gratiae instituit hoc per ea in-
fundatur aqua. gratiae iustificantis a peccato.
Sic suū dat fidelib⁹ ad expunctionem et
excommunicationem / ad varias detutes et gratiarum a-
ctiones. faciendo de inimicis amicos dei
filios et heredes. liberum arbitrium pro-
mouens / inuoluntarios voluntarios fa-
ciles / non cogendo. sed inspirando occasio-
nesque procurando. Quinto laudet deū
pro iusta retributione et meritorum quo
ad reprobusī qua laudabilis apparet ei
iusticia qua detestat oī viciū et peccatum & di-

igit omne bonum. Laudatur eius iustitia
qua malum impunitum non patitur. nec
aliquid bonus irremunetur. Item qua
scit de malis eligere bona coges sibi eos
seruire in pena qui nolebat ei seruire in
culpa. et ordinat osa malis cedere in penam
q̄ hec conuerterunt in culpe multiplicatio-
nū. Nam corp⁹/intellectū/tempus pñs
et alia que data eis fuerant ad occasione
merendi et glorie augmentum. Dei iusti-
tia conuertet in pene cumulū ppter pdi-
ctorū abusus. ut corpus per quod ipi pe-
cauerunt illic in pena recipiat p qd am-
plius crucietur similiter intellectus q̄ ad
tempora conuexterunt et tempus ad seruite-
dum deo acceptū in pctō glūsperū: et ideo
sine fine punientur. Sicut ei hic non po-
suerunt fines pctō peccātes hic in suo eter-
no. in infinitū deū: ita illic i dei eterno pu-
nientur in infinitū quo ad durationē pe-
narum. Hanc penam ipse iustus deus or-
dinat ad bonorum leticiā q̄ eadē euaserunt
sc̄ laudet deū p gl̄ia brōz. qua laudabi

Ita apparet eius munifica et larga remis
meratio. Quia pro paruo merito eterna; et
ineffabilem dat scitis in celis gloria; leticiam
et felicitatem. At ola eis ordinat in bonum. tam
bona quam mala propria; et aliena. Et non solu
mala pene sed etiam mala culpe. ut de
bonis propriis gloriantur et de alienis con
gaudendo delectantur. De malis propriis
gaudeant quod ea euaserunt de alienis quod in
silia non inciderunt. Gaudent de propria
felicitate simplici gaudeni de omni electo
rum gloria multiplici. Multiplex est ei tam
in minor magnitudine quam qualitate et de
quolibet sicut de se gaudent. quod tantum dil
ligunt illorum habere que habet. quod nollent ea ha
bere ut alter careret eis. Sed de gloria
dei tanto plus super omnem et suam et secto
rum gloriam gaudent: quanto pluseum dili
gunt supra seipos et super omnes altos. marie
cum gloria dei infinita sit: et ideo super omnem men
suram debet esse gaudiu de gloria eius: licet
creatura non valeat infinite diligere et
gaudere. Insuper gaudet se diligere a deo

plus inestimabiliter & a seipso: & oīs gau-
dia sibi gaudet esse cōia & ad plene parti-
cipandū exposita vt hauriat de oīb⁹ & tū
cūpīt et capere pōt sicut propriū. Ibi erit
gl̄ia spūum et corporū. Ibi videbit de⁹
scdm diuinitatē & scdm humanitatē glo-
sam in quā desiderat etiā angeli prospice-
re. Sicut autē certi sunt electi gl̄iam illaz
hēc: ita certi sūt q̄ nūq̄ p̄nit amittere Ibi
para & plena laus resonat dum oī corde
suo laudant deum p̄ tam magnifica bo-
nitate largitionis sue qui eos ab eterno
ad hanc gl̄iam predestinavit. Septimo
laudet deū aīa amoris incendio iflāma-
ta p̄ incōprehensibili ei⁹ dignitatis exal-
tatione qua ip̄e quiescit in se & nos q̄escere
facit i eo qđ vere sabbih dī. i. req̄es. q̄
p̄ quietē in eo/deo perficitur oīs rōnalis
creatura q̄ ip̄e est causa et forma oīs rō-
nalis creature. Qui hoc sabbatū q̄escen-
do non celebrat: pactum dei cū hoīe non
seruat qui super oīa vult hoīem in se q̄e-
scere & per amoris incendiū tenaciter in-

herere. Ecce iam de laude dei lact⁹ aliquid
tactū est ut scđ; pphetā septies in die lau-
dē dicas deo. Septē eisī vīsitationib⁹ ver-
bis Octā ecclīa ad laudādū deū veluti se-
ptē tubileorū tubis mīsticis. s. laudare be-
nedicere/magnificare/confiteri/honorifici-
care/glorificare/et superxaltare. Sic igit^c
cōcedat eū nos laudate in terris ut ipm
glorificare mereamur in celis qui est be-
nedictus in secula Amen.

Particula scđa q̄ accidit incendio est iu-
bilus & quō perfectus in dei ḡea p̄t septi-
tabilare in deo.

Tubilus ē spūiale gaudī ex aliqua
deuota cogitatione vel collatione
per amoris incendiū cordi repente insu-
sum. Talis tubilus totum cor concutit
ex sui vehementia. quosdam tremore cō-
motet et delcambilitet cruciat: quia mo-
tus gaudī consolatur: sed ex impetu fo-
titudinis corp⁹ debilitat. et aliqui p̄ risū
aliqui p̄ quosdā clamores / aliqui p̄ altos

gestus & singultus quasi evaporaudo eram
pot non valens intra se tacitus contineri.
Jubilum namque dicimus quia ineffabile gaudi-
um mens concipit quod nec abscondi possit
nec sermonibus aperiri. & tunc quibusdam mo-
ribus proditur. ps. Beatus plus qui scit
tubilationem. Non autem qui dixit se q[uo]d scit
tubilationes quod sciri non potest. Hanc ta-
bulationes humana anima nec scit nec sentit q[uo]d
non prius oem mundi vanitate dereliquit
iugiter studens celestibus intendere / sine
intermissione diuinam dilectionem desiderare
atque oem creaturam amandam ordinatae
diligere. Si ei oem quod diligimus propter
deum diligimus. deum potius in illo quod illud
amamus & ita non fruimur illo sed deo quo
sine fine sui gloriamur. Cuius animus in
corde radicatus stabilis effectus trans-
format nos ad suam similitudinem ad di-
uinam gloriam plene letificantem. Amo et ei
ignis est igneas faciens animas: ut sunt lu-
centes et verentes. expurgans eas ab omni fece
pectore. quod ignis in electis ardens cogit eos

sepius spiritualiter subsistere / sursumque in tanta
tumulo mentaliter aspicere. et mortales in
desiderio id est esse retinete ut eternas epu-
las post mortem carnis quam amatoribus ar-
dentibus ordinantur integre in excelsis
valeant degustare. Quapropter tales ele-
cti clari existunt in conscientia et existentes in
omnibus viis bonis. qui nunquam aut secula
et tristitia efficiuntur aut fani gloria letantur:
et hoc propter assiduum tubulum et ca-
lorem caritatis. Fortiter sit igitur alius
deuoti in accipiendo laboribus duris per
deo et tunc erit sapiens saporem celesti-
um et catabit aut cogitabit de amore et
amato suo. Oportet igitur quod in diuino amo-
re hunc cauere et canendo iubilare et arde-
re in loco solitudinis esse in magna absti-
nentia vivere: nec superfluitati se aliquam
tenus dare. Qui enim ad hec eligit necesse
est ut fraude dyaboli nec edendo nec bibendo
nec nimium abstinendo supetur. In
illo autem quod per contemplationis semitam ascendit
sic per tubulum et amoris ardorem iam quasi

extice iacent carnales geupiscētie. qz ipse
biuit iam nō ipse: biuit aut̄ in eo xp̄s. In
quo feruent iubilare delectatur cui⁹ mēs
amore eterno veraciter incenditur & co;
eodē amore ardere nō estimat s̄ realiter
sentitur. Nō mirū si mēs talis in iubilū
in laudē & in mellifluū melos queratur
qz in aio h̄ndāte ardoze: sūma dulcedo et
dulcis icēdit amoꝝ qua cruciaꝝ inestima
biliter adest. Anima f̄ qia huiusmodi iu
bilus extiterit: ipforabilis manet a sagit
tis inimici. qz dū lugiter dilectū cogitat
intētōe irrepissa se erigit et excitat ad
amandū. Nec mirū si alia talis in amoꝝ
hmōi recipiat melodiam & cumenā ḡsolato
riā ab amatoꝝ ei⁹. qz biuit quasi nō eēt
sub vanitate . S̄tq̄ incessanter ardēter
qz amat. vt in se sentiat feruorē felicissi
mū & sciat se subtiliter exuti igne eterni
amoꝝis persentiens se in almp̄phona a
menitate inuolui dicens. cantabo dilecto
meo et iterū. In te cantatio mea semper
id est tibi dilecte iesa in amoꝝis incendio

amorosum sonabo eanticum in delictis
quas michi infudisti. Ex munidicia ve-
to conscientie/habundantia spiritualis le-
ticie ac iocunditatis eterne surgit talis ca-
tus glorie et dilectionis in time in men-
te veraciter amante quem iubilū glorie
concedat nobis dñs Jesus rex celestis q̄
est super omnia benedictus in sc̄la Amē.

CParticula tertia que accidit incendio
est liquefactio. & quomodo perfectus q̄l-
oq̄ liquefieri potest in amore dei.

CTerrium capitulum

Liqfactio ast aie alid nō videt et
nisi q̄daꝝ emollicio a sua duricia
p̄ quam redditur flexibilis et volūtaria ad
amadū se amantem. s. deū Sicut liqfactus
recipit diuine virtutis impressiones vt si-
cat liquoꝝ liquoꝝ ita spūs dei spūt hots
influeſ misceat. & bñ ſiat spūs cū eo in-
cēdū amoris in aſm veracit̄ aſſūptū/aie
facit liqfactioꝝ. q̄ ſicut ignis ferrū emol-
lit & flexibile facit Ita ignis amoris aſaꝝ

facit liquefcere et expurgans ab omni di-
ctioꝝ tubigine plātat in ea decoꝝe virtu-
tum. Nam cū mortali peccato nūqꝫ stat
Quis cū veniali. Sed tñ tam ardens esse
posset motus & effectus amoris in Deum
qꝫ etiam oīa venialia consumeret. Quia
Dum verus amator in deum vehementi
et ferventi desiderio fertur ita liquefcit &
emollitur in deum. qꝫ oīa displicent ei qꝫ a-
det vnitione ac visione retardant. Dum
enim in canore tubilo letatur cor eius: ex
primere non valet quod celit⁹ degustat
in huiusmodi liquefactione. Perfecti vi-
ti nunqꝫ portant secum ad futuram vitā
etremabilita qꝫ oīa petā sua i ardore amo-
ris xp̄i absuntur. Sed ne quis estimet
se esse pfectum cum non sit: audiat signs
vere perfectionis. Hec nāqꝫ ē vita pfecto-
rū: liquefieri cupiētū in xp̄i amore Dēm
curam seculariū negocioꝝ non concipi
scere: sed in q̄tū poterū salua obedientia
totaliter abicere. Parētes et propria oīa
propter xp̄m relinquere: oīa transitoria

bona propter eternam vitam cōtempnete
Carnalia desideria lōgo labore delitue-
te . petulantia et omnes motus illicitos
quantū est possiblē refrēnare In solo cō-
ditoris amoze in ardēcere : post amaros
genitus & imensa spūaliū operū exerci-
tia sūne cōtemplationis dulcedinēm sen-
tire . et sic vt de priuilegiatis loquar p̄e
gaudio diuine dilectionis liquefieri & in
celicū sinū cōtemplando suscipi . eternaqz
q̄ete remotis perturbationibus suauiter
imozari . Quatin⁹ dn⁹ n̄l extertus libet
agere eterni amoris delicias in carmine
canoꝝ et ineffabili tubilo cogitat p̄sona
re . Sicut nimirū talē suauitatē hēbit in mē
te p̄ huiusmodi liqfactionē quale h̄fit an-
geli in celo . licet non tantam Hoc quippe
mō pfec⁹ q̄s efficit . & nō indigebit igne
purgari post hāc vitā . quē ardēter in car-
ne existētē ignis amoris exurit & emollit
spūs . sc̄. setūs q̄ amor est . Et tñ iste pfec⁹
amor non facit vt hō oīo in hac vita non
peccet ; sed ne aliquod pctim in ipso duret

g i

quod non statim igne amoris adnichile-
tur. Feruor enim et virtus spiritualis in ipso
iam instantu grauedinem carnis superauit
ut possit iu xpo assidue delectari . Cuius
cor igne amoris liqufactu . supernu sensibili-
ter sentit calorem: ut magnitudine tam arde-
te amoris virs sufficiat sustinere ne dissol-
uat . Sed exeruat eum bouitas dei usq; ad
tempus statutu . quod dedit illi ut tamen amaret
quod ut seraphin successus ardet et amat /
laudat et estuat . canit et iubilat / emollit
et liquifit . Et tanto fit acceptabilior: quanto in
aniorum est feruenter. Non solum talis / mor-
tem non timet sed et morti letat . dicentes cum
aplo . Nichil vivere xps est et morti lucrum
Seruum enim xpni deo adherere bonum est . quod
et in ipius desiderio feruore ignis sancti
spus percipiunt . et delicias amoris melliflui
cum suauissimo celi sono canunt . Unde mel-
liflui facti sunt celi . i . sceti qui tanto ardore-
tius xpm diligunt: quanto ipm per eis plura
tolletasse cognoscunt . Dum ergo mens

sanctorum eternitatis amo^r siaseparab^s
liter inititur etiam dulcedine celestis vi-
te saltem rapta cum melodia se p^gustasse
gloriatatur. Id oib^s igitur que agimus
si volum⁹ in aia dulciter xpo liq^fieri. se-
per plus eidem mundicia mentis q^p co-
portis placere c^temus. Ille enim amo^r
in corde est. & quo plus deū suū d^ligit eo
i ipo mai⁹ gaudiū s^et^tit Et pl⁹ amat supi-
or^z in regno zstituetur. Excellentia nāq^z
premii in magnitudine amo^ris consistit.
Si igitur queris ardoze liquefieri. amar
la quippe nullus vniq^p beatior^z effici-
tur: q^p qui extra se vehementia amo^ris
liquefit et desertur. Ut nimitem amans
ardeat igne inextinguibili. ac iutra se
suauitate celica rcpleatur. Sed non cito
cuiq^p hoc contingit: sed cum couersus
ad deum se mirabiliter exercuerit. om-
nemq^z appetitum mundane vanitatis
a se eiecerit plerumq^z deus ipsam lique-
factionem infundit. Ita igitur munda-
ri zcedat nobis amator^z mūdicie xps dñs

Vt p amorem itque fieri possim⁹ in ipso q̄
vivit et regnat in secula seculoꝝ. Amen.

Explícit quarta pars orationis.

Antipiunt capitula quinte ptis.

Quid est ascentio ⁊ q̄ sex accidit ascen-
sioni De qnibus p̄ima particula est asce-
sio de p̄tis ⁊ quō in hoc gradu deuotus
potest ascendere ⁊ tā septē vicia capita-
lia. **P**rimum capitulum.

Particula scđa que accidit ascensioni
est ascendere ad virtutes ⁊ quomodo ascen-
dit deuotus ad septē v̄tutes p̄incipales. q̄
opponuntur septē capitalibus viciis.

Seundum capitulum.

Particula tercia que accidit ascensiōi
est ascendere ad cor ⁊ q̄ cor hois assimila-
tur castro ⁊ quō hoc castrū est ab iunctis
obligatum. **T**erciū capitulum.

Particula quarta q̄ accidit ascensioni
est ascendere in cor Et q̄ deuotus debet
disponere in corde de fine ⁊ ad fines. ⁊ q̄

caueat de impuritate corq[ue]s.

¶ Quartum capitulum

¶ Particula quinta q[uod] accidit ascensioni est ascendere de corde & q[uod] per ascensionem de corde efficitur q[uod]s pfectus / si no[n] q[ue]scat ascende re d[omi]n[u]s vigilat. ¶ Quintu[m] capitulu[m].

¶ Particula sexta que accidit ascensioni est ascendere supra cor et q[uod] sic ascendere est videre deu[m] & virtutes celorum & quid sit deus in seipso et quid in omnibus.

¶ Sextum capitulum.

Ascensio q[uod]d est : pars o[ste]nis q[uod] cor spez desiderio leuat ad supna me ditada. Ascensioni quot gradus accidunt : Six. Que: Ascensio de peccatis / ascensio ad virtutes / ascensio ad cor / ascensio in cor de corde et supra cor. In primo gradu ascensionis deicet dyabolus. In secundo exaltatur conscientia In tertio gradu timetur d[omi]n[u]s. In quarto auditur consilium. In quanto desideratur sponsus. & in sexto videtur deus. In primo gradu ascensionis pugnandum est contra omnia vicia ut dyabolus h[ab]uant

generis inimic⁹ vincatur. Ascēdat p̄imo
homo deuot⁹ & tra vanā gl̄iam et supbiā
sic diligēter et lūmo conamie ne aliqd va-
ne gle in intentione resideat. Ut dicitet vt
custodiat os ne loquat vñ laudē acqrat
et caueat talia opa agere vñ singulariter
possit laudari. Caueat etiam ne bona sua
agat vt videatur vñ appareat hoīb⁹ i ap-
petitu p̄prie cōmēdatiōis & laudis. Sed
studeat illa sēp amplecti poti⁹ in qb⁹ de-
primi possit et vilipēdi: abiiciēs ea oīa ex
qb⁹ oriri valeat gl̄ia et honor⁹ alicui⁹ di-
gnitatis. **S**cđo ascendendū est contra
viciū ire vt discat deuot⁹ motus ire rep̄i
mere ne erūpant foris p̄ verba vel facta
illicta. Ut aut̄ hoc meli⁹ facere possit de-
bet continue ea & traria aīi p̄tractare que
possunt ei contingere. vt ante q̄ veniant
sit scuto patie premunit⁹. **T**ercio con-
tra inuidiā. & hoc per dilectionem nulluz
videlicet odire. nulli malū cupere nulli⁹
velle bonum impedire in necessitate p̄t
mo auxilium subventionis nō subtrahe-

re. et breuiter ut nulli faciat / vel cupiat
malum cum voluntatis cōsensu & bonū
proximo optet & faciat / sicut sibi velle de-
beret si indigeret. ¶ Quarto ascendi-
um est etiā contra vicium cupiditatis et
auaricie p contemptū diuitiarum et vi-
tutem paupertatis. hoc est nolle h̄c q̄cōp
intusti lucri. et de iuste habitis facere ele-
mosinā et non abuti ad vicia propria fa-
cilitate. Uerū si quis deuot⁹ vult hoc vi-
cium radicitus extirpare. habens victus
et vestitum hiis contentus sit. Vel certe
quod est summus remedium studeat om-
nia pro xpo relinquere et sub alterius cu-
ra degere nichil velle superfluum habere
sed solis necessariis cōtentus esse. vel qđ
sublinius atq; perfectius est nichil velle
habere. et etiā in ip̄is necessariis frequē-
ter penuriam pati. ¶ Quinto ascenden-
dum est contra accidiam per actiones
ad dilectionem dei. Amor autem dei fa-
cit feruenter operari. Si autem operari
rennuit amor non est. Actus caritatis

est gaudiū in spū sc̄tō cōtra tristiciā. Patura hui⁹ viciū talis est q̄ mot⁹ v̄l agitatio ei⁹ trahit hominem ad duo. videlicet ad loci mutationē. et ad exteriōrū variatio nem Mutationem loci hoc modo p̄curat inimic⁹. Primo nāq̄ mente deuoti tedium et accidie agḡrauat et deprimit: omnēq; Delectationem in spiritualib⁹ tollit. Aia enī sine Delectatiōe eē nō pōt. aut Delectatione dei aut Delectatione carnali. Stati ei dū a dei Delectatiōe Descēdit ad recreatiōnem carnalē aspirat/ locū spūalem ab horret/ & ad oē bonū spūale pagendū/h; fastidiū. Huiusmodi tedium afflictia aia v̄l in sōpnolentiā desidiā p̄igritiā & desolationē deducta solaciū querit ad tempus in variatione exercitior̄. Cum enī p̄tius deuota grauatur. p̄ huiusmodi tristiciā & accidie/ sc̄tis & cōsuetis spūalib⁹ exercitiis omisis/ & fingit sibi q̄dam alia leniora reputās ea magis meritoria/ puta visitare infirmos vel cetera mie opera. q̄ sc̄tā & deuota cetera exercitia spūalia Si

igitur velit hanc accidentias vincere re-
ligiosus studeat sup oia locū suū non de-
serere. qz frequēs loci mutatio causat mē
tē euagationē. grāla
Studeat quo ad exercitiū
in bonis et spiritualib⁹ opib⁹ cōtinuā ex-
ercitionem h̄c / vt frangat seipm / resistē-
do accidie sue & affectib⁹ sc̄tis se inflamā-
do vt tandem dei acquirat dilectionē. grāla
to ascendētiū etiā est cōtra viciū gule / p
virtutē sobrietatis. Videlicet patienter
ferre cū non potest haberi cibus vel pot⁹
delectabilis et non cōtristari cū nō h̄situc
interdū desiderata ad libitū. grāla
Sicut ergo
vnusqz deuot⁹ q natura gule est / vt
causet in concupiscibili inordinatū appe-
titum cibi et potus quo impedit ab ascē-
su. Et talis affect⁹ vel appetitus inordinat⁹
aliquos cogit nimis p̄e nimio de-
siderio se sup cibos effundere. aliquos cibos
delicatos iordiate querere / aliquos
excedere in nimia q̄titate. Calcanda est
igitur gule qcupia. hiis remediis sc̄t ieu-
niis / vigiliis sanctis lectionib⁹. & c̄rebza

*Liber v
vita*

conpunctione cordis . Ingemisse o deu-
te nūc horrore vicioꝝ nunc desiderio per-
fectionis ⁊ integratatis accens⁹ donec hu-
iusmodi curis et meditationib⁹ mēs oc-
cupata ⁊ possessa ipius sibi refectionē nō
tam iocūditate q̄ oneri vite i positam re-
cognoscat / magisq; necessariam corpori
q̄ desiderabile aie s̄etiat attributā C Se
ptimo ascendendū contra viciꝝ luxuriū
p virtutē castitatis. Castitas magna vit-
tuse st. origine celestis. Si ergo vult hō
cōtra istud viciū ascēdere ⁊ debellare: dī
ipius naturam ⁊ modū quo impugnat
diligenter aduertere. Naturā aut̄ h̄z du-
plicē. Unam ex parte carnis alterā ex pte
aie. Ex pte carnis habet motus illicitos
et titillationes mēbrozū. Ex parte aie in-
gerit affectus et inclinationes ad femias
ymaginationes ⁊ familiaritates eāꝝ Ut
aut̄ hos motus seu affectiones huiusmo-
di viacat seru⁹ dei: diligenti⁹ seruet se in
timore sollicitudine ⁊ 2punctione . Quā
to enī coꝝ suū talib⁹ armis plus repleus

ritatō min⁹ tēptabit⁹. Porro p maiore
sanatiōe hui⁹ vicii ex pte carnis remedia
sūt. ieiumiū / opus manuū / vigilie / labo-
res / flagellatōes / custodia sensuū exterio-
rū vt est visus in platea / et nullā familiā
titatē h̄c cū mulierib⁹ / nec solū cū sola se-
dere secreto nec scđz hiero. eaꝝ domos fre-
quētare. Uñ Subtrahe ligna foco si bis
extinguere flāmā. Sic carnis mot⁹. ocis
vina dapes. Ex parte quoqz aie remedia
sūt. cōtritio spūs / Deuota oratio frequēs
et sctā meditatio mētaliz⁹ / pualis exerci-
tatio. studiola et intenta interioꝝ et exte-
rioꝝ cogitationum occupatio et represso
internarum suggestionum vt paruuli &
recentes ymaginations ad petras xp̄m
elidantur nec in mente crescere permittā-
tur. H̄is et similib⁹ se exercendo tandem
ascendet altius vt caro spūi subiugabi-
tur / rarius temptabitur / facilic⁹ labore
magis imperando q̄ reluctando tempta-
tioni cedet. Ita tādē q̄ per talia exercitia
et labores diuina adiuuāte clemētia / 2cu

piscientie carnis sint edomite / qd ut ratissime ac tenutissime sentiantur. quousq; tam induerint se castitatis affectu & amorem ut horreant ac detestentur oes mortales carnales. qd nauseam quodammodo patient. Hec de ascensione a pectis p luctamina qd vicia. ut dyabolus deiciatur & viciatur. Quia victoria tribuat nobis qd ad nostrum exemplum temptat⁹ est ut nos a temptationibus non solum liberaret sed & in eisdem fiduciā victorie daret ies⁹ xp̄s Amē. C-particula scda qd accidit ascensioni est ascensio ad virtutes & quomodo ascendit deuot⁹ ad septem prīncipales virtutes qd tra sente capitalia vicia.

Secunda est ascensio quoq; ad virtutes. In premissis ascensionib⁹ contra vicia. versatur omnis labor⁹ insipientiū videlicet in vigiliis ieiuniis lectiōnib⁹ meditationib⁹ operib⁹ manuū aliisq; deuotis exercitiis & operibus pfectatis laborando: ut ad hunc ascensionis gradus sec; post derelicta vicia ad virtutes ascen-

vant. Hor autem fiet cui magna auditate &
alacritate: non autem tepide negligenter aut
remisse. Prima igitur ascensio ad virtutem
est autem ascendere ad humilitatem. qua ergo
scimus ibi. Verissima sunt ipsius cognitione si-
bimet vilescit. Hec est sanctorum et magno
rum humilitas. Quodque propter matres sunt tanto se-
loib[us] magis hulliant totum quod habent reddere
et ei a quo habent. Nam furti reus est qui sibi
aliquid retinet de his que ei quoniam data sunt
in uno dñe ipse enim dicit Gloriam meam alii-
teri non dabo. Projectum nobis libenter conti-
cat in bonis et gratiis suis: sed gloriam sibi
reservat. Hocda ascensio est ad virtutem
pacientie. que est voluntaria pressio omnis
laboris amore ipsius qui passus est pro nobis
Studeat ergo deuotus in hac ascensione
pro reddere qualia ab ipso accepit qui do-
lores nostros portauit. Gaudet in tribula-
tione sua qui tantam habet occasionez
& oportunitate retribuendi domino aliquomodo
per illa magna caritate qua pro nobis aias
suam posuit saltem aliquid sustinendo per

semetipso cū ille tā indigna grauita et magna p nobis non p se sustinuerit. q̄ bono rū n̄tōꝝ non idiget. vt aliqd ei de nostro dare possim⁹. **T**ercia ascēsio ē ad v̄to tē caritatis q̄ ē ceteris v̄tutib⁹ v̄tute tribuit. vt virtutis alie sint magis meritoꝝ et dco accepte. In hac v̄tute caritatis de uot⁹ se fundet vt deo seruiat: placeat et fruatur. Nec p̄t q̄s in hac vita ad apicem virtutū ascēdere b̄l̄ stabiliter in eaꝝ gra du pmanere nisi studuerit se ī caritate fū dare et radicare. Quia autē eā habuerit certas v̄tutes meref̄ h̄c salte hitu. Ap̄ls. Caritas patiens est benigna est. nō emulatur non agit pperā nō inflatur / nō est ambitiosa. &c. Caritas igitur cū extendit se ad diligendū deū dilectio dei d̄z cū ad primū dilectio p̄mit. Cū cōpatit ei⁹ misericordie mīa appellatur: cū ei⁹ p̄speritati cō gaudet & gratulatio d̄z. Cū equanimiter aduersa tolerat patientia vocatur cū nō extollitur inaniter supra se humilitas nominatur. Cū benefacit se odientibus be-

vignitas est. cū obtēperat se seniorib⁹ ut
iustum obedientia est. Cum resecat sup-
flua corporalis necessitatis sobrietas est
cum execratur turpia castitas est. Cuz di-
uitias abicit paupertas est: cum ad pau-
peres liberaliter se effundit largitas est.
Cum tēdio expectatiōis promissorū non
frangitur longanimitas est: cuz inter bo-
num et melius . et inter malum et peius
discernit prudētia est. Cum ius suum
vinciqz tribuit iusticia est: cum delecta-
ti⁹ ōib emollitur nō temperantia est: cum
duris non terretur fortitudo est. Cuz cre-
denda credit fides est: cum speranda spe-
rat spes est. ac. **¶** Quarta ascensio est
ad virtutem deuotionis & exercitia spiri-
tualia q̄ cogat se quis ad ea spiritualia
studia que maxime fastidit . p̄cipue ad
orationem . Et si sacerdos est. ad diuino
rūz celebrazione in tamdiu donec per dei
gratiam vertatur ei consuetudinem et
oblectationem . q̄ si differatur ei deuo-
tionis gratia nichilominus luctet labore

spfiali ut robozēt et petat querat pulset.
Vult ei ut queramus quod p nos h̄c nō
possum⁹ & cū de derit obseruem⁹. & ḡas
agamus. Possibile est aliquē multo pl⁹
mereri in pugna laboris p̄ro obtinenda
ḡfa deuotionis etiā si non pficit: q̄ si mi
te deuotionis fōret sine labore. Quia de
isto posset forſitā extollit & meritū diuini
de illo aut̄ cōz huiliatur. Sic ascēdit ad
virtutem deuotionis p pugnaz laboris.
Quinta ascēsio est ad virtutem paupertatis.
Hoc est nichil velle possidere in hoc
mundo: et in oībus necessarīs penuria;
pati p̄opter xp̄m. efficacissimū remediū
contra auariciā Hoc remediū xp̄s docuit
verus medicus aīarū. qui in oībus viaz
illā tenuit que aptissima est doctrinā vit
tutū et curationem viciozum. Divitie ei
honores & sc̄li voluptates p̄cipua sunt
sc̄titatis & p̄fectionis impedimenta: q̄ ip̄e
virtutū magister dñs iel⁹ discipulos do
cuit viuendo declinare. Hec est illa altiss
ima paupertatis virtus p̄imoz sc̄tōrum

in primitius ecclesia / oia resiliuentis
pter deum / eideni adherentiū / atq; in eū
suū cogitatum tactantiu; cui cura est de
obis sperantibus in eum. **S**ed m illud.
Primū q̄rite regnū dei et iusticiam eius
et hec oia . s. t p alia necessaria adicentur
vobis. **Q**ui em vult ex gratia dare cele-
stia. cur non etiā ab eo speremus tēpoz-
lis et parua? **D**abit ergo deuotis necessa-
ria inq̄tū expedit. aut vires corporis ad
sustinendū penuria. aut spūalem dulce-
dinem & solationem meliorē carnali . et
insup paicū celeste. **C**erta ascensio est
ad virtutem sobrietatis. **Q**ui virtus est
non solū patiēter velle carere necessariis
sed etiā propter deū & causa exempli atq;
amoze sobrietatis abstinet a lautiorib;
& delicatiorib; oblatis . **S**icut qdā boni
deuoti fideles serui dei qui poterunt ple-
ruq; ditiores hospites eligentes hospita-
ti potius apud pauperes / simplicibus et
paucis q̄tenti cibariis & hisque sufficiūt
extreme necessitati in qualitate & q̄titate

alimenti. Et si aliquis delectatio sumere
oporteat non delectatione in his. sed so-
la necessaria refractione intendat & reqrat
CSeptima ascensio est ad virtutem casti-
tatis. q̄ est filia sobrietatis. Qui enī ca-
stus esse desiderat necesse est ut virtus
sobrietate habere curet. siue qua castitas
diu secatur esse potest. Hec virtus casti-
tatis corpus mundificat. sicut ecōuerso lu-
xuria inqnat. Hec virtus talis est q̄ si non
esset alia merces castitatis q̄ p̄fis mundi-
cia. nec altud luxurie supplicium nisi eius
feditas: castitatis honestas merito esset
amplectans & luxurie turpitudine horre-
da et execranda. Item mentem liberā fa-
cit et expeditā Nam castus h̄z nō gerere
sollicitudinem p̄ amicis carnalibus / p̄
broze p̄ filiis nutriendis p̄uidendis et
educandis aut eorum ditatione sollicitate
laborare: sed soli deo viuens cogitat que
Dei sunt in ipso quiescens sollicitus est p̄
scipso quomodo ei placeat qui hoc donū
castitatis eidem tribuere dignatus est.

Itēz glōscientiā letificat multū. deo placet
offensam dei cauet. Angelis assimilat ac
amicabilem et spectabilem eis ac venera-
bile facit. Nā cū deūstīmīle naturalt̄ suū si-
mīle diligat sancti angeli familiari⁹ eos
diligūt q̄ hoc seruare student in carne qđ
ip̄i naturalt̄ h̄fit in celo q̄ sūt sp̄s sine car-
ne. Sic hanc emulemur virtutē vt tādē
simus eorum socii quorum ipsi singula-
riter caste viuentium custodes deputati
sunt et ministri.

¶particula tercia. sequit̄ in alio latere.

¶particula tercia q̄ accidit ascēsionī est
ascendere ad cor ⁊ q̄ cor hominis assimi-
latur castro et q̄ hoc castrū est obseſſū ab
inimicis.

Tercia ascensio est Ad cor. Postq̄
vicia sunt extirpata. et virtutes
acquisite. necesse est tunc ad cor ascendere.
et quemq; seipsum per timorem discu-
tere. Cor enim vas est oīm thesauorum
et ideo cum magno timore velut castrū

1
nter inimicos situ; sum opere seruandū
et custodiendū. Et etiā velut vas p̄ciosū
quod rarius emīt̄ diligēt̄ custodiēt̄. & cō
fractū difficult̄ cū graui dāpno raperat.
Ad hoc ergo castrū xp̄i sanguine cōpatū
videlicet cor tuu;. est. sept̄ ascendendū
cum timore et tremore. ne fracturā mīles
rabile incurrat. & subintrent aut incidat
mibi hostes sc̄ p̄ctā p̄ luctam in
derelicto & recedat virtutes iam p̄ xp̄i ḡtā in
gressus et acquisisse. Timor ergo dei dat
hoi deuoto in custodiā cordis sui. Timeat
deū offendere timore filiali. timeat ab
eo separari. timeat ab eo puniri vel dānari
timore seruili. Timore seruili deducitus
plerūq; altis in timore filiale. Qui timet
de rebus vel de corpore ppter substātiā
talis tot timoribus plenus e' ierorib⁹.
nō potest utiliter timet de anima siue de
corde. Ne sinaso deuote cor tuū cadere
in terram ne si vas illud p̄ciosū sed fra-
gile frangatur p̄cios⁹ liquor diuine ḡfē
scandatur. Custodi ergo illud iuxta mo

missionem apłi. et posside in sanctificatione
et honore. Non concedat inimico per
delectatione peto. Consuerit men-
dax aduersari abol⁹ q̄ redditurū mu-
tundit auferre. Sed tu
noli ei vas cor. cōcedere: nec credas et
de vase reddendo. Reddere p̄mittit: sed
contractū illud nō integrū reciperes. In
sanctificatione ergo. i. in misericordia illud
posside. Sc̄tis. i. misericordia debet esse vas p̄-
ciosi ita quod ḡfē. s. et sapientie & tētium
Posside in q̄ in honore. Nam si vasa in
quisib⁹ reponuntur reliquie consueverūt
haberi in honore. quare non debes hono-
rare cor tuū in quo tam p̄ceiōse reliquie
corporis & sanguinis xp̄i quotiens ad al-
tare accedis reponuntur. Posside illud
ne sis sic ut columba seducta non h̄sis eo
sed retine illud in prosperis & temperan-
tiā. In aduersis & patientiā. In patien-
tia iquit possidetis a v̄kas. Hic est posses-
sio qua retenta nichil est qđ debem⁹ p̄de-
re qua perdita nichil possumus retinere.

Attende dico ne perdas cor nobile castrū
in terra sumicoꝝ oblessū ex oī pte. Si ipz
tenet sedē suā dyabolus cū toto exercitu
suo carne. s. et muudo. Ip̄e leo q̄ circuit
q̄rens quē deuozet Ip̄e tanq̄ hostis clau-
sos oblidēs muros explozat an sit aliqua
pars muroꝝ min⁹ stabilit⁹ cui⁹ aditu ad
interiora penetretur. Offer oculis foras
illicitas et carnales voluptates vt visu
destruct̄ easitatem. Aures tēptat p canora
vt emolliat xp̄iam deuoti aīz ad delecta-
mēta mundanoꝝ Lingua cōuicio puocat
Manus iniurias ad cedē instigat. Hono-
res terrenos pmittit: vt celestes adimatis
Et cū latenter non pōt fallere: aptos ad-
dit terrores. Cōtra quē tātū debet esse de-
uotus anim⁹ ad resistendū: q̄tū ille pa-
ratus est ad pugnandū. Vide ergo & cō-
sidera qualem aduersarium habes & cu-
stodi castrū tuū. a tantiz tanto sumico ob-
lessū. Attende oblessos in castr⁹ q̄ sobrie
viuunt q̄ parum dormiunt et q̄ raro.
Cum quanto timore cum quanta caute-

la castrum excent. & celerius reuertun-
tur. & diligentem frequenter castri offi-
cias gstant. cum quanto strepitu et stre-
nuitate se mutuo excitaret. licet aliquan-
do cantent. vt adueritate deterrant: do-
lentes tamen et timentes sunt ne aduer-
satii muros destruant. **H**ic tu xpi deuo-
te ascende ad cor tuum et sobrius esto.
Non enim decet obsessum querere sibi
delicias. **E**sto vigilans. sompno negli-
gentie et corporis excusso & aduersariuz
qui vix non dormit sed vigilans cer-
cuit extra muros querens & deuozet.
Raro et cum cautela ad exteriora nego-
cia te ingeras. sed ad intima cordis tui
reuertaris et officinas tam intellectus
& affectus per diligentem examinatio-
nem visitare studeas. Eos qui tecum
sunt in labore in claustro in cantu in cho-
ro cum quadam alacri hilaritate exer-
tare labores. Et ipso cantu obsiden-
tes demones deterrere: vt cogantur

Attende dico ne perdas cor nobile castrum
in terra sumicoꝝ obcessum ex oī pte. Afī ipꝫ
tenet sedē suā dyabolus cū toto exercitu
suo carne. s. et muudo. Ip̄e leo q̄ circuit
q̄rens quē deuoret Ip̄e tanq̄ hostis clau-
sos obſidēs muros explozat an sit aliqua
pars muroꝝ min⁹ ſtabilis cui⁹ aditū ad
interiora penetretur. Oſter oculis foras
illicitas et carnales voluptates vt viſu
deſtruat caſtitatē. Aures tēptat p canora
vt emolliat xp̄iam deuoti aīz ad delecta-
mēta mūdanoꝝ Lingua cōuicio puocat
Manus iniuriis ad cedē instigat. Hono-
res terrenos pmittit: vt celeſtes adimatis
Et cū latenter non pōt fallere: aptos ad-
dit terrores. Cōtra quē tātū debet eſſe de-
uotus anim⁹ ad rēſiſtendū: q̄tū ille pa-
ratus eſt ad pugnandū. Uide ergo & cō-
ſidera qualem aduersarium habes & cu-
ſodi caſtrum tuū. a tantis tanto ūmico ob-
ſellū. Attende obſessos in caſtre / q̄ sobrie
vivunt ḥ parum dormiunt et q̄ raro.
Cum quanto timore cum quanta caute-

la castrum exireunt. Et celerius reuertun-
tur. Pro diligenterque frequenter castri offi-
cinas gerant. cum quanto strepitu et stre-
nuitate se mutuo exercentur. licet aliquan-
do cantent. ut aduer- verreant: do-
lentes tamen et timentes sunt ne aduer-
satit muros destruant. **H**ic tu Christi deuo-
te ascende ad cor tuum et sobrius esto.
Non enim decet obsessum querere sibi
delicias. **E**sto vigilans. sompno negli-
gentie et corporis excusso pro aduersariis
qui utique non dormit sed vigilans cer-
tuit extra muros querensque deuozet.
Varo et cum cautela ad exteriora nego-
cia te ingeras. sed ad intima cordis tui
reuertaris et officinas tam intellectus
que affectus per diligentem examinatio-
nem visitare studeas. **E**os qui tecum
sunt in labore in claustro in cantu in cho-
ro cum quadam alacri hilaritate exer-
tare labores. Et ipso cantu obsiden-
tes demones deterrere: ut cogantur

Dicere illud verbu. libri 2. Audito in ca-
stris deuotoꝝ dñi cantu et iubilo ve no-
bis: qꝫ non fuit tanta exultatio abh̄et et
nudiuster eiꝫ. Ascende hoc mō ad eoz tuū
altū et secretoꝫ illo exaltetur deꝫ &
attende qꝫ cū obſessi tam longa obſidiōe
fatigati fuerint et lassati. ꝑſueuerunt qđ
dños suos mittere p succursu. vt a ſe ho-
ſtium infestationes amoueantur vel ſal-
tem debilitentur. Qui ſunt iſti nūcif niſi
orationes qꝫ velut qdam curſoꝫ / a dñio
deo a quo tenes caſtrum cordis tui et ab
amicis & cōſanguineis tuis. s. angelis et
ſanetis ſuccureuz petunt? Quid eſt ergo
qꝫ vides obſeffum. i. & ſuccurſum ḡte nō
petis? Vides te temptatū. i. & orationibꝫ
non iſiſtis? Ascendere debes ad hoc ca-
ſtrum. & videre an ſit obſeffuz. qꝫ ſi fueris
obſeffū noli tñ tradere illud inimico. Soꝫ
dñio a quo tenes ſupplica p auxilio timo-
tis: in quo timore ſi te iſtātet non tenus-
tis cito caſtrum tuuz ſubuertetur. A qua
Subuertione liberet nos dñs noſter ielus

Verbi dicitur q̄ est benedictus in secula Amen.

Particula quarta q̄ accidit ascensione
est ascendere in cor. Et q̄ deuotus debet
disponere in corde suo de fine et ad fines
et q̄ caueat de impuritate cordis.

Quartum capitulum.

Quartus ascensio est in corde ubi
auditur dñs ut consiliarius. scđz
psalmistā. Audia quid loquatus
in me dñs. Cōsulit ibi deus ut disponas
de fine tuo . & de his que sunt ad finem.
Finem videlicet cordis puritatem et ca-
titatem ita immobilitet tibi imp̄mēdo
ut nullo suasu/nullo cōsilio / nullius spe-
cio ab eo discedas : nec ab actu veritatis
interiori videlicet caritate Sed oīa ope-
ra/oīa exercitia ad finem debes diligere
et ad ipm q̄ semp oculum habete. Sicut
enī naute q̄ portum p̄re oculis nō habēt
navigat naue nunc hinc nunc inde / nūc
ad orientē/nūc ad occidentē. scđz impulsū
ventorum & nesciunt quo navingant/si re-
cedant vel ppinquant. Ita q̄ bona facit

opera et non constituit finē ab quā vel su-
tentionem. scilicet finem puritatis ut simplici-
ter et pure ppter deum ad salutem aīc et
edificationē proximi faciat Similiter ea
q̄ sunt ad finem in corde disponat et ordi-
net prout melius possint eum ad finē cari-
tatis et puritatis conducere Ea que nos
a tali fine impediūt relinquam⁹ libere.
Pec ita sive insisterē debem⁹ lectionis et
meditationis ut cum caritas superna ex-
gerit cū mūrīnūre et tristitia talia relin-
quamus. incurentes. scilicet sic tristie et alte-
rius viciū impuritatē: propter quam ex-
tit pandā lectio vel meditatio fuerat at-
tipienda: Sed q̄si caritas vel obediētia
exigit hūlīter ad tempus ea debem⁹ iter-
rūpere. nō aut penit⁹ deseruire. Que enī
ut dicit btl scdm caritatē instituta sūt cō-
tra caritatē militare nō debet Laveas in-
sup de cordis tui iuritate illud viltos-
bus quibusdā cogitationib⁹ sed ādo de-
siderio et affectu talib⁹ inherendo. scilicet cuz
omni diligentia eas liuositates vicosi-

tates & glatinosas lubricitates euellere
proicere et excutere stude. Aurum enim vel
argentum non miscetur plumbu vel ferro.
quia inde contraheret impuritatem. Sic
nec tu misceatis aut in hereas affectuose
carnalibus ne carnalis efficiatis et spu-
rus. Si rebus mundi vanis & transitoriis
inheres in banis utiqz efficeris. Ut melius
adhuc aseculu scandere valeas & spiritua-
liter proficere. congruum tibi modus dis-
pone quo ad finem puritatis possis pue-
nire. Discute sollicitate et examine quid
tibi congruat et expedit. Quod si per te
investigate nequeris: exptozū consilia re-
quire. Diligens tamen tu meipius di-
scussio edocere te potetit. ut iter exercitia
tua discrete se habeas pro loco tempore
mo qualitate optime ea ordinando et or-
dinate agendo non casualiter: sed prudenter
circumspecte firmiter et moderate & non
sicut quidam vagabundi quibus ho-
die illud placet cras vero aliud fluidi et
instabiles circa agenda. nullum consum-

mantem. sed fortuitu et a casu via prout
occurrunt agentes nec deliberate in uno
sibi. Tu autem non sic. Sed oia prius in corde
de dispone ut ordinate in dei via procedas
et perficias. faciasque secundum exemplar in mo-
ste scilicet christo. aut sacre scripture monstratus.
Disponit prius artifer bonus formam do-
mus in corde: ut indebita formam eam pro-
ducat exterius in opere. Erigas ergo ti-
bi prius scalam et exemplar in corde quo
foris oia pagas: et tutus a deceptionibus
eris si fixus et stabilis permaneas. Qui ve-
to sibi nichil determinati prefigut opis vel
exercitiis spiritualis: tot recipiunt de suis exer-
citius constituta. quod videlicet aliorum facta
in nullo stabiles aut quieti. Tu ergo di-
spone ordinate ascensiones in corde ut vel
que in finem secundum eas vitam tuam dicegas
ordinata scilicet moderatione discretione et
alternatione atque spiritus tui refocillatione
Ita cuncta minus necessaria facias ut
tamen magis necessaria non omittas. Si
legas et studeae. ut tamen pro loco et te-

poze osonem non derelinquas. Medita
ti legere orare sibi mutuo deseruant. et
sic te teneat ut sine tedio de uno ad aliud
transire non pigeat. Sic agendo audies
quid loquatur in te consiliarius tuus ne
Iesus Christus qui vivit et regnat in C. S. Amen.
Particula quinta quae accidit ascensioni
est ascendere de corde et per ascensionem
huiusmodi efficitur quod perfectus si non
quiescat ascendere dum vigilat.

Quintum capitulum

Quinta ascensio est de corde ubi de
corde ubi desideratus sponsus.
Quicunque deuotus ad amplexum
sponsi per summiteatem mentis vult veni
re hoc attendat quod non quiescat quoniam ascen
dat dum vigilat ascendat in per mentis
elevationem. Nam istud ascensu modo quiesce
re. est quiescere et qui vult corpore quiesce
re amplius spiritu fatigatur ut non possit
amplius ascendere. In ascensi montis
naturalis quod caro firmita est quiete inter
posita requirit. Sed in ascensi montis

naturalis: qz caro infirma est quietem in
terpositam requirit. Sed in ascensu motis
spiritualis / qz spiritus promptus est contrarium
requiritur. scilicet ut non quiescat spiritus. sed fati-
gatur corpus / ascendat spiritus velociter cur-
rat fortius / suauius ad interiora gradia
turque delectabilius suauius et dulcior / non
quiescere eligens pro quiete. et ideo stulti sunt
quaedam perfectionis excepti que causa resumendi
vires . quiescent aut quiescere querunt
incarnalis amicorum vel sociorum solaciū
vel quod potius sibi desolationē sibi acquirunt
Habent huius pro certo quod tali quiete seu re-
creatione vites non resumunt sed dispergunt
Ascendant cum virginē in montanā cum fe-
stinatione. nescit enim tarda molimia spiritus
scī gfa. quod si non potest. sed vult quiesce-
re. saltem modum materiale motum ascendē-
tiū non deserat Nam quod monte materiale
ascendit et in medio fatigati quiescere voluit.
nequaquam descendit ut in valle quiescat. sic
enī nūquā ad summitatē pueniret. et altissimi
dicerent. sed ubi lassi et fatigati sunt inde se.

magis ad ulteriora ascēdēdo nō descendē
do īpingūt & puocant. Qui at affecti sūt
tedio ad locū vñi venerāt siue ad statum
vñi receſſerāt ad q̄escēdū redeūt siue dul-
cedine petōrū suorū aut vanitatuꝝ mūdi
a llecti. Cūq; credūt ī planicie pfectiōis
ad ascēdendū effici fortiores. ignorāt q̄
vix poterūt ad statum siue locū vnde re-
cesserant denuo peruenire. & hec videtur
ratio quare tam pauci deuoti attīngunt
ad supciliū montes pfectionis quia non
quotidie student ascendere vel pficere. s; ī
hoc terrigenis desolationibus frequē-
tius imorari. Si hō ascēderet hodie q̄ptū
posset et ibi quiesceret nō retrocedens ali-
quo modo: eras eleuaretur altius et ibi
etiam figeret pēdem cordis & postinodū
īde ascēderet Sicut sēp faciēdo pl̄ pficeret
in uno mēle q̄ alti exulta ānis q̄ retroce-
deret ad q̄escēdū. & sp ad idē recederet
¶ Particula sexta que accidit ascensioni
est ascendere supra cor & q̄ sic ascēdere et
videre deū: & virtutes celorū. qd. sit de-

ta se et quid in omnibus.

Sextum capitulum

Sexta ascensio est supra cor. ubi vi detur deus. Per cursum omnibus q̄ ad ascensionem cordis sunt requisite vi deis; s. cōtra vicia / ad virtutes / ad cor / in cor / de corde tam restat aliquid tangere de ascensione supra cor. Peccatis enim remotis virtutibus acquisitis. corde bene firmato corde rectificato / & corde spōso amplerato / corde modo eleuato deū videre oportet. Per hanc visionem cor capitul et supra se eleuatur desiderio dilecti sat et tanto ardenter q̄to mūdius. Et q̄to mūdius ad spūalitatem resurgit. tanto carnis libus desideriis et terrenis affectib⁹ moritur. Videat ergo deuotus male cor leuat. q̄ ad deū leuat / ne leuet cor sattina voluptatis p̄grauatus. quod utiq̄ ante cadit q̄ fuerit subleuatus. Da prius operā continentie et mundicie ut cor leues purgatu. q̄ bēti mundi corde. Transcende o deuote cor tuu⁹ et sape deū. trāscende

et fanges tu. Erpande sinu ut sapias eis
phendas quod oculis non vidit nec auris au-
diuit. Desiderari potest concupisci potest cogita-
re potest. sed nobis explicari non potest. Quicquid
vis cogita. quicquid vis exopta. quicquid vis de-
sidera. Si esset comprehensibile desineret esse
laudabile. Sed inde satiaberis cum ad eum
guenerit. Hic oportet esutire cum pegrina-
tur: quia tota vita hominis deuoti sciendi deside-
riu est. Unde autem non desiderat non sapit non
videt: sed desiderando capax efficitur. ut cum
venerit quod videt implatur. Sicut enim si ve-
nis implere sinu et nosti quod magnu est quod da-
bitur extensis illu. Nostri potius missur est. et
vides quia angustus est: sinu extendendo fa-
cis capaciorum. Sic de differendo extendit
desiderium desiderando extensis cor. exten-
sionem facit capacius. Desideret ergo deuo-
ti. eleuando cor supra se quia impletum est. et
desiderando exerceatur ut eleuetur et impleretur.
Sicut fundametu corporee fabrice
summo est: sic fundamentu cordis spiritualis
est in summo. Si ad terram edificaremur: in

ymo nobis ponēdū erat fūdamētū . Nūc
qz celestis fabrica est cor spūale : a celo pa-
cessit fūdamētū . Qui mō nō gemit vt pe-
grin⁹ nō gaudebit postmodū vt ciuis et
domestic⁹ . O qualis p̄cia . o magna p̄cis
& miseri sūt pegrinātes ab illa . Suspira-
m⁹ deuoto suspirio . Gemam⁹ & leuem⁹
cor nēm sup̄a se . vt libertate domus dei
sebriati illā saltē cordis desiderio attiga-
m⁹ . Sic licet vnicuiqz deuoto corde su-
p̄a se eleuari . & deū videre patriarchaz
choros iuisere salutare pphetas . senatuī
aploꝝ imisceti . martiz chor⁹ ilseri & btōꝝ
āgeloꝝ & cetoꝝ scōꝝ stat⁹ & māsiōes tota
cordis alacritate pcurrē & illustrare put de-
uotio sua ferat . circa eos scōs qb⁹ magis
afficiē . Si sic steterit cor eleuatū sup̄a se
& pulsauerit : stati apieū ei . qz fauorabili
quādā pietate nēis se votis inserūt sc̄ti . &
ad tactū nostre deuotionis in sua nos vi-
scera recipiūt : quōdēs ad eos digna iten-
tione pulsam⁹ . felix cuius desideriū cor-
dis in cōspectu dei sēp : q interius delecta-

Mones dextere usq; in finem cedula cogi-
tatione revoluit Quid ei illi cordi graue
poterit videri. quod semp mente tractat
et nō sunt dignae passiones huius tuis ad
futurā gliam . Quid cōcupiscere poterit
in hoc sc̄lo neq; i.cuius oculus sp̄ videt bo-
na Dñi in terra viuetius sēp videt eterna
premia: Quid ubi videt p̄ cor deuoti ho-
minis supra se leuatū? Vite cor dei in ce-
lis colloquatū Quid ibi q̄ritur. nisi q̄ sit vo-
luntas dei bona bñplacens et pfecta? Bo-
na in incipientib; bñplacēs i pficientib;
pfecta ipfectis & nichil ultra q̄rētibus fe-
lix cor qd̄ deū & gliam sc̄toꝝ frequēter vi-
dere studet. Hu qui soli deo vacat. considera-
rant quid sit deus in mundo . qd̄ in homib;
qd̄ in agelis. qd̄ in seipso quid in reprobis
Considerat et perspicit oculo interiori
qd̄ deus est mundi rex et gubernator
hominum liberator et adiutor / angelos-
rum sapientia et decor. In seipso princi-
pium et finis. In reprobis terror et hor-
ror. It creaturis mirabilis in hominib;

amabilis. in angelis desiderabilis. In te
ipso comprehendibilis in reprobis intoller-
abilis. Que potuit lingua sonuit: cetera de-
uota et fideli et puro corde cogitent ipso
presente quod vivit et regnat. ec.

ExPLICIT qnta pars otonis Incepunt
capitula sexte partis

Quid est meditatio et quae tria accidunt
meditationi de qb' prima particula est
suauitas cuius quinqz sunt species.

Primum capitulum

Particula secda quod accidit meditationi
est auidentas et quae per desiderium aia secda ad
meditationem futurorum sume abhelat.

Capitulum secdm.

Particula tercia quod accidit meditationi
est libertas spusa quod sit libertas spus ad
meditationem suauem et auida dispositam.

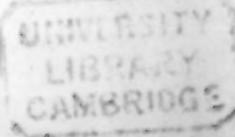
Tercium capitulum.

Meditatio quid est? Pars otonis. quod
non solu ascendendo sed volando celos
penetrat. Meditatioi quot accidunt? tria
Que? Suauitas / auidentas / et libertas.

Suauitas est cū deuot⁹ qlsq^z vacauerit
et sabbati auerit dñio p lctās ītegras pu-
ras nou diuisas s^z cōpletas meditatiōes
q̄ mīcā pariūt suauitatē in corde. **S**icut
aut̄ diuersa sūt opa et exercitia electorū:
tra z diuerse meditatiōes eoz. **D**ēs tñ qz
ab vno fōte pcedūt ad vnū fine tendūt
z ad vnā btitudinē pueniunt vel ducunt:
sed diuersis viis / p vnā caritatē que ma-
toz est in vno q̄ in alio. **P**ſ. **D**eduxit me
sup semitas iusticie. quasi diceret. Una ē
iusticia. s^z multe semite qb⁹ Duciunt ad
gl̄iam vite eterne. **N**o dū dēs in vnitate
ex̄itces diuersorū sūt meritorū: in vna tñ
iusticia p plures semitas ducūtur ad deū
Alii p gūt inferiore semitā. alii p mediaz
alii p supiorē. **S**upior semita illi attribu-
et q̄ vt plus xp̄m amet ab eteruo pdesti-
stinatur. **N**ō qz plus aliis opetut. vel qz
pl⁹ largiatur aut plura patia^f: s^z qz pl⁹
amat. **Q**ui qdē amo^r i meditatiōe feruor^z
et dulcor^z est: z in oībus req̄em q̄rit. **U**nus
qlsq^z eā semitā accipit: ad quā illū de^r ele

git. Bone igit̄ meditatiōes electōꝝ a deo
sūt. qꝫ tales p ḡfaz suā singulis infundit
quales illoꝝ statui ꝓ cōditioni magis cō
graere videt. Puto certe qꝫ ille meditati
nes in deuotis magis deo placēt ꝓ sibi p
ficiūt: quas t̄pe de⁹ p se in aias sc̄tās infu
derit. Si igitur o deuote / meditationes
amorē xp̄i nūc desiderat / aut nūc ei⁹ lan
dē sonat: bñ disposit⁹ es. Meditationes in
qb⁹ maiorē dulcedinē ꝓ suauita tē in deo
sentis. tibi amplius p future sūt. Medita
ri vero sine suauitate ꝓ dulcedine paruz
pdest: nisi in cā quapropt̄ necessitatē dul
cedo nō sentīt vt tribulatōes aut aduer
sitates incubētes. Meditationū hō qnqz
sunt sp̄es. Aut causalis aut rōnalis . aut
expletiua. aut disiūctiua aut copulatiua
Causal is meditatio ē de petis . Rōnalis
de 2passione p̄miorꝝ Expletiua de passi
one xp̄i. Disiūctiua de penis inferni. Co
pulatiua de gaudiis celi. Homo q̄ prius
multū erat implicit⁹ ꝓ deditus petis sc̄ia
rib⁹ & carnalib⁹ . cū ceperit plene ad deū

gnerti. specialiter sua meditatio etrea pec-
cata q̄ cōmisit debet versari. seipm cū ma-
gna cōtritione frequēti⁹ & xp̄iūctione ac-
cusando: & cū lacrimis a deo huīliter ve-
niā petēdo. Apparet hīmōl deuoto q̄ p̄ctā
sua sūt ita deformia turpia & abhōiabilia
q̄ vir poterit seipm sustinere. Et licet ea
q̄siteat q̄tūcūq; clare plane & exp̄esse. ad
huc sentit remorsū cōscie. nec reputat se
sufficiēter q̄fessū. vir bales h̄c quietē. in
tm q̄ nō videat eidē durare posse in tali
labore. Sed cogitet q̄ deus sua magna
mīa pmittit eū talib⁹ agusti⁹ & fatiga-
tionib⁹ laborare. vt magis q̄fortet p̄ de-
notiōne & fiduciā amarissimē passiōis sue.
ad quā talis deuot⁹ p̄cipue debet recur-
tere. vel aliquo alio modo: prout deus
vult et operatur in quorūmidam cordi-
bus secundum matus et minus. Hec
misericordia dei magna. qui non solum
vult remittere peccatum commissum.
s; et penā in purgatoriō debitā et p̄ talit
penā modica remorsū cōscie posset a ma-

gna pena purgatoris liberari. Deo misericordia
ter hoc disponete. Mundet igitur se deuotus
igne compunctionis humilis meditationibus p
petuis & missis et omissis: ut aptius sit mato
rex a deo accipere gratiam devotionis. Post
causalē meditationē de peccatis regricet in de
uotis meditatione rationalis per commissis alto
rum Ratiō nāq̄ exigit o deuote. ut si in me
ditatione tua causalē exardescis contra com
missa tua: compassione mouearis erga peccata
aliena. Num enī unū corpū in Christo: & al
ter alterius membra: quare debemus inuicem
compassi. Qd si nō fecerimus nō videatur p
tinere ad corpū Christi. s̄ sum velut membra
abscissū qd dolorem nō sentit. Quapropter me
ditare rationalē compassione per aliorū dolo
ribus et peccatis. vel cū videris iusticiā depa
tri vel desperare. Inocēte affligi & contristis
ri. ora & ingemisce ¶ Post hāc meditationē
rationalē exurgat deuotus ad meditationē
explicatiā. vñ de Christi passione. & et mor
te amarissima q̄ gloriosè implēt corda deuo
torum dyabolū expellūt. temptatiōes debili-

tant ḡta
cit dñs t
tatis m
.i. dolor
dolorē a
H̄ce in q̄
exudit
xpi scēd
Lūq̄ m
nilla cor
ad altio
re diuin
tū afiq̄
memori
gatur
dat mo
fernū sc
uoto ne
illuc vt
¶ sibi sit
fine. del
uit & fin
scit. M

t ḡam p̄ferūt et meritis augmentat dī
ofis iel⁹ p̄ hieremīā. Recordare paup
is mee et transgressōis ab synthī & felī
oloris et amaritudis transgrediēt oēz
ore altū q̄ si sit dolor sicut dolor me⁹
et inq̄ meditatio dyaboli machiamēta
dit & distruit. mētē subleuat. ad amo rē
scēdit. clarificat & clarificādo purgat
q̄ mētē purgatā & mūdā h̄e q̄s cepit
a corpore rei ymago ei illudē poscit: tūc
altiora meditāda admittit. vt in amo
niuitatis vehemēter gloriēt. prius
afīq̄ ad altiora admittat descedēdū ē
mortiter ad penas inferni a qb⁹ disiū
tur adescēdat in ifernū viuēs ne descē
t moriēs. Cris⁹ afīq̄ ascēdit p̄ri⁹ in in
nū scđm aīam descedit: sic cui libet de
to necesse ē vt p̄ meditationē descedat
ic vt in eternū euadere possit. Medite
bit sit miseri⁹ mozs sine morte finis sine
e. defect⁹ sine defectu. Qz mozs ibi vi
& finis sp̄ incipit: et deficere defec⁹ ne
. Mozs p̄imit & non extinguit: dolor

et cruciat s; nullaten⁹ panozē fugat flāmā
et burit s; nequaq̄ tenebras discatit. Ibi
ignis ad q̄solationē nō lucet: s; tñ vt ma-
gis torqat ad aliqd lucet. Nam sequaces
suassecū i tormento reprobi flāma illūstra-
te visuri sūt. quoz amore deliquerit Quā-
tin⁹ q̄ eoz vitā carnalit & tra pcepta & di-
lors amauerūt ipoz quoqz ituit⁹ eos in
augmētu sue dāpnationis affligat. Hec
meditare xp̄i deuote vt ab eis in eternu⁹
dissigaris: et celi gaudiis copuleris. Ab
hoc igitur meditatiōe disiūetiua eleuare
ad meditationē celestiū copulatiōe. vt in
eternū sc̄tis cu⁹ xp̄o copuleris. Meditari
de gl̄ia btōz angelorū & sc̄tāz alaz l̄ deo
exultatiū: est ipt̄ q̄ deo & dñio n̄o copula-
ri disponas igit̄ tales sept⁹ in corde tuo.
vt nichil nisi gaudiū et desideriū cōdito-
ris tui sc̄tias & ipm q̄tū possibile ē vñato-
ri ames et diligas. Hec meditatio vir⁹ cō-
templatiū ad amore diuinitatis inducit:
si tñ p̄ri⁹ i pcedētib⁹ se exercere studuerit.
Quē amore reedat nobis ip̄e amator sa-

Intra omni dñis nř iel⁹ xp̄s qđ ē bñdīct⁹ f. s. am
Cparticula sc̄ba qđ accidit de uotō ē aut̄
dicas & qđ p̄ desideriū aia sc̄tā ad medita-
tione supermox summe anhelat.

Secundum capitulum.

Aviditas est. qđ s. deuot⁹ sp̄ cupit
qđ nichil eū reficere possit. nisi eū qđ amat
pfecte possideat ppter vñsū gñs. quā me-
ditādo & qđ in pñti nō p̄t attīngere. ēgre-
ditur supra se clamās. sicut cern⁹ deside-
rat ad son. aquaz ita desi. ac. Greg. Va-
lentiores nos apud dei aures sacratissi-
mas nō faciūt verba nñ: s̄ desideria dif-
ferre solet oþs de⁹. vt meditatione vota
crescāt petētiū quatīn⁹ eo magis exaudi-
antur ad meritum. quo citius non exau-
diuntur ad votuz. Quisquis in solo etet-
nitatis desiderio audiūs per meditatio-
nē figitur. nec p̄spexitate attollit nec ad-
uersitate quassat. Et dñ nil habet in mñ-
do qđ appetat: n̄l est in mñdo qđ p̄t me-
scat. Deuot⁹ ē qđ tali vulnerat⁹ ē caritate

¶ vere mala salus est cordis qđ dolozem
nescit hūt? vulneris. Cū deū anhelare tā
auidius p meditationē sc̄am i celesti de-
siderio . ¶ sentire vuln? amoris q̄s ceptit
fit aīa salubrior ex bulnere. q̄ p̄t? egrōta
bat ex salute . Tūc auidū desideriū setim
est ⁊ spūales delicie p meditationē augē
tut cū dilatione crescūt. Si vero dilatio-
ne deficiūt. desideria sc̄am nō fuerūt. Au-
genē spūales delicie p desideriū in mēte
dū satiant. Qz q̄tomagis eaꝝ sapoꝝ p̄ci
piē/ eo ampli? cognoscit? qđ audi? amēt
Aug?. Qd dicit aplus sine intermissione
orate. qđ est aliud q̄ verū vitā que nulla
nō eterna est. ab illo q̄ eā dare sol? p̄t sine
intermissione desiderare?. Cū hāc a dñō
auiditate quadā desideram?: tūc sp̄ ora-
m?. Tāto illō qđ valde magnū est capa-
ci? sumim?: q̄to id qđ fideltus credimus
et sp̄tam? firmi?: ardētius ⁊ auidius de-
sideram?. Ibr̄m ergo futurā desideret
ardēter meditādo deuot?. ¶ q̄to ipatiēti
us ipam desiderat: tāto patiēti? oīa pp̄t

ipsum sustinet. qz vis desideriorz fracta toll
letatiā labozū & doloroz. Et nemo nisi p
eo qd delectat spōte suscipit ferre qd cru
ciat. O qualis est hec vita eterne vite co
pata. Grego⁹. Si considerem⁹ q̄ p̄ta no
vis pmittūtur in celis vilescūt aio ola q̄
habētur in terris Que aut lingua dicere
aut q̄s intellect⁹ capere sufficit illa supne
ciuitatis p̄ta sint gaudia / angeloz chozis
interesse cū btissimis spiritib⁹ glie cōditō
ris assistere p̄fitē dei vultū cernere / incir
cūscriptū lumē videre. nullo mortis me
tu affici sc̄orruptiōis ppetue munere leta
ri. Hec in scrinio deuoti pectoris / audia
meditatione & suauit recōdēda sūt. Vita
enī p̄fis vi idē ait eterne vite cōpata pō
dus est poti⁹ p̄ subsidū. Nemo vero vi
ta eternā sc̄orruptibile īmortaleq̄ deside
rat. nisi eū vite hui⁹ ipalis sc̄orruptiblīs
mortaliq̄ peniteat. Auiditas ergo deu
torz tali valet q̄surgere meditatiōe. O cō
solator me⁹ amator me⁹ creator me⁹ re
dēptor me⁹ saluator me⁹. q̄si venies quē

expecto: Si qñ videbo gaudiū meū qđ
desidero: Dñi venies vt educas de domo
barceris hui⁹ carnis et mudi te amātem
te cupientē te desiderantē. ad te suspiran
tē: O si satiabor⁹ cu⁹ apparuerit gl̄ia tua
quā esurio. O si inebriabor⁹ ab ubertate
domus tue quaz sitio et ad quā suspicio.
Sic ardo⁹ sc̄i desiderii p̄uenit faciez dei
ad oēm aiam ad quā est: est vētus q̄ oēz
cōsumit rubiginē vicio⁹ ⁊ p̄parat ei locū
Tūc em̄ scit aia q̄ iuxta est dom⁹ qñ sese
senserit illo igne succēsam Bernard⁹ sup
illud modicū ⁊ nō videbitis me. O modi
cū ⁊ longū. Pie dñe modicū dicis. q̄ non
videm⁹: Saluū sit verbū dñi mei. lōgū
est. nā mltū valde. Uerū tamē vtrūq; ve
rū. ⁊ modicū merit⁹ ⁊ lōgū votis Sicut
fides ducit ad cognitionēz. sic desideriuz
auiditate plenū in sc̄tā meditatione con
ceptū ad pfectam dilectionē. Et sicut di
cū nō credideritis nō intelligetis. sic dict
e q̄ nō absurde potest. si nō desideraueri
tis non perfecte amabitis. qz sicut aia p

ad diuinū mundū & sui pfectit in amore dei & pa-
trum sic p cōceptū tralitū & iheriorū crescit
i desideriū eternorū & supnorū ubi pax q̄es
gaudiū & gloria est oīm electorum p̄fici
secula seculorum. Amen.

CParticula tercia q̄ accidit meditatio-
ni est libertas & qd sit libertas ad medita-
tionem suauē et auidā dispositam

Tercium capitulum.

Libertas ē qfi deuot⁹ meditator⁹ ē
ita expedit⁹ ab oīb⁹ alienis occu-
pationib⁹ vel affectionib⁹ q̄ in nullo est
expedit⁹ ad suauē meditatiōnē āplexādā.
dū spū det agat. Qz ubi sp̄s dei ibi liber-
tas dormiēdū ē ergo deuot⁹ sedz gregor⁹
ab extnis negotiis si pfecte deo iteris vo-
luerit deseruire secret⁹ Cū ei ab extnis oc-
cupatōib⁹ mēs sopit⁹ tūc plen⁹ suauitas
meditatiōis etnorū agnoscit. Vigilat nō
dozmit: quē sclariū negotiorū est? ī soleter
īquetat. Autē mētis q̄ itēdē dī ad deū ī sua
meditatiōe trenar⁹ cogitationū turba dū
p̄strept claudit. Atq̄ in secreto mēt⁹ q̄to

multa cura & tumultuatis sonus pescit: tam
tamen a pliis vox dulcissimi Iesu non auditu
sciri virtus quod exterioribus mysteriis descruire
officii necessitate coguntur studiose semper ad
cordis secreta refugunt. ibi cogitationis
vitime cacumine ascendet & meditatio ab his
in celum suavitatem euolat. Opus est deinde perfecto
viro si volare meditando ad celum sepius
abhelat quod nunquam ab intentione celestium animarum
relaret & inter multas curas quod sine cura
traheret. non mox torpescet. sed progratia qua
dam libere metis nulli creature inordinata
affectione adherendo. Obsecrat talis sepiissime
me ac deuotissime deum omnipotente ut seruet
se a cursu huius vite ne nimis spacieat a mortali-
tate necessitatibus corporis ne voluptate capti
atur ab inviueris aie obstatulis. ne mole-
stia fructus detraciat. Non tamen dico ab his re-
bus quas toto affectu abit vanitas humana
sed ab his quocumque miseriis quod aiam maledicito
mortaltatis rethiaculo grauatur & re-
tardatur ne in libertate spiritus quoties libuerit
valeat meditando itroire. Dicit insuper ut

¶ Multo libet in amaritudine ois solatio
convenit . ab amore et meditatione et noxie
et abstractione . et ad se itinu boni cuiuslibet
delectabilis pñtis male allicias : ut nō se
hicat caro sanguis . i . nō decipiatur mñdus
et brevis gloria eius : nō se supplacet dypabo-
los et astutia eius . Sed det sibi fortitudi-
ne resistendi . pacientiam tollerandi : et gñstaciam
pseuerandi . Ut det pro omnibus mundi solatio-
nibus suauissimam spñs sui meditatione et
solatione : et pro amore carnali cui nois i-
ndat amorem . Si o devote ad hanc metis
libertatem puerice desideras relinq resigna-
tia extiora impedimenta et ita meditatione
jesu lucraberis et iuenies . Nec extiora
solū relinqs et a propria boluntate auertis .
Audi itus jesu tibi dicetez . Quo poteris
esse me et ego tu . nisi fueris oio a tua pro-
pria boluntate spoliatus . Quato vero te ce-
ri sunt spoliaueris . tanto sincerius meliusque
et apostolus me lucraberis et habebis . Resigna
te sibi exceptioe et plene in me fiduciā habe .
Sicut ad beatam metis libertatem et iocunde fa-

cti .

milliaritatis Iesu p̄ficiā sp̄iale / p̄ p̄ficiā
dicitio Iesu uis p̄c̄ies. s. itegra testimonia
tib̄ & molatōe sui. qua maria pacē fuit
ris. Da igit̄ totū p̄to toto. nichil exēre. n̄i
chil repeate. st̄a p̄ve inhesitāter i medita-
tiōe Iesu: & h̄ebis illū. Eris liber in corde
& teneb̄e nō ḡculcabūt te. Ad hoc conare
hoc desidera ut ab oī v̄isco m̄udane quet
satiōis possis expoltari: & nūd' nudū Iesu
seq. tibi mori & ei etiāt̄ b̄iuē. Sic defici-
ent oēs fātātie lctāz meditatiōes perturbā-
tes: & turbatiōes h̄iq & cūte supflue. Cū
recedet imoderat̄ t̄ioz & iorūlat̄ amoř:
succedente amore vero & sincero r̄p̄i Iesu
d̄sit n̄fī qui b̄iuit & regnat in se. s. Amen.
Explīcīt sexta ps̄ ōoīs Incipit capi-
tulum b̄nscū septime partis.

Quid ē x̄tēplatōi. & q̄ b̄nū t̄m accidit
x̄tēplatio b̄z mortificatio. & quō in septē
gradib̄ ḡsistit mortificatio interioris ho-
minis.

Unīcum capitulo
Antēplatio quid: Pars ōoīs ca-
lubilo dīuini amoris suscepta i me

de et in suavitate laudis angelice. Ceterum
placitum quot accidit? Unū. Quid? Mor-
tificatio tñ. Sunt igit̄ in interiori tria q̄
mortificanda sunt ab hoc mundo. vñ memo-
ria ab oī labetiū reꝝ occupatio e.i. intelle-
ctus ab oī variarꝝ similitudinū ymagina-
tione: & voluntas ab oī inordinata & imo-
derata affectioe. Horitur aut̄ interior hō
huic mundo: dū mēs ab oībꝝ intioribꝝ & ex-
terioribꝝ tumultibꝝ libera itra sinū dñi amo-
ris q̄si sepulta ī abscondito faciei dñi suauis
requiescit Ad hāc at̄ immobilitatē trāq̄llissimē
met̄ & felicissimē obdormitiōis / deuota aia-
ser qbusdā gradibꝝ ascēdēdo laborās. i se-
ptimādē ad optatū q̄et̄ portū dīno sufful-
ta p̄sidio potit p̄ueire. Sunt igit̄ hī gau-
dis **C**primus ē. oīs trenc sollicitudis de-
positio. **C** Secundus mentis ab omni
specie creata & transitoria perfecta denu-
datio. **C** Tercius sui ipsius ī suo intimo
omnimoda recollectio. **C** Quartus vo-
luntatis sue in diuinam voluntatem to-
talis transformatio. **C** Quintus sui ipsius

perfici derelictio. Hec sunt plenaria
transcensio septim⁹ ad diuinā caliginē sp̄
ritualis introductio. Hic quidē sūt felicissime
mortificatiōis grad⁹. De quib⁹ moysi cupi-
enti deū vide dī. Nō me videbit hō & vi-
uet. Hoc ē nisi sp̄ p̄t ab hoc mundo & mi-
dana queritatioe penit⁹ trāstulerit. atq; a
sensibili⁹ istis alienauertit nō me vide-
bit quo mō i hac vita de⁹ videri p̄t. nec i
me viue potit nisi p̄t sibi mortiat. Reci-
tatis tā b̄xuit septē mortificatiōis grad⁹
b⁹: lati⁹ paululū nō tñ plene p̄ deuotoꝝ
instructioe videam⁹. Primi⁹ grad⁹ mor-
tificatiōis hois iterioris grad⁹ ē: ois tre-
ne sollicitudinis depositio. Oportet ei q̄
primo deuota mēs oēs tre nā sollicitudi-
nē deponat. qua velut grani p̄dere ad
deū leuare se cupiēs retinet. Vñ b̄simop-
ses vocat⁹ a demonio. in motē ascēdere
volens. ac perfui diuina visione et al-
loquio: se prius ab imēsis curis & sollici-
tudinib⁹ quas gerebat in regine pp̄li dei
exonerās. ne retro cogitādo respiceret. se

modis att. habetis aaron & b*z* habiscū
si q*d* natū fuerit q*stio*is referets ad eos.
Ubi solleter aduertēdū est. q*mēs* deuo-
ta vt p*fcē* vacaret q*tē* platōt. etiā op*? tāte*
necessitatīs & tā setē & necessarie admis-
tratiōs sic postposuit: vt nec minutissima co-
gitatiōe ei*? vellet* ipsi*? mētem* distrahit.
Sciens se ad b*trūc*z** sufficē nō posse. Et
ita pp*t* ad ocīū cognoscēde veritat*e* quo
dāmō ītermittēdū est. negociū necessarie
admiratiōt. Nisi enī mēs ad exteriōra
fuerit q*spōsa* in cāticis Ego
dormio & eoz meū vigila.. Vigilas etem
corde dormit. q*p* hoc q*spiritu*alē dultedī
nē sētit/ab iquieto ope foris q*escit*. Sed
ne quē piā pturbēt hec q*forte* ad hāc yfe-
ctionē pueire nō valet. & sic bonū modicū
q*d* facere potuit q*desperās* dereliquat
memisse d*z* q*p̄fis* op*? est* de mortificatis
ab hoc mūdo q*Multū* ctei distat in hoc mū-
do b*si* huere. & huic mūdo feliciter mori.
Aliud*z* est ex caritate primis labozādo

infiltrare. & aliquid per seplatiōis ḡfa; futurā iā requic̄ degustare. **C** Sicut gradus mortificatiōis ē mētis ab oī specie creatā pfecta denudatio. Ut enī cor in deo pura mēte valeat q̄escere d̄z ab oī spē creatā de nudari. Op̄z nāqz ab oī ip̄ressiōe cuiuscumqz p̄magis seu similitudinis nudā eē supsciē mētis: q̄ ip̄ssione & p̄maginē in se vult recipē sui creatoris. **S**icut tabula cerea nō suscipit pfectā ip̄ssione nisi pri⁹ qđ it⁹ est: deleat. sic mēs nichil p̄teritorū vel pātiū d̄z mēs in se extra deū recipere p̄ p̄maginationē: vt ip̄e solus tūentat locū q̄ dī citp̄one me vt signaculū sup cor t. **M**ox s̄c̄ enī ascēsur⁹ i mōtē in quo erat de⁹ vt velut purum & politum speculuz diuīas in se recipet illūiatōes mūdauit cor ab oī ip̄ressiōe aliena. remouēs se a turbis. et a p̄prio suo fratre. **C**ū ei mētis oclz ad deū Itēdim⁹. exteriozē oclz q̄ haustas foris sēsibiliū rerū formas mēti īgerit & meditacione & orōne claudam⁹. Oīo nāqz pura nō p̄t cū eā cuiusq̄ rei fātasia perturbat.

admodum? dñs tē? vt ex epli pfecte olo
m̄b̄t d̄missis turbis silt et aplis. q̄ sp̄as
lib̄ scrib̄ suis secretaris petro tacobo et
lohet appropinquas passioi soli ad deonez
accessit. fidēs n̄mīn̄ hoz meōrta et p̄ma
ḡnatiōes tpe deuotiōis et 2tēplatōis nia
gis nos spedire posse/ q̄ nobis eōsanguis
tate familiaritate aut amicitia iūcti sunt
co. Q̄ eoz assertio magis penetrat co. n̄
et assi? mēte carnale tenet occupatā. Ma
gnotqf studio ab oī te carnalit̄ ppiquoꝝ
collicibile emacua. ne cū detrimētoꝝscie
sta illoꝝ adūitate fractyat pspitare exhi
latet ab apleru v̄stderablt tui ferat? 2di
co? Terri? mortificatōis grad? ē suffici?
ma et oſomoda recollectio. Diutisio n̄oꝝ
cordis iterit? est ale. qz dū mēs frustrati
in plura decerpitur ipsa sui diminutione
quasi in nichil redigetur. fluit? qui in
multis ciuis diuiditur a suo alueo exsic
catur. Mens ergo que superiora penetra
re etiam collecta nō sufficit. i. quid agere
pdt dimisa? Reuera nō nisi valde britis

sensib^z videt illud bni qd maria p opia
pte elegit. Hoc siqdē sūmū sc̄tōp studiū
est vt ad istū statū imutabilitatis quodā
mō etiā in hac vita se cōscrāt. & nō est: qd
in 2tēplatiōe sui creatoris hoc acceptuū
sūt. vt una sēp mētis stabilitate pfruānt
nulla eos mutabilitas dissipat: qz eoz co
gitatio sibimetipis sp indiuisibilis pseu
tat. Hoc ergo nūc cū labore conātes acci
pere appetūt: qd postmodū in nrnē gau
dētes accipiūt. Et si qd in eoz corde hūa
nit^z defluit: mox hoc correctio senera te
strigit: et cū pueriliter q̄ cogitatio labit
virili mor cohertione refrena^t. Bonū ell
enī vt q nitit indiuisū coz & bniā getete
metē. labiles & instabiles mot^z sp; coz tq
etātes / aliqua meditatiōe ubiqūq; fuerit
in mēte ptractata studeat cohibere: vt po
te cogitādo vel ruminādo aliud de dīna
scriptura de celesti gl̄ia . de penit̄ inferni
de iudicio de morte . de xp̄i passiōe et usq;
bñficiis alii & hmōi . Quart^z grad^z est
volūtatis sue i diuinā volūtate^z totalis

et aliozniatio. Prost̄p enī mes in tñi pñ
cent. ut in seipsa in diuina state possit nea
cessariū est. ut mortificatis p̄p̄lis volū
tatiō? in oī euētu i b̄fisplacito d̄tutne vo
lūtatis solidata/fixa fidel anchora tanq̄
a tranquillissimo portu teneat. Qui dissimili
ta volūtate hoc approbat qđ deus vult
quasi sopita mēte intra sinū dñi amors
qđescit. Diuinā volūtas qđā rectitudis
regla est: ad quā oīs fortitudo n̄a recti
tudo et regulāda est: oīsq; volūtas morti
ficāda & adnullāda est: q̄ huic eq̄itati vo
lūtatiō dñe nō qđruit. Cū aut ex natu
rali carnali ifirmitate aliqd volūm? qđ
nō expedit aut qđ de⁹ nō vult talis natu
ralis seu carnal volūtas ad dei volūta
tē corrīgeda & mortificāda est p̄citi⁹ pos
sum⁹ & etiā reiciēda: exemplo dñi n̄i iesu
xpti. q̄ corporalē et naturale acerbitatē
passiōis pharrescēs dicit. Pē si his trāsse
at a me calix iste. Uerūt̄ illā volūtate tā
q̄ naturale nō expediēt & ad dei volūta
tē corrīgedā eē declarās stati subiungit.

Veritatis nō mea voluntas / sed tua sit. Tu
canus igit celesti p̄fī. p̄t sūmū gaudium
michi est ut ipse ait voluntas tua. Dicamus
quocq; oīb; aduersaritis n̄c̄s. Nichil mihi
sq; placitā / et me fecistis: coronāq; patiētie
adauist̄. Ideo si oīb; aduersis nobis cō
tingētib; debem⁹ oēm voluntatē n̄faz pe
nit⁹ abnegare: et ad voluntatē dei q̄ n̄faz
vult salutē sollicite p̄federare Iste ei de⁹
nichil vult at p̄mittit nobis accidere ada
uersitatis: nisi fuerit p̄ bono n̄fō. Qd si di
ligenter attēderem⁹ / de nullo contritate
mūr / nulli trasceremur etiā ad horā: s̄ po
rt⁹ reputarem⁹ nos obligatos cū libz no
bis iuriati. Sic scdm gregoriū lucrū fa
cere de inimicis postulam⁹: t̄ pos inimicos
diligēdo Nā t̄pī sūt n̄fī amici qui nos p̄se
quisitur Debem⁹ ergo ea q̄ nobis salubria
esse credim⁹ scdm voluntatē eius magna
cum instantia postulare Et quando lōgo
desiderio ad optinēdū laborauerim⁹ nec
optinuerim⁹. id tñ cū magna gratitudine

acceptate debem⁹ quod post petitione na-
bis datur. quis multum contrariū nobis
esse videatur. Nec debem⁹ aliquid finalit⁹
et absolute eligere. sed si sc̄bz ip̄z stat. hic
et voluntate nostra oī abnegata: q̄si sp̄uab⁹
ter mouētes dicere possumus. Et in ma-
nus t. cōmēdo sp̄m meū. ut sc̄z sit tuus et
non meus. Et sic in oībus aduersitatib⁹
in ip̄o secure q̄escem⁹: nullaq̄ tribulatio
mouere nos poterit. Qz sicut dicit paul⁹.
Diligētib⁹ deū oīa coopātur ī bonū. Nec
ip̄is psecutořib⁹ nostris evim⁹ molesti cū
videm⁹ eos mīstros eē inō deū & nos. at-
q̄ eoz mīstrio pfici in nobis voluntatem
det: & ita eos mag⁹ adiutoresq̄ psecuto-
res reputabit⁹. ¶ Quāt⁹ mortificatiōis
grad⁹ ad q̄escēdū ī deo est sui ip̄i⁹ plena-
rīa derelict⁹. Qui q̄dē grad⁹ nō ī meritō
supponitur et succedit pcedenti. quia eī
volūtas nostra cū dīno beneplacito pfcē
subordiata in oī euentū hoc solū vult qđ
per deū de ipsa disponit⁹. hoc tñ implere
nō possit: qđ diu aliquid sibi de seip̄a reser-

uit. **U**nus necessitatis ut totū se dereliquerat: q̄d
totallē i r̄po q̄escē cupit. **T**rib⁹ aut̄ modis
d̄s se dereliqueret: vt tot⁹ sibi sp̄i abnega-
t⁹ nullā ex pte tā setp̄; possideat s̄; amōz̄.
Dei alienē iurisdictiōis efficiat. **P**ro x̄o v̄; q̄
nō binat scđ; se p̄p̄tis motib⁹ duct⁹: sed
queritatiōi et vite xp̄i totalv̄ z̄format⁹. nō
solum attēdēs q̄d de⁹ p̄cipiat s̄; q̄d velit
pat⁹ nō tñi ad p̄cepta s̄; & z̄silia euāgelica
seruāda. **U**ni q̄ vult in r̄po manere d̄; si-
cū ille abſaut & ip̄e abulare & iterū. **Q**ui
vult post me ve. abneḡz. **A**c **C**ecūdo re-
linquāt p̄p̄ta cōmoda alienis postpone-
do. **H**ec ē illa magna abnegatio quā apl̄s
assecut⁹ aiebat. **C**ū liber esse ex oīb⁹ / oīm
me seruū feci & iterū. **S**ingū nō q̄ sua sūt
q̄rētēs. s̄; q̄ alioz. **C**tercio relinqt hō se
tp̄; cū absq̄ altcui⁹ retributiōis itutu et
gratias i pfitt̄ vita dñi seruierit. nec soluz̄
tpal̄ia bona p cultu dei reddit sibi nō ext-
git: s̄; nec h̄tutes sp̄iales et dona ḡtaruz̄
p̄p̄t aliqd̄ p̄p̄tū z̄modū vel solaciū req-
rit. **S**z p solo deo. vt ip̄e datoꝝ sit & finis.

App̄ qui dominatur. Multo vero gratitudinis
morāt p̄ adipiscenda aliquam suam trahit he-
natiōnis vel lacrimarū affluētia ut dulcere
tur in eis. q̄b⁹ obtentis vñatur eis op̄dū
durāt & ultra laborare cessat. p̄mo si non
p̄fit eā q̄seq̄ nolūt orare aut meditari vel
alīs spūalit se exercere. Qd̄ vñiq̄ nō oīt fie-
ri. p̄mo saltē p̄ honore glānde dei debem⁹
vñces extēdere in oīolb⁹ et alīs exer-
citiis. Et si q̄dē aduenetit dulcedo deu-
otionis affectiōis vñ spūctiōis: sde. gauide-
re debem⁹ / q̄ sp̄ debem⁹ nos talr habere
Et si nō affuerit. nō min⁹ debem⁹ et ser-
uire. Qz forte q̄ in ducicia cordis sūt ma-
gis laborādo merzīt. Et cū q̄ repellunt
magis appropiāt. **C**onseruē gradus
mortificatiōis ad q̄escēdū i deo ē suiūpi⁹
plenaria a scēsio. In supiorib⁹ gradib⁹
hīsa est mēs deuota quasi paulati appro-
pinquare ad mortē spūale In hoc at gra-
du quasi sepata a corpore surſū ad xp̄z ascē-
dere. Trāscēdere aut̄ aīa scipam b̄z/q̄fi p̄
aliquā ḡfaz vñitata. in tñstrahētē ḡfaz se

q̄d ut oblitus p̄ficiū īmo sūt p̄t & talis quā
dē statū trāffiguratōis vīna opatōe trām
fīcē aut trāscēsio aliquo horabulo dicit
p̄t mētis ationatio Quoties aut mēs dī
ūmē aliquid tractas sentit qđ hūanas vī
res excedit nō v̄tiq̄ in se s̄z in deo t̄rahē
te sentit Trib⁹ aut modis in alienationē
sēu transceſionē mētis abducimur. Pr̄io
magnitudine deuotionis mēs sup semet
ipaz rapit. qñ tāto igne celestis desideri
tagit / vt intiuit amoris flāma sup̄a hūa
nū modū excreseat. que aīam ad similitudī
nē cere liqfactā / a pr̄io statu penit⁹ resol
uat. & ad instar sumi attenuatā in supna
eleuet. & q̄to alti⁹ ascēdat tāto sumi simili
tudie subtilior⁹ & intu⁹ crassa reddat do
nec i supnis emissa a se tota deficiat. flā
ma ei sc̄i amoris q̄ aīam sursū leuat. & a
se paulatim deficē facit ex illo igne nasci
tur. quo ex frequēti desiderio v̄idēdi deū
aīa succēdit Quo igne quasi tot⁹ excoct⁹
erat & exhaust⁹ q̄ dixit. Sicut cœruſ de
siderat ad fō aquaz ita. &c. Sitivit aīa

mea adveni fidei honesti qd de. ac. Dicitur
magnitudine admiratiois supra seipsum
ducit qd considerat diuis opatiob' mes
sumis nolb' & causis suspiria tanto stu-
pore cōcūtit. vt a suo statu fudit' exultis-
tut. ps. Delcasti me dñe i factura tua & ē
opib' ma. t. exultabo. Quā magnificata
sunt opa t. dñe. nimis pñ. facte sunt cogita-
tiōes t. Vir isipiēs nō cog. & stul. ac. Tertio
magnitudie exultatiois & tocūditat'
mes hūana supra seipsum rapit. qd intia-
cta qd sit que fuerit penit' obliuiscit. & in
ebalentiōis excessā trispudit sui nimieto-
te trāsdūcit. Sicut ei vīnū lebriati mēte
euertit ita amoris abundantia amorosē
mentez absorbet vt sui & oīz obliuiscat. &
a se rapiat & solo deo quē diligit se sēniat
Sancti enim et deuoti pertractantes ad-
mirantes et dulciter amplerantes illum
amoris excessum. quo cum esset eiusdem
glorie cum patre sustinuit crucem. hicem
sibi reddere non fundunt s; passiōis et
ludibris qd qbusdā aculeis icitati ferū

Mitentes famoris abysmum in profundo caritatem
per illam oiam et solum querentes. Et quodam sanctam ac
sanctam Isantiam metis translati per amare se
deputant. sic amati. Quid namque alio faci-
at considerata et tam indebita miseratione tam
gratuita et sic probata dilectione. tam iopina-
ta dignatioe. tam suicta malsuetudine tam stu-
pedia dulcedie. quod ideo hinc oib[us] consideratis
pia mens faciat. nisi ut se penitus ab omni or-
dinato illicitoq[ue] amore videntur et extra se
mirabiliter rapiantur et vehementer ex mundo
ad deum transmigret huicq[ue] mundo moriantur.
Septimus mortificatiois gradus ad quem
cessum in deo est metis devote in diuinam ca-
liginem spiritualis introductio. Neque propter
ne sollicitudinis depositionem per metis ab
omni specie creata denudationem post sui inti-
ma recollectionem cum mens seipam a seipso
alienare studuerit per voluntatis sue idiu-
duam transformationem per suumque derelictiones
et per suumque transgressionem introducit in diui-
nam caliginem ut deum videat. Introducit atque
quodcumque hoc

Q[uod] p[ro]p[ter]a t[er]ra industria ola ipedimenta postpo
suerit & mete ad principium sp[irit]ualia prop[ri]etate
rit. nūq[ue] tñ g[ra]te plati sup celestia et d[omi]na p[ro]p[ter]
se poterit. nisi p[ro]p[ter] vocat[us] & manuducet[us] g[ra]tias
fuerit supnaturale modum cognitiois ma
nuducta. Q[uod] nimirum abscondita est hec co
gnitio ab oculis mortaliis nec nisi in de
licie videri potest. Caligo autem in qua obscurus
qd & min[us] p[er]fecte videri potest designat temp[us]
rametum quoddam d[omi]ne claritatem quo se iuisti
bilis & icop[er]hensibilis humane menti & descendere
do & reperit quodammodo suam claritatem obnu
bilando & intellectum humanum clarificando ut si
at diuini luis capax. Ut autem de hac mate
ria aliquod ordinatus p[re]tractari possit & vide
rada sunt uba sacre scripture in quibus p[er] ascen
sione predicatorum gradu legit[ur] moyses in di
uinam caliginem introductus. Nam ita scriptum est
Septuaginta autem diei v[er]o p[er] motis ascensionem
vocauit dominus moysen de medio caliginis.
Erat autem spes glorie domini quasi ignis ardens super
verticem montis. Ingressusque moyses medius
nebule ascendit in motu & fuit ibi quadraginta
die. & xl. nocte. In sex quippe diebusque quibus

moyses se ppauit ad dñmā bñsides et alio-
cutoez significari pñt sex mortificationū
grad⁹ quos sup radixim⁹ i qb⁹ hō qualis
ad pfectioez asc. d. do laborat ut i die se-
ptio feriat⁹ i abscondito faciei dñi exhi-
rat⁹ dulcē reqescat p̄ otadū et iā q̄ i hac
visioe moyses nō s̄p̄t dicit se gl̄iam dei
vidisse s̄ sp̄z hoc est similitudine q̄ n̄miz
quātalibz se itēsiōe mes hūana se extēde-
rit: adhuc tñ in carne mortali posita vidē
gl̄iaz dñi sicut ē nō p̄t. H̄z q̄cqd est qđ de-
illa i mēte respiēdet: similitudo ei⁹ ē. nō ipa
Lōgrue iḡt sp̄z se vidiſſe fateſ i qua q̄li
dubie res vident̄. ita tñ vt possit agnosc̄i
s̄ min⁹ plene videri & hoc ē illū tēparame-
tū dīne cognitiōis de quo sup̄a dixi. Nā
illa natura imutabilis/ si ita vt ē/nobis i
hac mortalitate viuētib⁹ appetere voluiss;
fulgoꝝ suo obscuraret poti⁹ q̄ illustraret
Sp̄es at vel similitudo quā vidit moyses
erat q. ignis. Sed cū in igne sint duo v̄z
splēdoꝝ ardoꝝ. i. cū sp̄z illā moyles splē-
dētē nō describit s̄ ardetē. Ubi notadū q̄
splēdoꝝ dīn⁹ intellectu p̄cipit: ardōz at af-

fectus ſ
erte d
ad deū
fect⁹ h
nobis a
enī ille
ſaloꝝ
ſtu i de
lectu ſ
ſection
p̄t iſſe
doꝝ b
misi p
q̄b⁹ i
iſſeſſe
occurſ
e reuel
abitat
ſum⁹ i
p̄i⁹ a
tur: ita
p̄uega
v̄ptut
minus

Q: itelleat nō i p̄fici statu nichil
erte de deo cognoscit. s̄ ei cognitio se h̄
d̄ deū sicut oculis noctue ad lucē solis. af-
ct⁹ vero p̄pinqus s̄etit deū: iō diuinus
obis ardere dicit⁹ ē nō splēdere. Ignis
i illi q̄ cordis n̄t̄ int̄iora p̄ sui amors
lōrē accēdit. qd̄ aliud q̄ de⁹ ē. Unū affe-
u i deo in hac vita q̄escere possum⁹. itel-
lēt̄ d̄o nequaq̄: p̄ptip̄ v̄z itelleat⁹ ip-
tione. Sicut igit̄ oculis n̄t̄ itelleat⁹ nō
st̄r̄uerbarata acie int̄ēde i dinū splen-
d̄ē ut videat deū in hac vita sicuti est/
i p̄p̄ ab oib⁹ visibiliib⁹ similitudinibus
q̄ idiget ad cognitionē moriat̄. i. sic q̄
ccedete qdā morte fātasmatiū q̄ nobis
currit cū de deo cogitare volum⁹ ponit̄
euclato aspectu itueat badiū ifallibil-
at̄: sic palatū cordis applicare nō pos-
n⁹ i occltū sapozē dīne bonitat̄. i. nisi
ab oib⁹ lēsibiliib⁹ xcupūs ita extigua
xita vt nulla delectiōe ip̄cdiēte mudo
egato affectu/toto corde/tota aia/tota
tute sapiat et gustet q̄ suavis est do-
ius meternum. Amen

ExPLICIT. bii. ps. icipit cōs; vñicū octau
ne p̄tis ōoīs. **Q**uid ē lāguor ⁊ q̄ vñū
t̄m accidit lāguorib; suspitatio ⁊ de. vñ
signis p̄ q̄ lāguētes i amore binoculur.

Anguor qd est? Pars ōoīs qua
spūaliter faciē cōdīcōis p̄ vñēt;
cognitā/mēs lāguēdo s̄uspitat Lāguor
quot accidūt? vñū, qd? S̄uspitiū t̄m. Di
cto supr⁹ de mortificatiōe hoīs itiois di
cēdū est mō. De eiusdē hoīs itiois lāguē
tis suspitatiōe. S̄uspitat aīa ad dēn/tū
coz ab oī carnalitate separat ⁊ ab oī affetu
illicto putgat ⁊ depurat cui sol⁹ de⁹ sa
pit/cui totū desipit qd nō sit ipē. In h⁹ si
gura dī de nathā Ecc. Surcepit nathā
ppheta quasi adeps separ⁹ a carne. Pet
nathā significat coz dōno ḡte ipugnatū.
Nathā cī donū ḡte istptat. Adeps p̄igue
do ē infioz/iteriora iecōris opīes: p̄ quas
p̄scē caritatis lāguor designat. Hec ē p̄
guedo sebzias coz a mūdo penit⁹ alienās
De qua dicit Dñs p̄ pphām. In ebr̄abo
nias sacei dotū p̄iguedie. Hic ē nathā. i.
ai⁹ dōno celestis dilectiōis impiguatus

Ad eips appellat⁹ sepat⁹ a carne. i. ab omni
carnis impedimento iynamēto ab omni carnali
et ordinato affectu a mortis vita et morti
huius carnalium segregat⁹. Ista autem p̄siguedo ca-
ritatis perfecte de qua loquor; ut amoris la-
guetis ad diuinā sapientiā pertinet: sicut caritas
ad effectum. Est ei dilectio dei honorabilis
sapientia. i. tā honorabilis sapientia qua res sapi-
ūt putantur. Unū sapientia a sapientiā dicitur vel a
sapientiā sapientiarum huius cuius rebus quas ag-
noscit sapientūt putantur. q̄m s. mala cōspiceantur
ei amara bona tristitia vilia bona spūalia
cara. Unū dicit ber. Inveisti plane sapientiarum
si prior⁹ vita defleas p̄ceptā. si huius sc̄li deside-
rabilia p̄cipēdas. si etiā beatitudinē toto
desiderio cōcupiscas. Inveisti sapientiarum si tū
bi singula sapientūt putantur. Attende tū q̄ stri-
ctus sumūt sapientia p̄ cognitione suavitate
dine p̄ experientiā hita. Ad quam suavitatem
expimētale iuitat p̄s dices. Gustate et vi-
dete quā suavis ē dominus. Prior dicit gustate
p̄ea videte, q̄ experientia gustus domini cogni-
tionē ḡnat. Et dicitur gustate nō comedite/nō
hibite, q̄cqd p̄t h̄o in p̄fici vita de domino

bonitate p̄cipē nō est nisi qdā p̄gustatio.
Sicut viui clamatores p̄ay viui ad p̄gu-
stādū effekt. vt suauitate p̄gustata ad e-
mēdū iuitent h̄ac gustū expt̄ erat aug.
Dicēs i lib̄o 2fessionū Aliqñ iqt̄ itroduc̄
me i esu ad effectū quedā iusitatū introsl̄
nescio in quā dulcedinē/ q̄ si pficiā ē i me
nescio qd̄ erit qd̄ vita ista nō erit S̄z rect̄
do in hiis erūptuosis p̄dcrib̄ & solitus
reſozbeoz̄ multū fleo qz ibi eē valeo sed
nō valeo.miser utrobiqz Attēde aug.in-
troductionū i affectū mltū iusitatūz introsl̄
Ip̄z tñ p̄dera erūptuose & corrupte na-
ture ab illo statu felici inuitū reuocabāt.
Iste at affect̄ mltū iusitat̄ zpaē lāguo-
ti amoris & vt ita dicā amoři extatico: qz
q̄ lāguet i amoře sepi⁹ ē i extasi.Exstatic⁹
d̄z ab extasi.Usi amoř extatic⁹ mētē alte-
nat/& nō siuit coř alid cogitare nisi circa
tē diligām & sic lāguē i amoře Sctūs dyo
nisi⁹ appellat amoře extaticū / illū amoře
q̄ totalē trāſſert amātē i vsū & pfectū to-
talē trāſſerēs.Et notādū q̄ h̄mōt amoris
extatici multa sūt signa int̄ q̄ tāgā septē

q magis videlicet amatiib⁹ iherere. Primum
signū ē q̄ amo rosi mīta recipiūt & pauca
loquūntur aut pfect⁹ ipffecte p̄ vocē quodā
mō scognitā. Tales defectiue locutiōes
pprte sūt amatiū & lāguētiū i amore ma-
rie cū de re amata b̄l cū re amata loquūt̄
Quā suuēs spōsa i cāticis att Dilect⁹ me
us michi & ego illi. Hic suppledū ē. Ab ei
Deterlat qd̄ sibi sit dilect⁹ b̄l qd̄ ipa sit di-
lecto Ideo sicut aarō locut⁹ ē p moyse qz
soloquēs erat. sic rō d̄z loq̄ p affectu & sup-
plē qd̄ affect⁹ min⁹ iple pt. Suppleat er-
go aarō d̄ba moyse. i. itellect⁹ siue rō d̄ba
ipffecta amo rosi & dicat. Dilect⁹ me⁹ mi-
chi qgtuit& ego illi cōgruo. qz si puritas
si speciositas / si generositas / si fidelitas
attendit i eo/oio cōgruit. i. assert michi &
ego illi. Dia hec h̄z p naturā: et ego dono
mīe sue habeo p ḡfani. Itē sedo mō. Dile-
ctus meus michi est oīm laborū dolorū
fatigationum se; p̄cium siue p̄emium
secundū q̄ ip̄e dicit abrahē. ego sum mer-
ees tua magna nimis. Et ego illi sum
sile oīm laborū dolorū & fatigationū me⁹

morum actiōe q̄taz libēt pata pp̄t iſi
h̄ndū sustinē q̄ noui ip̄s pp̄t me h̄ndā su-
stiuisse. Itē tertio mō dilect⁹ me⁹ michi
tot⁹, s. vixit & tot⁹ mortu⁹ ē. & ego illi sicut
tota viuā & tota moriar. & hoc ē qđ dicit
apl̄s. Siue morimur dño morimur siue
viuim⁹ dño viuim⁹. Siue ergo viuim⁹
siue morimur dñi sum⁹ Itē quarto. Dile-
ct⁹ me⁹. ac. s. q̄es laboz & lūnia delictaz
suaz ip̄e ei req̄es mea i scbz sclī et ego illi
sū sicut q̄es oīz laboz & lūma delictaz suaz
rū. Scbz q̄ ip̄emet dicit i pūbis. Delicta
mee. ac. & ysa Hec req̄es mea reficite lassū
Verba lāguētis aie in amore q̄q̄ idigēt
Suppletioē īmo nūto āpliori q̄ dictū ē. nō
tū ap̄d dilectū necessaria ē ista sup. q̄ no-
uit bū amoris lāguorē itioz ap̄d quē de-
fectiue & ip̄fecte locutioēs amoris pfectis
sime sonat. Scbz signū amoris extasit ē
desiccatio mēbror̄. Amorosi ei areftūt in
mēbris eo q̄ vēhemēti cordis applicatio-
ne circa rē dilecta īplicāt sp̄s: ex quo itio-
rē desiccationē patiūt Sic ex amore vēhe-
mēti sp̄uali i amore lāguētib⁹ arescit ala

ab oī hūoīe voluptatis carnali hoc signā
ter exprimū i exodo ubi legē q̄ dñis abstu
lit mare i ubrū & exsiccatū ē. Quid mare
ubrū nisi voluptas designat carnalis?
Que recte mare dī. qz q̄cqd fātastice dul
cedinis p̄tēdat in amaritudine īndat. Ru
brū āt appellat: qz i viciis carnis p̄sistit
& lāguis. p̄ bētū behemētē & b̄rētē amor
behemēs & affectū desiccās designat Ufī
st ap̄los q̄ si i aduētu sp̄s facti q̄ amor ē fa
cti sūt amorosi & i amore lāguētes. fact
ē repēte. ac. i. bēt̄ behemēt̄. Quid ē ligē
q̄ bēt̄ behemēs abstulit mare. nisi q̄ a
mor dñi desiccat i lāguētib̄ amore oēm
carnis voluptatē & dēz carnale affectū?
Et hoc ē qd̄ valde cōret dyabolū. Cū ei lo
ca humētia diligat sicut dī in iob. qz i lo
cis dormit humētib̄ & loca arida fugiat
sicut dī i euāg. abulās p̄ loca iaquosa re
q̄ez nō sueit. p̄terreū affectu desiccato ab
amore carnali. qz nō h̄z ubi possit gressu
figē i aia Ufī i h̄ figura legē i li. iōsue. q̄
reges chanaan timuerūt valde audiētes
p̄siccasset dñis fluuiū i aduētu filioꝝ isrl̄

perficit ligii cor tuum o deuote dicitur hinc
mores dini amoris ut i te ois carnalitatis
huius desiceat et rore incutiat simicis tuis
demodib. qd p reges chanaan peritos desi-
gnant: ut etiam dyabolus qd i aqua delicia
biuit ad siccum posse mortuus. Hic est qd eius
thobias pisee qd i aqua ihu suaserat p que
dyabolus designauit eum eum ad siccum attraxit
set mortuus est Ita et tu o deuote lagunes in
adore p huius voluptatis desiccatione dic
eum apostolo Cyprius dissolui et esse cum rho. et cum p
pheta Hecu michi quod scolast. ac. **C** Tercium
signum extaticus amoris est rcauitas oculorum. Unde
saueat enim amorous et amor se laguetes
oculos hunc rcaudos seu profundos. quod occulto
quum spiritus sese retrahet ad locum iesitabilem
Sic oculi intiores a se in uno amore laguetes
qd sunt intellectus et affectus profunda sunt capite. i. si
torde Totum ei itra est quod habet totum itra est quod
diligit. et contra nihil cupit itra nihil fastidit
Ita in profundo capite. i. cordis hunc oculos aia in
adore lagunes ut occulos accessus et recessus aici
sui vidat Accedit ei alius qui dicitur otioe solita
metem tagegit habet quoniam sese dilectis sue proficie

Substrahit. Quartū signū siccitas oclausa
vātiū lactis nisi flet⁹ adueiat ex pte rei di-
lecte. Ut nec moꝝ p̄tior⁹ nec dāpna tēp⁹ l-
amorosis lacrīas possit excutē. Sic aīa a-
mōre lāguēs ad q̄cūq̄ dāpna q̄ ad rē dile-
ctā nō p̄tinēt m̄lne ḡtristat. Nō ei ḡtrista
bit iustū q̄cqd et acciderit. Accidēs ē iustus
q̄cqd p̄ter p̄ncipalē st̄esib⁹ et aduenit.
Lū ei p̄ncipalis st̄esio aīle in amore lan-
guēt⁹ sit lānico delectari. q̄cqd p̄ter hoc
accidit eā nō ḡtristat. t. nō ex toto tristat
vel triste facit. Cōtristari b̄z q̄d ex toto tri-
stat. Sūt aut̄ duo q̄ ab amātib⁹ lacrīas
excutere ḡsuerūt. Prīmū est cātilene a
moꝝ & musica īstrumēta q̄fi remoti sūt
a de dilecta. Tunc enī cogūtur rei amate
recoſdari. Cantilenas amoris appello cā-
ticum ecclesiasticum. Ille cantus o Deuo-
ta aīa dilectum tuum ad niemoriam tuā
reudet. vt in eius memoriā deuotione li-
quiefias. Talis amator⁹ fuit sanctus au-
gust. dices in lib. cōfraktionū flebā ubet
tie ī hymnis & cāticis suave sonātis ecclē-
sie p̄ocib⁹ vehemēter affectus. Cātu isto

Teip̄; studeas eritare & sonet vox tua i at-
tib⁹ r̄pi. Cōsueuēt etiā ad̄xosī & ponē cā-
telenas & cātādo de re amata sp̄ cogitāt⁹
& cogitādo cātāt⁹ Sic tu i cātu tuo de anū
so tuo sēp cogita & cogitādo cāta vt tot⁹
cāt⁹ ablo⁹ beat⁹ i t̄po vt dicit poss⁹ ill⁹ p̄s.
In te cātatio mea sp̄. Cōsueuēt etiā cyp-
thariste cātelenas cōponē de ill⁹ a q̄b⁹ do-
na recepeft. Cū ergo de⁹ tot tibi bona tri-
buit: bēcūdū sit tibi nū cātare cū illo q̄ di-
cebat Cātabo dñs nō mūda. q.b.t.m. Sic
tig⁹ cāt⁹ extio & iterio ad laudē dñi ple-
n⁹ & ite ger. i. attēt⁹ & deuot⁹ vt ex amore
cātādo efficiat⁹. āpli⁹ amoros⁹ & amore lā-
guēs & cū ap̄lo psallas sp̄us psallas & mē-
te Sp̄u. i. vocis melodia sed⁹ glo. mēte. i.
mētis itelligētia Sed⁹ qđ excutit lacrias
ab amāte ē cū de sepatiōe rei dilecte p̄tre-
tur. Sic dñuid & ionathas i mutua sepa-
patiōe fleuisse legūt. Dñuid. at āpli⁹ fle-
uit q̄r āpli⁹ amauit. Scriptū ē ei q̄ oscu-
lates se mutuo fleuerūt p̄it: dñ aut āpli⁹.
Sic tio⁹ sepatiōis dilecti ab amore q̄ est
quasi alta mo⁹s fletū iducit i amāte Ille

aut tioꝝ comitac amore lagunes & lo cib
piunt dissolui & ecce cū spes eternū. Vixit mī
scapabūt ab eis inēto & eterno amore.
Quītū signū extatui amoris & pulto iō
diar. Dis ei amore oꝝ carnalis h̄i pulsus
aut nimis tardū aut nimis frequēt & de
locē sōz dñeclās apphēsiōes quas h̄yde
re amata. Tātoꝝ ē ei pulsus amat⁹ dñi dē
spat⁹ de te dñci h̄ida. H̄elox dñ spacio aet
amata. Vice amore depositare. Pulsus ave
lagunes & amore dei affectōes fuit sūt. q̄
vulaces sūt & quasi q̄ si mirabilī celeritate
fūp̄ adūtare vident dñ spatio se q̄ seq̄ dñcōm
fuit. Tale apphēsione habebat q̄ dicebar.
Conm̄tū & vacuū mea expulsa erat in deū vi
ng. Coꝝ nū dicit. i. cogitatio mea. caro
nō es. nō sanguis mea exulta erat. i. extra se
saltauerunt cōdētes spē in deū blus. Si at
ala amore lagunes p̄tā sua & p̄culū suū
exidet. vides meliores & fortiores se ce
cidisse. quodāmō cogit̄ lētescē & ille affe
ctōes puls⁹ q̄ spē ḡsequēdt tē dīlectā exul
ebat. more accepto et p̄sideratiōe p̄ctōp⁹ &
cūme vīctuoloz lēt⁹ efficit. Idco ubera

Sp̄tis q̄ adibat̄os significat̄ p̄flos h̄mulo
et p̄p̄z p̄p̄z hecūtate/qñq̄ curri p̄p̄s tar-
dicatē h̄mo l̄mobilitatē i canticis p̄panē.
Sicutū signū adiūtatiū ē p̄fūda cogi-
tatio & sollicitudo versa ad iugūza. Ita
q̄ talis amozos gerē videt̄ p̄magine do-
mīc̄ q̄ euigulare nō p̄t nisi cū de te ama-
ta sit et mētio. Vñ si cū amozoso vel amo-
zosa loq̄ris de his q̄ iut̄ holes sūt q̄ ad rē
amata nō p̄tinēt: hic itelliḡt p̄t s̄i at de
te amata vel qđ ad rē amata aliquo mō
p̄tineat stat̄ intelligit. i. euigulat̄ gerit
p̄magine: eo q̄ tota itētio & cogitatio sua
sūra est i te amata admirata ei⁹ desiderio
Eodēmō aia amore lāguēs ad dñe'hois
sc̄lāruī ad rūores q̄ ad ram̄ dlcām nō p̄ti-
nēt. clausū a tardū h̄j itellectus. S̄i at da
xpo vel de hoc q̄ ad xp̄z p̄tinet fratmētio/
ib⁹ euigilat̄ ib⁹ itellectū faciliter p̄bet̄ p̄rō
ptū circa xp̄z & de p̄dicatores eccl̄sie q̄rit
i canticis. Nūqd quē diligit aia mea b̄idi-
stis: Nos est amatiū libent̄ rūores q̄re
de amato. Nolt ergo o aia deuota cœcta-
ri n̄si tibi fiat nientio de dilecto. Rūno.

res inuidanos tib⁹ fabulos legittimatis
corde mīme recipias dices. Nam trāuesti me
chi liq⁹ fabulatōes s; nō vt lex tua supple
excitaueſt me attēde q⁹ dicit fabulatōes
Quicqd ei ad legē amořis nō p̄tinet t̄oř
amoře lāguēs d; fabulā reputare. Hic ex
ritat⁹ fuit iacob cū de filiis suo ioseph ali
fces de egypto reuertētes fecerit mitionē
Audit⁹ ei qđ dictū fuerat ei fili⁹ t. vi. et
ipse dñiač in tota terra egypti: stat⁹ seq̄ē
ibi q̄ ip̄e quasi de graui lōpno enigilās
nō credebat eis. Septimū signū amořis
extatici est q̄ aim⁹ tali amoře subiect⁹ cū
videt rem rei amate silēm quasi insanire
videtur. Eodem modo aīa amoře dei lā-
guens dū bonitatē et dulcedinez dei in
p̄fiti percipit. que perceptio illius future
beatitudinis quasi quādā rep̄fitat yma-
ginem incipit alienariꝝ quasi insanire / si
cut in petro contigisse legitur q̄ in monte
thabor in transfiguratione xp̄i vident⁹
ymaginez future glorie statim insantuit
dicens. Domine bonum cest nos hic esse.
Faciamus hic tria tabernacula. Ncl-

iebat qd dicit bat. Vnde nesciebat, nā sicut
dicit criso, audierat pñs i hys moritupas
tū dicebat hys ē nos hic cē. In hoc aut
excessa & alienatio petri notaē / qd de sola
sola gutta quā gustauerat mebitat? tria
tabernacula fieri posulabat In hoc etiā
ip. nō sibi s̄ alit voluit tabernacula edifi
cari liberalitas alatgita & cordis dīna dul
cedie febriati designat. Nō ei dixerat mi
dū bñū. s̄ tibi viuū moysi bñū & he. bñū
nichil sibi reseruās. In quo caritas q nō
qrit q sua sūt demōstrat Itē vē nesciebat
qd diceret q p̄maginē gliaz quā biderat
verā gliaz estiabat cū sit i psa. Oclus nō
vidit de⁹ abs te q p̄pasti expectātib⁹ te.
Illa fāt q expectātib⁹ p̄pauit sūt apta sū
me veritatē cognitionē dīlco p̄scā dīne boni
tatis & securitas etne possessiōis q i eo p
rū hēbant Quā cognitionē etnaſt nobis
cedat q viuit & regnat de⁹ in s.s. Amen.

Explicit donatus deuotionis de octo
ptib⁹ ofotsi Imp̄ssū p̄ Johēz raitel 2mo
rantez australi p̄te ecclie sancti pauli.

